

Dziennik Urzędowy L 317

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
5 grudnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1419/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie zakończenia częściowego okresowego przeglądu środków antydumpingowych stosowanych do przywozu świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1420/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu i kończące postępowanie w sprawie przywozu krzemomanganu pochodzącego z Ukrainy 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1421/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 32
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1422/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. zmieniające dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień ⁽¹⁾ 34
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych 36
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1424/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2304/2002 wdrażające decyzję Rady 2001/822/WE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską i przydzielające orientacyjne kwoty w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju 38

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1425/2007 z dnia 3 grudnia 2007 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefie ICES IV; na wodach terytorialnych WE II a przez statki pływające pod banderą Belgii	55
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1426/2007 z dnia 3 grudnia 2007 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefach ICES VII b-k, VIII, IX i X; na wodach terytorialnych WE CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Belgii	57
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1427/2007 z dnia 3 grudnia 2007 r. ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach WE obszaru ICES IV przez statki pływające pod banderą Belgii	59
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1428/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. zmieniające załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾	61

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/786/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 22 października 2007 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej	63
Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej	65

2007/787/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej	75
--	----

Komisja

2007/788/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 13 września 2007 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE (sprawa COMP/E-2/39.140 – DaimlerChrysler) (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4275)	76
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2007/789/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 grudnia 2007 r. zawieszająca ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1420/2007 na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu 79

Europejski Bank Centralny

2007/790/WE:

- ★ Decyzja europejskiego Banku centralnego z dnia 23 listopada 2007 r. dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2008 r. (EBC/2007/16) 81

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2007/791/WPZiB z dnia 4 grudnia 2007 r. dotycząca wdrożenia wspólnego działania 2007/749/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH) 83

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1419/2007

z dnia 29 listopada 2007 r.

w sprawie zakończenia częściowego okresowego przeglądu środków antydumpingowych stosowanych do przywozu świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji, po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

Obowiązujące środki

- (1) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 1470/2001⁽²⁾ ostateczne cła antydumpingowe wynoszące od 0 do 66,1 % na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką („CFL-i”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) po zakończeniu dochodzenia. Wcześniej Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe rozporządzeniem (WE) nr 255/2001⁽³⁾.
- (2) Rada rozszerzyła rozporządzeniem (WE) nr 866/2005⁽⁴⁾ obowiązujące środki antydumpingowe w celu objęcia nimi również przywozu świetlówek CFL-i wysłanych

z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu lub Republiki Filipin, bez względu na to, czy zostały zgłoszone jako pochodzące z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu lub Republiki Filipin, czy też nie. Rozszerzenia dokonano w następstwie dochodzenia dotyczącego obejścia środków, przeprowadzonego na mocy art. 13 rozporządzenia podstawowego.

- (3) Rada zmieniła rozporządzeniem (WE) nr 1322/2006⁽⁵⁾ obowiązujące środki antydumpingowe. Zmiany wprowadzono w następstwie przeglądu okresowego dokonanego w odniesieniu do zakresu produktu. W wyniku postępowania i w rezultacie zastosowania rozporządzenia zmieniającego kompaktowe świetłówki fluorescencyjne ze scaloną elektroniką zasilane prądem stałym („DC-CFL-i”) należało wyłączyć z zakresu środków. Środki antydumpingowe obejmowały odpowiednio tylko świetłówki zasilane prądem zmiennym (w tym wyładowcze kompaktowe świetłówki fluorescencyjne ze scaloną elektroniką zasilane zarówno prądem stałym, jak i prądem zmiennym) („AC-CFL-i”).

- (4) Rada przedłużyła rozporządzeniem (WE) nr 1205/2007⁽⁶⁾ obowiązujące środki antydumpingowe. Przedłużenia dokonano w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

Obecne dochodzenie

- (5) Dochodzenie wszczęto na wniosek o dokonanie przeglądu na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez wspólnotową federację przemysłu oświetleniowego świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (2CFLI) („wnioskodawca”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 195 z 19.7.2001, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 38 z 8.2.2001, str. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 9.6.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 244 z 7.9.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 272 z 17.10.2007, str. 1

- (6) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu i dnia 8 września 2006 r. rozpoczęła dochodzenie ⁽¹⁾ na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Zakres przeglądu okresowego jest ograniczony do zbadania poziomu dumpingu w odniesieniu do jednego producenta eksportującego – Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen).

Dochodzenie i zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę i producenta eksportującego w ChRL oraz przedstawicieli rządu kraju wywozu o wszczęciu dochodzenia przeglądownego.
- (8) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz zgłoszenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.
- (9) W celu otrzymania informacji uważanych za niezbędne dla prowadzenia dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusze zainteresowanemu producentowi eksportującemu. Producent eksportujący współpracował odpowiadając na kwestionariusze, a następnie odbyto wizyty weryfikacyjne na jego terenie oraz na terenie innych podmiotów powiązanych z tym producentem eksportującym, tj.:

— Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen) Co. Ltd

Powiązane przedsiębiorstwo w ChRL

— Megaman Electrical & Lighting Ltd (Xiamen),

Powiązane przedsiębiorstwa w Hongkongu

— Neonlite Electronic & Lighting Ltd (HK)

— Electric Light Systems Ltd (HK)

Powiązany importer we Wspólnocie

— IDV, Import und Direkt-Vertriebs-Ges.mbH, Niemcy

Okres objęty dochodzeniem

- (10) Okres dochodzenia dotyczącego poziomu dumpingu w ramach przeglądu okresowego jednego producenta eksportowego, Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen) Co. Ltd, trwał od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.

B. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM I PRODUKT PODOBNY

Produkt objęty dochodzeniem

- (11) Produktem objętym dochodzeniem są, tak jak określono w rozporządzeniu zmieniającym, kompaktowe świetlówki wyładowcze ze scaloną elektroniką zasilane prądem zmiennym (włącznie z kompaktowymi świetlówkami wyładowczymi ze scaloną elektroniką zasilanymi zarówno prądem zmiennym, jak i prądem stałym), z jedną lub większą liczbą szklanych rurek, ze wszystkimi elementami oświetleniowymi i elektronicznymi częściami składowymi przymocowanymi do trzonka świetlówki lub w niego wmontowanymi, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty dochodzeniem”), obecnie objęte kodem CN ex 8539 31 90.

Produkt podobny

- (12) Tak samo jak w pierwotnym dochodzeniu ustalono, iż CFL-i wytwarzane i sprzedawane na rynku krajowym w ChRL oraz CFL-i wywożone do Wspólnoty z ChRL mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Stąd też i zgodnie z wnioskami zawartymi w rozporządzeniu przedłużającym wyżej wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (13) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL, wartość normalna ma być ustalana zgodnie z ust. 1–6 wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów eksportujących, którzy potrafią wykazać, że spełniają kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia, tzn. że w odniesieniu do produkcji i sprzedaży podobnego produktu przeważają warunki gospodarki rynkowej.
- (14) Ponieważ w dochodzeniu pierwotnym chińskiemu producentowi eksportującemu przyznano traktowanie na zasadach rynkowych, w ramach przeglądu okresowego należało dokonać oceny, czy wciąż spełniane są odpowiednie kryteria uprawniające do MET. Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego formularz wniosku o przyznanie MET został wypełniony i przesłany przez chińskiego producenta eksportującego oraz jego przedsiębiorstwo powiązane Megaman Electrical & Lighting Ltd (Xiamen).

- (15) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji kryteria MET są podsumowane poniżej:

- 1) decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzialnością na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa;

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 8.9.2006, str. 2.

- 2) przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (IAS) oraz jest stosowana do wszystkich celów;
 - 3) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 - 4) prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują stabilność i pewność prawną;
 - 5) wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym.
- (16) Jak stwierdzono powyżej, Komisja zebrała i zweryfikowała na terenie producenta eksportującego i jego przedsiębiorstwa powiązanego Megaman Electrical & Lighting Ltd wszystkie informacje podane we wnioskach o przyznanie MET i uznane za konieczne. Dochodzenie ujawniło, że chiński producent eksportujący spełnił wszystkie warunki niezbędne dla przyznania MET.

Wartość normalna

- (17) W celu określenia wartości normalnej sprawdzono najpierw, czy ogólna wielkość sprzedaży eksportującego producenta była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy stanowiła co najmniej 5 % wielkości sprzedaży omawianego produktu wywożonego do Wspólnoty.
- (18) Biorąc pod uwagę powyższe wymogi, dochodzenie ujawniło, że sprzedaż krajowa producenta eksportującego nie może być uznawana za reprezentatywną i stąd wartość normalna musi zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, tj. obliczona w oparciu o koszt produkcji w państwie wywozu plus uzasadniona kwota kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych oraz zysków.
- (19) Wartość normalna została odpowiednio ustalona w oparciu o dane własne producenta eksportującego dla kosztu produkcji w odniesieniu do produkcji przeznaczanej na rynek krajowy.
- (20) Natomiast kwoty kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych („SGA”) oraz zysków nie udało się ustalić zgodnie z pierwszą częścią art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego w oparciu o rzeczywiste dane dotyczące produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym produktem objętym dochodzeniem.
- (21) Zbadano, czy koszty SGA i zysk można określić zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) i b). Ponieważ jednak w ramach niniejszego przeglądu nie zbadano żadnego innego eksportera, niemożliwe było zastosowanie metodologii, o której mowa w art. 2 ust. 6 lit. a), tj. średniej ważonej rzeczywistych kwot innych eksporterów. Niewłaściwa była również metodologia w art. 2 ust. 6 lit. b), ponieważ na rynku krajowym nie odbywała się sprzedaż produktów należących do tej samej kategorii.
- (22) W konsekwencji Komisja obliczyła średnią ważoną, uwzględniając wydatki SGA i wskaźniki zysku dwóch współpracujących producentów eksportujących w kraju analogicznym wykorzystanych w przeglądzie wygaśnięcia, na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, którzy prowadzili sprzedaż na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym. Koszty SGA i średnie stopy zysku stwierdzone u tych współpracujących południowokoreańskich producentów eksportujących dodano do kosztu wytwarzania ponoszonego przez producenta eksportującego, o którym mowa, w odniesieniu do wywożonych rodzajów produktów zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (23) Producent eksportujący dokonywał sprzedaży na wywóz do Wspólnoty, zarówno bezpośrednio do niezależnych klientów, jak i poprzez powiązanych importerów w państwie trzecim i we Wspólnocie. W każdym przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportu była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie faktycznie płaconych lub należnych cen eksportowych.
- (24) W przypadku gdy sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanego importera lub przedsiębiorstwa handlowego, cena eksportowa była konstruowana na podstawie pobieranych przez tego powiązanego importera cen odsprzedaży produktu na rzecz niezależnych klientów. Dokonywano korekty z tytułu wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, obejmujących koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, a także uzasadnioną marżę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Uzasadnioną marżę zysku ustalano na podstawie informacji przedstawionych przez niepowiązane współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/importerów prowadzących działalność na rynku wspólnotowym.

Porównanie

- (25) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W przypadku producenta eksportującego objętego dochodzeniem, tam gdzie było to właściwe i uzasadnione, uwzględniono różnice w kosztach transportu, przewozu drogą morską, ubezpieczenia, kosztach przeładunku, załadunku, kosztach dodatkowych, kosztach pakowania, kredytu, gwarancji i rękojmi oraz prowizji.

Stopy procentowe stosowane dla celów pożyczek

- (26) W odniesieniu do korekty na koszt kredytu producent eksportujący twierdzi, że należy stosować stopę oprocentowania depozytów zamiast stopy oprocentowania kredytów, a to na podstawie faktu, że gdy przedsiębiorstwo posiada wystarczającą płynność, jego koszty kredytów są ograniczone do zysków z oprocentowania niewykazywanych na jego koncie depozytowym w banku.
- (27) Zgodnie z praktyką konsekwentnie stosowaną przez instytucje wspólnotowe nie uznano za właściwe oparcia obliczeń dostosowania kosztu kredytu na stopie oprocentowania depozytów, ponieważ stanowi to koszty alternatywne porównywane z rzeczywistymi kosztami.
- (28) W tym kontekście uważa się, że odsetki, jakie klienci musieliby zapłacić w przypadku opóźnień w płatności, sugerują, że firma ustaliła takie stopy raczej na podstawie oprocentowania kredytów, a nie depozytów.

Margines dumpingu

- (29) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnie ważone wartości normalne każdego typu produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty zostały porównane ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem. Porównanie to ujawniło istnienie marginesu dumpingu poniżej poziomu *de minimis* w przypadku producenta eksportującego, który prowadził wywóz do Wspólnoty w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

D. WNIOSEK

- (30) Na tej podstawie stwierdzono, że okoliczności dotyczące dumpingu, na podstawie których wprowadzono środki

wobec przedsiębiorstwa w trakcie dochodzenia pierwotnego, nie zmieniły się. Częściowy przegląd okresowy przeprowadzany na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego powinien więc zostać zakończony.

E. ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

- (31) W oparciu o powyższe ustalenia częściowy przegląd okresowy w odniesieniu do Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen) Co. Ltd powinien zostać zakończony bez wprowadzania zmian w rozporządzeniu (WE) nr 1205/2007.
- (32) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja proponuje zakończyć niniejsze postępowanie. Przedstawione opinie zostały przeanalizowane, jednak nie miały wpływu na powyższe wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych mających zastosowanie w odniesieniu do przywozu wyładowczych lamp kompaktowych ze scaloną elektroniką produkowanych przez Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen) Co. Ltd i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wszczęty na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zostaje niniejszym zakończony bez wprowadzania zmian w rozporządzeniu (WE) nr 1205/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2007 r.

W imieniu Rady

M. LINO

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1420/2007**z dnia 4 grudnia 2007 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu i kończące postępowanie w sprawie przywozu krzemomanganu pochodzącego z Ukrainy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 6 września 2006 r. Komisja, na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego, ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty krzemomanganu (w tym żelazokrzmomanganu) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Kazachstanu i Ukrainy („kraje, których dotyczy postępowanie”).

- (2) Postępowanie wszczęto w związku ze skargą złożoną w dniu 24 lipca 2006 r. przez Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages (Komitet Łącznikowy Przemysłu Metalurgicznego, EUROALLIAGES) (zwany dalej „skarżącym”) w imieniu producentów reprezentujących

znaczną część, w tym przypadku powyżej 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji krzemomanganu („producenti skarżący”). Skarga zawierała dowody *prima facie* wykazujące istnienie dumpingu krzemomanganu pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie, i poniesionej w wyniku tego istotnej szkody, co zostało uznane za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.

- (3) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że Komisja powinna była wszcząć postępowanie również w sprawie przywozu pochodzącego z Indii. W momencie wszczęcia niniejszego postępowania Komisja nie dysponowała jednak wystarczającymi dowodami na istnienie dumpingu wyrządzającego szkodę, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania w sprawie przywozu pochodzącego z Indii zgodnie z wymogami art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, producentów skarżących i innych znanych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, importerów/przedsiębiorstwa handlowe i ich zrzeszenia, dostawców i zainteresowanych użytkowników, a także przedstawicieli krajów wywozu, których dotyczy postępowanie. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (5) Aby umożliwić producentom eksportującym z ChRL i Kazachstanu złożenie wniosku o traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała zainteresowanym producentom eksportującym i władzom ChRL i Kazachstanu formularze wniosków. Cztery grupy producentów eksportujących z ChRL i jeden producent eksportujący z Kazachstanu złożyli wniosek o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, lub o IT, w razie gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają warunków MET.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 214 z 6.9.2006, str. 14.

- (6) Z uwagi na znaczną liczbę producentów eksportujących w ChRL oraz importerów we Wspólnocie w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrwykowe w celu stwierdzenia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrwykowa jest konieczna, a w razie stwierdzenia takiej konieczności – aby umożliwić dobór próby, zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL i do importerów we Wspólnocie o zgłoszenie się do Komisji oraz o dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.
- (8) Co się tyczy producentów eksportujących z ChRL, tylko cztery grupy przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż eksportową krzemomanganu do Wspólnoty w OD wyraziły chęć wzięcia udziału w próbie, dlatego stwierdzono, że kontrola wyrwykowa nie jest potrzebna.
- (9) Spośród importerów dokonujących przywozu do Wspólnoty Europejskiej tylko dwóch niepowiązanych importerów zgłosiło się i dostarczyło wymaganych informacji w wskazanym terminie. W związku z powyższym postanowiono, iż kontrola wyrwykowa nie jest konieczna.
- (10) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym zainteresowanym stronom i wszystkim innym przedsiębiorstwom, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech producentów wspólnotowych, czterech grup producentów eksportujących w ChRL, jednego producenta eksportującego w Kazachstanie, trzech ukraińskich producentów eksportujących, dwóch niepowiązanych importerów i dziewięciu niepowiązanych użytkowników we Wspólnocie. Ponadto dwóch użytkowników przedłożyło uwagi, ale nie odpowiedziało na kwestionariusz.
- (11) Jedna z grup producentów eksportujących z ChRL nie zgodziła się na przewidzianą weryfikację na miejscu informacji przedłożonych we wniosku o MET/IT i w odpowiedziach na kwestionariusz. W związku z tym, po powiadomieniu zainteresowanych przedsiębiorstw o konsekwencjach braku współpracy zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja uznała zgodnie z postanowieniami art. 18, że przedsiębiorstwa te nie współpracują w toku postępowania i pominęła wszelkie przedstawione przez nie oświadczenia.
- (12) Komisja uzyskała i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów MET/IT w przypadku ChRL i Kazachstanu oraz do określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty – w przypadku wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) *producenci wspólnotowi*
- Eramet Comilog Manganese, Paris, Francja,
 - Ferroatlantica S.L., Madrid, Hiszpania,
 - Huta Łaziska SA, Łaziska Górne, Polska,
 - OFZ, a.s., Istebné, Słowacja;
- b) *użytkownicy we Wspólnocie*
- Compañía Española de Laminación, S.L., Castellbisbal, Hiszpania,
 - Mittal Steel Poland SA (Arcelor SA), Kraków, Polska;
- c) *niepowiązani importerzy*
- Metalleghe S.P.A., Brescia, Włochy;
- d) *producenci eksportujący w ChRL*
- Minmetals Group,
 - Minmetals (Guizhou) Ferro-Alloys Co., Ltd., Guiyang,
 - Guiyang Huaxi Minmetals Ferro-Alloys Co., Ltd., Qingzhen,
 - China Minmetals Shenzhen Co., Ltd., Shenzhen,

— Minmetals Shanghai Pudong Trading Co., Ltd., Shanghai,

— JSC Stakhanov Ferroalloys Plant („Stakhanov”), Stakhanov,

— China National Minerals Co., Ltd., Beijing,

— OJSC Zaporozhye Ferroalloys Plant („Zaporozhye”), Zaporozhye;

— Minmetals Orient Import & Export Trading Co., Ltd., Beijing,

g) powiązane przedsiębiorstwa handlowe w Szwajcarii

— Jilin Group:

— Stelex SA, Lugano, powiązane z PJSC Nikopol Ferroalloys Plant,

— Jilin Ferroalloys Co., Ltd., Jilin City,

— ENRC, Kloten, powiązane z OJSC Kazchrome.

— Jilin Ferroalloy Imp & Exp Co., Ltd., Jilin City,

(13) W związku z koniecznością określenia wartości normalnej dla eksportujących producentów z ChRL i Kazachstanu, którym może nie zostać przyznany status MET, w celu określenia wartości normalnej na podstawie danych z kraju analogicznego przeprowadzono weryfikację na terenie następującego producenta i powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego w Stanach Zjednoczonych („USA”):

— Shanxi Jinneng Group:

— Shanghai Jinneng International Trade Co. Ltd., Shanghai,

— Eramet Marietta, Inc., Marietta, Ohio (producent),

— Datong Jinneng Jinli Ferroalloy Co. Ltd., Datong,

— Eramet North America, Inc., Coraopolis, Pennsylvania (powiązane przedsiębiorstwo handlowe).

— Shanxi Jinneng Group Jinguan Ferroalloy, Datong,

— Datong Jinneng Industrial Silicon Co. Ltd., Datong;

(14) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

e) producent eksportujący w Kazachstanie

— OJSC Kazchrome („Kazchrome”), Aktyubinsk i Aksu;

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

f) producenci eksportujący na Ukrainie

1. Produkt objęty postępowaniem

— PJSC Nikopol Ferroalloys Plant („NFP”), Nikopol i powiązane z nim przedsiębiorstwa handlowe:

(15) Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, jest krzemomangan (w tym również żelazokrzemomangan) pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy („produkt objęty postępowaniem”), zazwyczaj objęty kodami CN 7202 30 00 i ex 8111 00 11.

— SPIG „Interpipe” Corporation, Dnipropetrovsk,

(16) Produkt objęty postępowaniem jest wykorzystywany jako odtleniacz i składnik stopów w przemyśle hutniczym. Produkuje się go głównie z manganu i krzemu, które miesza się i podgrzewa w piecu do temperatury, w której następuje ich połączenie.

— Nikopolskie Ferrosplavy LLC, Dnipropetrovsk,

- (17) Krzemomangan może mieć różną jakość i różną zawartość żelaza (Fe), manganu (Mn), krzemu (Si) i węgla (C). Co się tyczy zawartości węgla, wyróżnić można krzemomangan o bardzo niskiej zawartości węgla, będący produktem wyższej jakości (i osiągającym wyższe ceny), oraz krzemomangan o wyższej zawartości węgla, który można uznać za produkt o zwykłej jakości. Krzemomangan jest sprzedawany w zróżnicowanych pod względem wielkości formach, takich jak proszek, granulat lub bryły. Pomimo tych różnic krzemomangan uznaje się za jeden produkt, ponieważ posiada on te same podstawowe właściwości chemiczne i fizyczne i nie różni się pod względem końcowego zastosowania.

2. Produkt podobny

- (18) Dochodzenie wykazało, że krzemomangan produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy, krzemomangan produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL, Kazachstanu i Ukrainy oraz na rynku krajowym Stanów Zjednoczonych, które posłużyły jako kraj analogiczny, oraz krzemomangan przywożony do Wspólnoty z ChRL, Kazachstanu i Ukrainy mają w zasadzie te same podstawowe cechy chemiczne i fizyczne i te same podstawowe zastosowania. Dlatego uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (19) Jeden producent eksportujący twierdził, że nieobrobiony plastycznie mangan, zgłaszany zwykle pod kodem CN 8111 00 11, nie powinien być objęty niniejszym postępowaniem. W tym względzie należy zauważyć, że, jak stwierdzono w motywie 15, produktem objętym postępowaniem nie jest nieobrobiony plastycznie mangan, lecz krzemomangan, również w postaci nieobrobionej plastycznie. Krzemomangan jest zazwyczaj zgłaszany pod kodem CN 7202 30 00, jednak w zależności od zawartości żelaza może być zgłaszany jako nieobrobiony plastycznie krzemomangan lub proszki z krzemomanganu pod kodem CN 8111 00 11.
- 1) decyzje związane z działalnością rynkową podejmuje się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe;
- 2) przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;
- 3) brak znaczących zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
- 4) prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną;
- 5) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (21) Początkowo z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego wystąpiły cztery grupy chińskich producentów eksportujących, które w określonym terminie wypełniły formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących. Jedna z tych grup zdecydowała jednak później, że nie będzie współpracować w dochodzeniu (jak wspomniano w motywie 11 powyżej). Dlatego uwzględniono jedynie wnioski o MET pozostałych trzech grup chińskich producentów eksportujących, wymienionych w motywie 12. Członkami wszystkich tych grup byli zarówno producenci produktu objętego dochodzeniem, jak i powiązane z nimi przedsiębiorstwa biorące udział w jego sprzedaży. Należy pamiętać, że zgodnie ze swoją konsekwentną praktyką Komisja bada, czy grupa powiązanych ze sobą przedsiębiorstw spełnia warunki przyznania MET jako całość.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (20) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL i Kazachstanu wartość normalną określa się zgodnie z art. 2 ust. 1–6 dla producentów spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach, gdy ci producenci eksportujący wykażą, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego przeważają warunki gospodarki rynkowej. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria MET są podsumowane poniżej:
- (22) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące z Kazachstanu wystąpił z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i w określonym terminie wypełnił formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących.
- (23) W przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja zebrała wszystkie informacje, które uważała za niezbędne, oraz sprawdziła wszystkie dane podane we wniosku o MET na terenie odnośnych przedsiębiorstw.

1.1. *Ustalenia dotyczące MET w odniesieniu do producentów eksportujących w ChRL*

- (24) Dochodzenie ujawniło, że MET nie może być przyznane żadnemu z chińskich producentów eksportujących wymienionych w motywie 12, ponieważ żadna z grup nie spełnia kryterium 1 określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a ponadto jedna z nich nie spełniała kryterium 2, a inna – kryterium 3. Ponadto w odniesieniu do grupy, która nie spełniała kryteriów 1 i 2, istniały również poważne wątpliwości co do kryterium 3, a poza tym nie przedstawiła ona kompletnego zestawu formularzy wniosków o MET ani odpowiedzi na kwestionariusze powiązanych z nią przedsiębiorstw biorących udział w produkcji i/lub sprzedaży produktu objętego dochodzeniem.
- (25) Żadna z wymienionych chińskich grup przedsiębiorstw nie udowodniła, że spełnia kryterium 1. Stwierdzono, że ostatecznym właścicielem wszystkich przedsiębiorstw jest państwo, żadne z nich nie przedstawiło też wystarczających dowodów świadczących o tym, że wątpliwości co do znacznej ingerencji państwa w zarządzanie nimi są nieuzasadnione. W związku z tym wykluczenie znacznego zakresu kontroli i ingerencji państwa w tych przedsiębiorstwach było niemożliwe.
- (26) W przypadku jednej z grup przedsiębiorstw ustalono, że oprócz tego, iż nie spełnia ona kryterium 1, nie może ona także udowodnić braku znaczących zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej (kryterium 3) ze względu na pewne niespłacone korzyści finansowe w postaci pożyczki uzyskanej od państwowego przedsiębiorstwa macierzystego.
- (27) W wypadku innej grupy przedsiębiorstw stwierdzono ponadto, że nie tylko nie spełnia ona kryterium 1, ale także nie może udowodnić braku zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej, w szczególności w związku z prowadzeniem w okresie objętym dochodzeniem handlu barterowego. Grupa nie zdołała również udowodnić, że księgi rachunkowe kilku jej zweryfikowanych członków są niezależnie kontrolowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, ponieważ solidne, podstawowe zasady księgowości, w szczególności w odniesieniu do amortyzacji nieruchomości, zostały uchylone przez przedsiębiorstwo macierzyste, a naruszenie to zostało zaakceptowane przez audytorów we wspomnianych przedsiębiorstwach.
- (28) Ponadto co najmniej jedno przedsiębiorstwo należące do tej grupy, które najprawdopodobniej brało udział w obrocie handlowym produktem objętym postępowaniem, nie złożyło wniosku o MET, ani nie przesłało

odpowiedzi na kwestionariusz, stawiając pod znakiem zapytania rzetelność przedłożonych informacji.

- (29) Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłoszenie uwag w odniesieniu do powyższych ustaleń. Komentarze otrzymane od dwóch chińskich grup producentów eksportujących nie zawierały żadnych nowych faktów, które mogłyby zmienić ustalenia dotyczące możliwości przyznania MET.
- (30) Jak wynika z powyższych faktów, żadna z chińskich grup producentów nie wykazała, że spełnia wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a zatem żadnej nie można przyznać MET.

1.2. *Ustalenia dotyczące MET w odniesieniu do jednego producenta eksportującego w Kazachstanie*

- (31) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące w Kazachstanie wykazało, że spełnia wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, i w związku z tym przyznano mu MET. Producent eksportujący i przemysł wspólnotowy (patrz: motyw 91) mieli możliwość przedstawienia uwag dotyczących ustaleń związanych z MET. Komentarze otrzymane od przemysłu wspólnotowego nie zawierały żadnych nowych faktów, które mogłyby zmienić ustalenia dotyczące możliwości przyznania MET.

2. **Traktowanie indywidualne („IT”)**

- (32) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (33) W przypadku ChRL wszyscy producenci eksportujący, którzy zwrócili się o MET, wystąpili także o IT, na wypadek gdyby okazało się, że nie spełniają kryteriów MET.
- (34) Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że żadna z objętych dochodzeniem grup przedsiębiorstw nie udowodniła, że łącznie spełnia wszystkie kryteria wymagane do przyznania IT, jak określono w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ustalono mianowicie, że przedsiębiorstwa nie spełniają kryterium ustanowionego w art. 9 ust. 5 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym większość udziałów należy do osób prywatnych, ponieważ, jak opisano to w motywie 25, stwierdzono, że ostatecznym właścicielem wszystkich przedsiębiorstw jest państwo. Z tego względu ich wnioski musiały zostać odrzucone.

3. Wartość normalna

3.1. Metodyka ogólna

(i) Reprezentatywność globalna

- (35) Określając wartość normalną, Komisja ustaliła najpierw, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy w przypadku każdego objętego dochodzeniem producenta eksportującego z Kazachstanu i Ukrainy sprzedaż krajowa niezależnym odbiorcom produktu objętego postępowaniem była reprezentatywna, to znaczy, czy całkowita wielkość sprzedaży wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty.

(ii) Porównanie typów produktów

- (36) Następnie Komisja ustaliła, które typy produktu sprzedawane na rynku krajowym przez producentów eksportujących odnotowujących reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(iii) Reprezentatywność typu produktu

- (37) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na rynkach krajowych i uznanego za bezpośrednio porównywalny z typem produktu sprzedawanym na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową sprzedaż danego typu produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu produktu klientom niezależnym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty porównywalnego typu produktu.

(iv) Test zwykłego obrotu handlowego

- (38) Komisja zbadała następnie, czy w przypadku każdego producenta eksportującego w Kazachstanie i na Ukrainie sprzedaż krajową każdego typu produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, można było uznać za przeprowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie, jaka część sprzedaży w OD każdego wywożonego typu produktu niezależnym klientom na rynku krajowym była przeprowadzana z zyskiem.

- (39) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się co najmniej po kosztach jednostkowych, a średnia ważona cena sprzedaży była równa lub wyższa od średniego ważonego kosztu produkcji, wartość normalną dla danego typu produktu obliczano jako średnią ważoną wszystkich cen sprzedaży krajowej danego typu produktu.

- (40) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła najwyżej 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego typu lub średnia ważona ceny dla tego typu była niższa od kosztu produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % wielkości sprzedaży ogółem dla tego typu.

- (41) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek typu produktu stanowiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu, uznano, że ten konkretny typ produktu był sprzedawany w niewystarczających ilościach, aby cena krajowa dawała odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.

- (42) W każdym przypadku gdy ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być zastosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła skonstruowaną wartość normalną w opisanym poniżej sposób.

- (43) Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do ponoszonych przez każdego z eksporterów kosztów wytwarzania wywożonych typów produktów (w razie potrzeby odpowiednio skorygowanych) odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży oraz kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) i odpowiedniej marży zysku.

- (44) We wszystkich przypadkach SG&A i zysk ustalono zgodnie z metodami wskazanymi w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z objętych postępowaniem producentów eksportujących na rynku krajowym są wiarygodne.

3.2. Kraj analogiczny

- (45) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w gospodarkach będących w okresie transformacji wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w kraju trzecim o gospodarce rynkowej („kraj analogiczny”) lub na podstawie ceny sprzedaży z takiego kraju trzeciego do innych krajów lub, jeśli zastosowanie powyższych metod jest niemożliwe, na jakiegokolwiek innej uzasadnionej podstawie.
- (46) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza wykorzystać Brazylię jako właściwy kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie. Żadna z zainteresowanych stron nie sprzeciwiła się tej propozycji.
- (47) Komisja starała się nawiązać współpracę z producentami w Brazylii, a następnie również w innych potencjalnie analogicznych krajach, takich jak Indie, Japonia, Norwegia, Republika Południowej Afryki i USA. Współpracę zaoferowali jednak tylko producenci z Norwegii i USA. Na podstawie informacji otrzymanych od trzech norweskich przedsiębiorstw stwierdzono, że krajowy rynek krzemomanganu w Norwegii jest bardzo mały. W związku z tym stwierdzono, że rynek norweski nie jest wystarczająco reprezentatywny dla ustalenia wartości normalnej w przypadku ChRL i Kazachstanu.
- (48) Do jedyne go znanego producenta z USA wysłano kwestionariusz, a dane zawarte w nadesłanej odpowiedzi zweryfikowano na miejscu. Stwierdzono, że w porównaniu z wielkością eksportu produktu objętego postępowaniem z Chin i Kazachstanu do Wspólnoty wielkość krajowej sprzedaży dokonywanej przez wspomnianego producenta z USA jest znaczna i wystarczająco reprezentatywna. Ponadto rynek USA można uznać za otwarty, zważywszy że poziom ceł przywózowych jest niski (cło MFN wynosi 3,9 % ceny FOB). W toku dochodzenia stwierdzono, że przywóz krzemomanganu na rynek USA był znaczny. W związku z tym stwierdzono, że rynek USA jest konkurencyjny i wystarczająco reprezentatywny dla potrzeb ustalenia wartości normalnej w przypadku ChRL i Kazachstanu.
- (49) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag w tej sprawie; trzy zainteresowane strony nadesłały komentarze, w których przedstawiły zastrzeżenia co do wyboru USA jako kraju analogicznego. Jedna chińska grupa producentów eksportujących stwierdziła, że konkurencja na rynku USA jest niewystarczająca, ponieważ (i) producent współpracujący jest jedynym producentem na rynku krajowym; oraz (ii) wielkość przywozu na rynek USA jest rzekomo ograniczona ze względu na środki antydumpingowe nałożone w Stanach Zjednoczonych na przywóz krzemomanganu z głównych krajów produkujących go na świecie. Po drugie, grupa stwierdziła, że fakt, iż współpracujący producent z USA jest powiązany z jednym z producentów, którzy złożyli skargę, podaje w wątpliwość rzetelność i reprezentatywność przedłożonych przez niego informacji o kosztach i cenach. Po trzecie, twierdzono, że należy wziąć pod uwagę fakt, iż dostęp do surowców w USA jest rzekomo inny niż w ChRL, ponieważ w przeciwieństwie do ChRL, w USA nie jest dostępna miejscowa ruda manganu, będąca głównym surowcem. Po czwarte, twierdzono, że bardziej odpowiednim krajem analogicznym byłoby państwo o poziomie rozwoju bardziej zbliżonym do ChRL niż USA.
- (50) Chiński producent eksportujący argumentował, że bardziej odpowiednim krajem byłyby Indie lub, w dalszej kolejności – Ukraina, głównie ze względu na to, iż konkurencja i warunki rynkowe w tych krajach są bardziej zbliżone do sytuacji w ChRL. Jako trzecią opcję zaproponowano, aby wartość normalną dla ChRL ustalić na podstawie danych przesłanych przez tych chińskich producentów, którzy kwalifikują się do MET. Stwierdzono również, że w ostateczności, w razie utrzymania USA jako kraju analogicznego, należy skorygować wartość normalną, uwzględniając różnice w dostępie do surowców i w kosztach produkcji, spowodowane wyższymi kosztami pracy i kosztami związanymi ze środowiskiem w USA.
- (51) Komentarze nadesłane przez dwie pozostałe zainteresowane strony nie dodały żadnych nowych informacji do powyższej opinii przedstawionej przez chińskiego producenta eksportującego.
- (52) Jeżeli chodzi o Indie, Komisja próbowała nawiązać współpracę z kilkoma indyjskimi producentami, ale pomimo początkowych pozytywnych reakcji, ostatecznie nawiązanie współpracy nie powiodło się. W związku z tym Indie nie mogły posłużyć jako kraj analogiczny. Co się tyczy Ukrainy, w toku dochodzenia dotyczącego tego kraju stwierdzono wysoki poziom dumpingu (motyw 87). Zgodnie z utrwaloną praktyką, kraju prowadzącego dumping nie traktuje się jako kraju analogicznego. Odnośnie do trzeciej propozycji – aby wartość normalną dla ChRL ustalić na podstawie danych przesłanych przez tych chińskich producentów, którzy kwalifikują się do MET – wystarczy przypomnieć, że art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wyraźnie nakazuje zastosowanie „kraju trzeciego o gospodarce rynkowej”; ponadto stwierdzono, że żaden z współpracujących chińskich producentów nie kwalifikuje się do MET.

- (53) Ponadto, co się tyczy konkretnych zarzutów dotyczących słuszności wyboru USA jako kraju analogicznego, należy zaznaczyć, iż: po pierwsze, jeżeli chodzi o rzekomy brak konkurencji na rynku lokalnym, jak już wspomniano w motywie 48, w toku dochodzenia udowodniono, że chociaż współpracujący producent z USA jest jedynym producentem lokalnym, to przywóz krzemomanganu do tego kraju jest znaczny. Przywóz w OD wielokrotnie przewyższał wielkość sprzedaży krajowej współpracującego producenta z USA. W związku z tym należy również zauważyć, że istnienie środków ochrony rynku w odniesieniu do omawianego produktu nie wyklucza wyboru danego kraju jako kraju analogicznego, ponieważ celem środków antydumpingowych jest przywrócenie uczciwej konkurencji na tym rynku.
- (54) Zarzut dotyczący rzetelności przedstawionych danych, na które rzekomo mógłby mieć wpływ fakt, że amerykańskie przedsiębiorstwo współpracujące i producent europejski są powiązane, nie znalazł potwierdzenia w ustaleniach dochodzenia. Nie stwierdzono żadnych dowodów na to, że fakt powiązania wpływa zniekształcająco na ceny, koszty produkcji lub rentowność producenta ze Stanów Zjednoczonych, a Komisja jest przekonana o dokładności i rzetelności informacji przekazanych do celów niniejszego dochodzenia.
- (55) Wreszcie rozpatrzono również argumenty dotyczące dostępu do surowców i różnicy kosztów. Cenę głównego surowca (rudy manganu) stosowanego do produkcji krzemomanganu przez współpracujące przedsiębiorstwo z USA porównano z ceną rudy manganu płaconą przez chińskie przedsiębiorstwa, nie stwierdzając między nimi poważnych różnic. Ponadto należy przypomnieć, że chińscy producenci współpracujący również pokrywali część swojego zapotrzebowania na rudę manganu dzięki przywozowi. W związku z tym wspomniany argument i wniosek dotyczący korekty zostały odrzucone.
- (56) Co się tyczy innych przytoczonych czynników, takich jak poziom rozwoju gospodarczego lub koszty pracy i koszty związane ze środowiskiem, zainteresowana strona nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia swojego wniosku, w związku z tym stwierdzono, że czynniki te nie są istotne dla stwierdzenia, czy USA jest odpowiednim krajem analogicznym, ani nie uzasadniają korekty wartości normalnej. Należy również zauważyć, że kosztów i cen nie uznaje się zazwyczaj za dobrą podstawę do określenia wartości normalnej w krajach, których dotyczy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, ponieważ porównanie takie jest sprzeczne z celem zastosowania metod opisanych w art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia.
- (57) W związku z tym stwierdza się, że USA jest odpowiednim krajem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- ### 3.3. Chińska Republika Ludowa
- (58) W związku z wyborem USA jako kraju analogicznego i zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla chińskich producentów eksportujących, z których żadnemu nie przyznano MET, określono na podstawie zweryfikowanych informacji przekazanych przez jedynego współpracującego producenta w USA.
- (59) W odniesieniu do współpracującego producenta w kraju analogicznym zastosowano ogólną metodykę opisaną w motywach 35–44. Ponieważ sprzedaż krajowa krzemomanganu przez współpracującego producenta z USA nie była prowadzona w zwykłym obrocie handlowym w OD, wartość normalną skonstruowano na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Marżę zysku zastosowaną do skonstruowania wartości normalnej obliczono na mocy art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego na podstawie marży zysku, która ma zastosowanie do tej samej ogólnej kategorii produktów producenta w USA. Zastosowano koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne poniesione przez współpracującego producenta z USA w związku z ogółem sprzedaży krajowej w OD.
- ### 3.4. Kazachstan
- (60) Ogólną metodykę opisaną w motywach 35–44 zastosowano do jedynego producenta eksportującego w Kazachstanie, któremu przyznano MET. W związku z tym, że sprzedaż krajowa była ograniczona, wartość normalną skonstruowano na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym stwierdzono, że sprzedaż krajowa produktu podobnego przez Kazachrome nie była reprezentatywna oraz że sprzedaż krajowa tej samej ogólnej kategorii produktów, dokonywana przez wspomnianego producenta, nie odbywała się w zwykłym obrocie handlowym. Dlatego kwoty kosztów SG&A i zysku zastosowane do skonstruowania wartości normalnej opierały się początkowo, na mocy art. 2 ust. 6, na średniej ważonej tych kwot, jakie uzyskali współpracujący producenci z Ukrainy, prowadząc

krajową sprzedaż produktu podobnego. Po ostatecznym ujawnieniu faktów producent eksportujący argumentował, że metodyka zastosowana do obliczenia kosztów SG&A i zysku nie była odpowiednia, ponieważ stwierdzono znaczny zakres dumpingu prowadzonego przez współpracujących producentów eksportujących na Ukrainie. Producent eksportujący z Kazachstanu stwierdził, że alternatywą może być zastosowanie kwot kosztów SG&A i zysku określonych w kraju analogicznym. Po otrzymaniu tych uwag stwierdzono, że w tych warunkach zastosowanie zysków producentów z Ukrainy rzeczywiście nie byłoby odpowiednie. Wobec tego na mocy art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego ponownie zbadano, na jakiej podstawie określić kwotę kosztów SG&A i zysku. W związku z tym zbadano, czy do określenia odpowiedniej kwoty możliwe byłoby zastosowanie jakichkolwiek danych przedsiębiorstwa dotyczących kosztów SG&A i zysków związanych z krzemomanganem. Ponieważ stwierdzono, że przedsiębiorstwo działa w warunkach rynkowych, oraz aby jak najdokładniej odzwierciedlić prawdopodobną sytuację kazachstańskiego przedsiębiorstwa na rynku, zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego należy zastosować średnią ważoną kosztów SG&A i zysku z krajowej sprzedaży krzemomanganu niepowiązanym klientom. W związku z tym należy zauważyć, że koszty SG&A i zysk uzyskany ze sprzedaży krajowej klientom niepowiązanym i powiązanym były prawie identyczne, co świadczy o tym, że fakt istnienia powiązań nie ma wpływu ani na koszty SG&A, ani na zysk ze sprzedaży krajowej klientom powiązanym. Ponadto stwierdzono, że sprzedaż krajową prowadzono w zwykłym obrocie handlowym i na dość znacznym poziomie (2,8 % wielkości wywozu krzemomanganu do Wspólnoty). Ponieważ zgodnie z formułą wprowadzającą art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego preferuje się stosowanie własnych kosztów SG&A przedsiębiorstwa i zysku ze sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym, wniosek, aby skorzystać z danych uzyskanych od producenta w kraju analogicznym, został odrzucony.

3.5. Ukraina

- (61) W odniesieniu do trzech producentów eksportujących na Ukrainie zastosowano ogólną metodykę opisaną w motywach 35–44. W wypadku większości sprzedaży wartość normalna musiała zostać skonstruowana, ponieważ wystarczające dane dotyczące sprzedaży krajowej porównywalnego produktu nie były dostępne. Na mocy art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, zastosowane przy konstruowaniu wartości normalnej, opierały się na rzeczywistych danych przedsiębiorstw dotyczących produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów.

4. Cena eksportowa

- (62) Producenci eksportujący dokonywali sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio niezależnym klientom lub poprzez powiązane lub niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe spoza Wspólnoty.
- (63) W przypadku gdy sprzedaż eksportowa do Wspólnoty była dokonywana bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów we Wspólnocie lub za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych zlokalizowanych poza Wspólnotą, ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (64) W wypadku sprzedaży do Wspólnoty za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę w kraju trzecim ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie ceny, po której powiązane przedsiębiorstwa handlowe po raz pierwszy odsprzedały produkty niezależnym klientom we Wspólnocie.

4.1. Chińska Republika Ludowa

- (65) Ponieważ żadnemu ze współpracujących chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET/IT, danych dotyczących prowadzonej przez nich sprzedaży eksportowej nie wykorzystano do ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu, lecz tylko do obliczenia cła ogólnokrajowego, jak opisano poniżej w motywie 79.
- (66) Cała sprzedaż eksportowa do Wspólnoty wszystkich trzech współpracujących grup producentów eksportujących z ChRL była kierowana bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie. W związku z tym ceny eksportowe ustalono na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych.

4.2. Kazachstan

- (67) Jedyne współpracujące przedsiębiorstwo eksportujące dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w kraju trzecim. Cenę eksportową tego przedsiębiorstwa ustalono na podstawie cen odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, stosowanych przez to przedsiębiorstwo handlowe.

4.3. Ukraina

- (68) Dwóch producentów eksportujących z Ukrainy prowadziło wywóz do Wspólnoty wyłącznie za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych zlokalizowanych w kraju trzecim poza Wspólnotą, a trzeci ukraiński producent eksportujący sprzedawał pewną część produktu objętego postępowaniem, przeznaczoną na wywóz do Wspólnoty, niezależnemu przedsiębiorstwu handlowemu na Ukrainie. W obu przypadkach cenę eksportową ustalono na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt sprzedawany przedsiębiorstwu handlowemu na wywóz do Wspólnoty.
- (69) Pewna część sprzedaży trzeciego producenta eksportującego była prowadzona za pośrednictwem łańcucha powiązanych przedsiębiorstw, a ostatecznie – przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe w kraju trzecim. W tych przypadkach cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie ceny odsprzedaży niezależnym klientom we Wspólnocie, stosowanej przez to powiązane przedsiębiorstwo handlowe.

5. Porównanie

- (70) Wartość normalna i ceny eksportowe zostały porównane na podstawie formuły *ex-works* i na tym samym poziomie handlu. W celu zapewnienia obiektywnego porównania między wartością normalną a cenami eksportowymi uwzględniono, w postaci dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Na tej podstawie, w przypadku wszystkich kazachstańskich i ukraińskich producentów eksportujących objętych dochodzeniem, tam gdzie miało to zastosowanie i było uzasadnione, uwzględniono różnice w poziomie handlu, kosztach transportu, ubezpieczenia, kosztach przeładunku, załadunku, kosztach dodatkowych, kosztach pakowania, kredytu i kosztach związanych ze sprzedażą (gwarancji/rękojmii).
- (72) W kosztach SG&A zastosowanych w celu skonstruowania wartości normalnej dla kazachstańskiego producenta eksportującego uwzględniono, zgodnie z metodyką opisaną w motywie 60, koszty przewozu na terenie kraju i koszty ubezpieczenia. W związku z tym, choć w tej sprawie nie złożono wniosku, przeprowadzono z urzędu korektę wartości normalnej na mocy art. 2 ust. 10 lit. e), aby zredukować SG&A o kwotę kosztów poniesionych w związku z przewozem na terenie kraju i z ubezpieczeniem.
- (73) Jedyne współpracujący producent eksportujący w Kazachstanie, Kazchrome, oświadczył, że wraz z powiązanym z nim przedsiębiorstwem handlowym zlokalizowanym w Szwajcarii, ENRC, tworzy on „jeden podmiot gospodarczy”. W związku z tym stwierdził on, że cenę eksportową należy ustalić w oparciu o cenę sprzedaży przedsiębiorstwa handlowego, jednak dokonanie korekty o koszty transportu, wydatki SG&A i zysk przedsiębiorstwa handlowego nie jest konieczne.
- (74) Twierdzenie to zostało należycie zbadane. Stwierdzono, że ENRC i Kazchrome, choć są powiązanymi stronami, stanowią oddzielne podmioty prawne. Ponadto wspomniane podmioty działały na zasadzie powiązania między nabywcą a sprzedawcą. W związku z tym stwierdzono, że w przepływach związanych ze sprzedażą prowadzoną przez Kazchrome do Wspólnoty funkcja ENRC była zbliżona do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Stwierdzono też, że choć Kazchrome dokonywał sprzedaży do Wspólnoty wyłącznie za pośrednictwem ENRC, to przedsiębiorstwo to nie brało udziału w łańcuchu sprzedaży krajowej Kazchromu. Ponadto stwierdzono, że aby porównanie ceny eksportowej i wartości normalnej na poziomie ceny *ex-works* było rzetelne, dostosowanie ceny eksportowej powinno również obejmować koszty transportu od momentu opuszczenia fabryki i uwzględniać różnicowane warunki sprzedaży.
- (75) W związku z tym twierdzenie zostało odrzucone, a cena eksportowa została skorygowana o prowizję zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego i o koszty transportu zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego. Poziom prowizji obliczono na podstawie bezpośrednich dowodów wskazujących na istnienie tego rodzaju funkcji. W związku z tym, obliczając prowizję, uwzględniono koszty SG&A poniesione przez ENRC w celu sprzedaży produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez Kazchrome, a także marżę zysku ENRC, w tym przypadku opierającą się na marży, o której poinformował niepowiązany importer współpracujący w dochodzeniu.
- (76) W przypadku ukraińskiego producenta, który w ostatecznym rozrachunku dokonywał sprzedaży za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w kraju trzecim (patrz: motyw 69), dokonano korekty ceny eksportowej o prowizję, zgodnie z art. 2 ust. 10 pkt (i) rozporządzenia podstawowego w przypadkach, gdy sprzedaży dokonano przez to powiązane przedsiębiorstwo handlowe, gdyż spełniało ono funkcję zbliżoną do przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Stwierdzono, że zainteresowane przedsiębiorstwo, NFP, i powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe, Steelex SA, są oddzielnymi podmiotami prawnymi, które bezpośrednio lub pośrednio działają na zasadzie powiązania między nabywcą a sprzedawcą. Ponadto

za sprzedaż eksportową do Wspólnoty za pośrednictwem Steelex SA płacono prowizję. Instytucje wspólnotowe obliczyły poziom prowizji na podstawie bezpośrednich dowodów wskazujących na istnienie tego rodzaju funkcji. W związku z tym w obliczeniach uwzględniono koszty SG&A poniesione przez Steelex SA w celu sprzedaży produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez NFP, a także marżę zysku, o której poinformował niepowiązany importer współpracujący w dochodzeniu. Ponadto NFP dokonywał części sprzedaży do Wspólnoty, prowadzonej przez Steelex SA, za pośrednictwem niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego zlokalizowanego w kraju trzecim. Uznano, że w przypadku takiej sprzedaży należy uwzględnić nie tylko prowizję dla Steelex SA, ale również dokonać korekty o prowizję dla niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ funkcja tego przedsiębiorstwa była również zbliżona do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Prowizję ustalono obliczając związany z nią narzut na cenę omawianej sprzedaży.

- (77) Jeden ukraiński producent eksportujący domagał się dostosowania z tytułu przeliczania walut zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten uzasadnił on wahaniem między kursami wymiany walut w dniu wystawienia faktury i w dniu zapłaty. Należy w związku z tym podkreślić, że zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego datą sprzedaży jest data wystawienia faktury, dlatego należy stosować kurs wymiany walut, który obowiązywał w dniu sprzedaży. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.

6. Marginesy dumpingu

6.1. Chińska Republika Ludowa

- (78) Ponieważ żadnemu ze współpracujących chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET ani IT, dla całej ChRL obliczono ogólnokrajowy margines dumpingu, stosując współczynnik korygujący do wartości cif każdej grupy eksporterów, tzn. podmiotów współpracujących i niewspółpracujących.
- (79) W tym celu zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu obliczono najpierw dla współpracujących producentów eksportujących z Chin, na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych typów produktu w kraju analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów, ustaloną jak wyżej.
- (80) Należy zauważyć, że przywóz z ChRL obejmował zarówno krzemomangan o zwykłej zawartości węgla, jak i krzemomangan o niskiej zawartości węgla. Jednak producent współpracujący w kraju analogicznym produkował wyłącznie krzemomangan o zwykłej zawartości węgla. W związku z tym w porównaniu skorzystano

wyłącznie z danych dotyczących tego popularnego typu produktu.

- (81) Następnie margines dumpingu określono dla wszystkich niewspółpracujących producentów eksportujących na podstawie dostępnych danych, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (82) W celu ustalenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących najpierw określono poziom braku współpracy. W tym celu dane dotyczące wielkości wywozu do Wspólnoty, przekazane przez współpracujących producentów eksportujących z Chin, porównano z ogólną wielkością przywozu pochodzącego z ChRL, odnotowaną w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu. Porównanie wykazało, że poziom współpracy był niski, ponieważ wywóz dokonywany przez producentów współpracujących stanowił mniej niż 29 % całkowitego przywozu z ChRL do Wspólnoty w OD.
- (83) W związku z tym poziom dumpingu w odniesieniu do wielkości wywozu niewspółpracujących chińskich producentów eksportujących określono na podstawie najwyższego marginesu dumpingu ustanowionego dla współpracujących producentów eksportujących i dla krzemomanganu o zwykłej zawartości węgla. Podejście to uznano za odpowiednie, ponieważ nic nie wskazywało na to, że któryś z niewspółpracujących producentów stosował dumping na poziomie niższym niż współpracujący producenci eksportujący. W związku z tym obliczono średni ogólnokrajowy margines dumpingu, wykorzystując jako czynnik ważenia wartość cif każdej grupy eksporterów, tzn. eksporterów współpracujących i niewspółpracujących. W związku z powyższym ogólnokrajowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed oceniem wynosi 60,1 %.

6.2. Kazachstan

- (84) Na podstawie skargi i informacji udostępnionych przez producentów eksportujących, którzy się zgłosili, oraz innych danych statystycznych, stwierdzono, że OJSC Kazchrome jest jedynym kazachstańskim producentem eksportującym krzemomanganu. Ze względu na brak dowodów na to, aby producenci eksportujący celowo nie współpracowali, uznano, że rezydualny margines dumpingu powinien być równy marginesowi określonymu dla OJSC Kazchrome.
- (85) Marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed oceniem, są następujące:

— OJSC Kazchrome: 6,5 %,

— wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 6,5 %.

6.3. Ukraina

- (86) Na podstawie skargi i informacji udostępnionych przez producentów eksportujących, którzy się zgłosili, oraz innych danych statystycznych, stwierdzono, że w przypadku Ukrainy poziom współpracy wynosił powyżej 80 %. W związku z tym uznano, że należy ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustanowionego dla współpracującego producenta eksportującego w kraju, którego dotyczy postępowanie.
- (87) W związku z powyższym marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej cif na granicy Wspólnoty przed ocenieniem są następujące:
- PJSC Nikopol Ferroalloys Plant: 39,1 %,
 - JSC Stakhanov Ferroalloys Plant: 53,4 %,
 - OJSC Zaporozhye Ferroalloys Plant: 56,7 %,
 - wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 56,7 %.

D. SZKODA

1. Informacje ogólne

- (88) W 1998 nałożono środki antydumpingowe na przywóz krzemomanganu pochodzącego z ChRL i Ukrainy (rozporządzenie (WE) nr 495/98 ⁽¹⁾). Środki te wygasły na początku marca 2003 r. W związku z powyższym na początku badanego okresu obowiązywały środki w zakresie przywozu z dwóch krajów objętych postępowaniem. Fakt ten wzięto pod uwagę w trakcie przeprowadzania analizy szkody. Zgodnie z motywem 118 poniżej, ocena rentowności jasno wskazuje, iż zniesienie środków antydumpingowych w marcu 2003 r. nie miało znaczącego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego w następnym okresie. W związku z powyższym stwierdzono, wbrew twierdzeniom niektórych zainteresowanych stron, iż rok 2002 może być uznany za podstawę do obliczenia wskaźników wspomnianych w motywach od 93 do 141.
- (89) Krzemomangan jest kluczowym surowcem używanym do produkcji stali. Pod koniec 2003 r. i w pierwszej połowie 2004 r. na całym świecie, a szczególnie w Azji, odnotowano znaczący wzrost popytu na stal. Wzrost ten w połączeniu z brakami w produkcji krze-

momanganu w Azji spowodował wzrost światowego popytu na krzemomangan i doprowadził do niespotykanego wcześniej wzrostu cen w 2004 r. W trakcie przeprowadzania analizy szkody wzięto pod uwagę te szczególne okoliczności w celu zagwarantowania, że nie zniekształcą one obrazu szkody.

2. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

- (90) We Wspólnocie produkt podobny wytwarza pięciu producentów. Dlatego też uważa się, że produkcja tych pięciu producentów wspólnotowych stanowi produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (91) Z tych pięciu producentów czterech, należących do stowarzyszenia skarżącego, deklarowało zainteresowanie współpracą w postępowaniu w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i podczas dochodzenia współpracowało w sposób właściwy. Stwierdzono, że ci czterej producenci stanowią większą część, w tym wypadku około 88 %, całkowitej wspólnotowej produkcji produktu podobnego. Dlatego też wymienionych czterech producentów wspólnotowych stanowi przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni dalej zwani „przemysłem wspólnotowym”. Pozostały producent wspólnotowy będzie dalej zwany „pozostałym producentem wspólnotowym”. Producent ten nie wyraził sprzeciwu wobec skargi.

3. Konsumpcja wspólnotowa

- (92) Konsumpcję we Wspólnocie określono na podstawie wielkości własnej produkcji przemysłu wspólnotowego, biorąc pod uwagę zmiany w poziomie zapasów, dane dotyczące wielkości przywozu i wywozu dla rynku wspólnotowego uzyskane od Eurostatu oraz, odnośnie do pozostałego producenta wspólnotowego, w oparciu o szacunki dokonane przez producentów wspólnotowych.
- (93) W OD rynek wspólnotowy produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego był o około 9 % większy niż w 2002 r., tzn. wynosił około 914 000 ton. W badanym okresie konsumpcja wzrosła, osiągając szczyt w 2004 r., i znalazła się na poziomie wyższym o 14 % niż w roku 2002, spadła jednak w dwóch kolejnych latach.

	2002	2003	2004	2005	OD
Łączna konsumpcja WE (w tonach)	835 419	882 607	953 692	921 654	914 240
Indeks (2002 = 100)	100	106	114	110	109

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 3.3.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 154/2003 (Dz.U. L 25 z 30.1.2003, str. 25).

4. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

a) Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem

- (94) Komisja rozważyła, czy przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, powinien zostać oceniony w sposób łączny, na podstawie kryteriów ustanowionych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (95) Margines dumpingu ustalony dla wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, przekraczał poziom *de minimis*, wielkość przywozu nie była nieznaczna, a ocena łączna mogła zostać uznana za właściwą z uwagi na warunki konkurencji między produktami przywożonymi z krajów, których dotyczy podsumowanie i wspólnotowym produktem podobnym. Dowodem na podobieństwo warunków konkurencji był fakt, że produkt objęty postępowaniem przywożony z krajów, których dotyczy postępowanie oraz produkt podobny wytwarzany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym, były do siebie zbliżone, a ich dystrybucja odbywała się tymi samymi kanałami handlowymi. Co więcej, wielkość przywozu była znacząca i miała duży udział w rynku. Jednakże zgodnie z motywem 104, zważywszy na brak podcięcia cenowego przez przywóz z Ukrainy, uważa się, że skutki przywozu z Ukrainy powinny być ocenione osobno.
- (96) Producent eksportujący z Kazachstanu utrzymywał, że Kazachstan nie powinien być brany pod uwagę razem z ChRL przy ocenianiu szkody, w związku z jego całkowicie odmiennym zachowaniem rynkowym. Producent eksportujący utrzymywał między innymi, że zmiany wielkości przywozu z Kazachstanu, jego wartości i udziału w rynku Wspólnoty były inne niż

w przypadku pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie, oraz że istniała różnica w koszyku produktów. W związku z powyższym uznaje się, że w okresie badanym miał miejsce ogólny spadek wielkości przywozu oraz udziału w rynku w przypadku Kazachstanu (ten ostatni wynosił 5,8 % w 2002 r. oraz 4,6 % w OD). Jednakże zarówno wielkość, jak i udział w rynku przywozu z Kazachstanu w badanym okresie były zasadniczo stabilne oraz plasowały się na poziomach, które nie mogą być uznane za nieznaczne. Ponadto dochodzenie wykazało, że zmiany w cenach przywozu z Kazachstanu nie są znacząco różne od zmian przywozu z pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie. W związku z powyższym, jak również zgodnie z ustaleniami motywów od 73 do 75, nie można stwierdzić, iż istnieje zasadnicza różnica w zachowaniu rynkowym pomiędzy przywozem z ChRL i z Kazachstanu, a zatem wniosek ten należy odrzucić.

- (97) W związku z powyższym Komisja uznała, że wszystkie kryteria podane w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w przypadku ChRL i Kazachstanu. Przywóz z tych dwóch krajów, których dotyczy postępowanie, oceniono łącznie, podczas gdy przywóz z Ukrainy ocenione oddzielnie.

b) Wielkość

- (98) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL i Kazachstanu do Wspólnoty zwiększała się stale z około 48 000 ton w 2002 r. do około 162 000 ton w 2004 r., a następnie spadła do około 96 000 ton w OD. Pomiędzy 2002 r. i OD, wielkość przywozu z tych krajów wzrosła o 99 %.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z ChRL i Kazachstanu (w tonach)	48 091	66 509	162 227	142 993	95 491
Indeks (2002 = 100)	100	138	337	297	199
Udział w rynku przywozu z ChRL i Kazachstanu	5,8 %	7,5 %	17,0 %	15,5 %	10,4 %
Cena przywozu z ChRL i Kazachstanu (w EUR/t)	462	464	829	689	564
Indeks (2002 = 100)	100	101	179	149	122

- (99) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Ukrainy do Wspólnoty zmniejszyła się nieznacznie z około 154 000 ton w 2002 r. do około 138 000 ton w 2003 i 2004 r., a następnie spadła do około

180 000 ton w 2005 r. i do około 210 000 ton w OD. Pomiędzy 2002 r. a OD wielkość przywozu z tych krajów wzrosła o 36 %.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z Ukrainy (w tonach)	154 391	137 683	137 514	179 993	210 302
Indeks (2002 = 100)	100	89	89	117	136
Udział w rynku przywozu z Ukrainy	18,5 %	15,6 %	14,4 %	19,5 %	23,0 %
Cena przywozu z Ukrainy (w EUR/t)	508	490	912	602	550
Indeks (2002 = 100)	100	97	180	118	108

c) Udział w rynku

(100) Udział w rynku przywozu z ChRL i z Kazachstanu utrzymywał się na poziomie 5,8 % w 2002 r. Wzrósł on w 2003 r. i ponownie w 2004 r., osiągając poziom 17,0 % w 2004 r. W 2005 r. udział w rynku spadł nieznacznie do 15,5 % i zmniejszył się ponownie w OD do 10,4 %. Łącznie pomiędzy 2002 r. a OD udział w rynku wzrósł o 4,6 punktu procentowego do poziomu ponad dwukrotnie wyższego niż udział w rynku w 2002 r.

(101) Udział w rynku przywozu z Ukrainy utrzymywał się na poziomie 18,5 % w 2002 r. Spadł on w 2003 r. i ponownie w 2004 r., osiągając poziom 14,4 % w 2004 r. W 2005 r. udział w rynku wzrósł do 19,5 % i zwiększył się ponownie w OD do 23,0 %. Łącznie pomiędzy 2002 r. a OD udział w rynku wzrósł o 4,5 punktu procentowego.

d) Ceny

(i) Zmiany cen

(102) W 2004 r. ceny krzemomanganu wzrosły na całym świecie do wyjątkowych poziomów z powodu niezwykle wysokiego popytu i niskiej podaży, jak to zostało opisane w motywie 89. Fakt ten znajduje odzwierciedlenie w cenach przywozu do krajów, których dotyczy postępowanie, dla tego roku i części 2005 r. Nie wpłynęło to jednak na ceny w OD. Łącznie średnia cena przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Kazachstanu wzrosła o 22 % pomiędzy 2002 r. i OD, podczas gdy średnia cena przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Ukrainy wzrosła w tym samym czasie o 8 %.

(ii) Podcięcie cenowe

(103) Dokonano porównania cen poszczególnych modeli pomiędzy ceną producenta eksportującego a średnią ceną sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie. W tym celu porównano ceny przemysłu wspólnotowego dla klientów niepowiązanych z cenami współpracujących producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie. Tam gdzie to było konieczne,

zastosowano korekty w celu uwzględnienia różnic w poziomach handlu i jakości produktów.

(104) Porównanie wykazało, że w OD krzemomangan pochodzący z ChRL i Kazachstanu, sprzedawany we Wspólnocie, powodował podcięcie cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy o 4,5 %, a w konsekwencji o ogółem 4,5 % na podstawie średniej ważonej. Ceny przywozu z Ukrainy były na porównywalnych poziomach do tych stosowanych przez przemysł wspólnotowy (tzn. brak podjęcia).

(105) W celu zagwarantowania, że ceny przyjęte do wyliczenia podjęcia cenowego są porównywane na tym samym poziomie handlu, ceny *ex-works* stosowane przez przemysł wspólnotowy były porównywane z cenami towarów przywożonych w momencie ich wejścia na fizyczne terytorium Wspólnoty, z właściwym uwzględnieniem kosztów rozładunku i odprawy celnej. Jedna zainteresowana strona wyraziła zastrzeżenia co do metodologii zastosowanej wobec przedsiębiorstwa z Kazachstanu, twierdząc, że podstawą do obliczenia ceny przywozu powinna być cena *cif* w punkcie odprawy celnej w portach UE, a nie cena produktów przywożonych w momencie ich wejścia na fizyczne terytorium Wspólnoty (w tym przypadku granica lądowa na Litwie). Nie przedstawiono żadnych przekonujących argumentów, które usprawiedliwiłyby zastosowanie innej metody obliczeń w przypadku tego przedsiębiorstwa. Przeciwnie, należy zauważyć, że ceny *cif* przywozu z Kazachstanu w punkcie odprawy celnej obejmują znaczący udział kosztów transportu, po tym, jak towary przekroczyły granicę Wspólnoty na Litwie, oraz że porównanie ich z cenami *ex-works* przemysłu wspólnotowego byłoby dyskryminujące dla tych ostatnich, jako że ceny *ex-works* nie obejmują kosztów transportu. W związku z powyższym stwierdzono, że zastosowana metodologia jest najbardziej odpowiednia i w konsekwencji wniosek odrzucono.

5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

(106) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

a) *Produkcja*

- (107) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła z poziomu około 241 000 ton w 2002 r., osiągając szczyt na poziomie około 255 000 ton w 2004 r. w związku z wyjątkowo wysokim popytem, jak to zostało opisane w motywie 89, po czym spadła w 2005 r. i wzrosła nieznacznie w OD. Ogółem produkcja spadła w badanym okresie o 6 %, do około 226 000 ton w OD. Należy zauważyć, że jeden producent wspólnotowy zaprzestał produkcji krzemomanganu w 2003 r. i w znacznej części OD.

	2002	2003	2004	2005	OD
Produkcja (w tonach)	241 784	220 073	255 671	221 402	226 142
Indeks (2002 = 100)	100	91	106	92	94

b) *Moce produkcyjne i wskaźniki wykorzystania mocy*

- (108) Zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego w badanym okresie pozostawała na stałym poziomie około 325 000 ton.

	2002	2003	2004	2005	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	325 226	325 537	325 254	326 068	326 696
Indeks (2002 = 100)	100	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	74 %	68 %	79 %	68 %	69 %
Indeks (2002 = 100)	100	91	106	91	93

- (109) W 2002 r. wykorzystanie mocy wyniosło 74 %. Spadło ono do 68 % w 2003 r., po raz kolejny wzrosło do 79 % w 2004 r., a następnie znowu spadło do 69 % w OD. Odzwierciedla to zmiany w wielkościach produkcji zgodnie z motywem 107.

c) *Zapasy*

- (110) Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o 45 % w 2003 r., lecz w 2004 r. powrócił prawie do tego samego poziomu, co w 2002 r. Gwałtowny spadek zapasów pod koniec 2003 r. był spowodowany reakcją na wyjątkowy wzrost popytu, o którym mowa w motywie 89. Zapasy końcowe wzrosły następnie w 2005 r. o 22 %, po czym zmniejszyły się w OD do poziomu 30 % poniżej poziomu w 2002 r. Ten ogólny spadek zapasów końcowych tłumaczy fakt, że wielkość sprzedaży w WE przemysłu wspólnotowego pozostawała ogólnie stabilna (patrz: motyw 111), pomimo spadku produkcji, jak to opisano w motywie 107.

	2002	2003	2004	2005	OD
Stan zapasów na koniec okresu (w tonach)	21 017	11 561	20 983	25 682	14 618
Indeks (2002 = 100)	100	55	100	122	70

d) *Wielkość sprzedaży*

- (111) Wielkość sprzedaży produkcji własnej przemysłu wspólnotowego niepowiązanym odbiorcom na rynku wspólnotowym w OD wynosiła około 227 000 ton, tyle samo co w 2002 r. Tym niemniej wielkość sprzedaży w 2003 i 2005 r. była odpowiednio o 6 % i 8 % niższa. W 2004 r. wielkość sprzedaży była wyższa, tj. na poziomie 104 % w porównaniu z 2002 r. i OD z powodów wymienionych w motywie 89.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży klientom w WE (w tonach)	227 571	213 778	236 494	208 687	227 690
Indeks (2002 = 100)	100	94	104	92	100

e) *Udział w rynku*

- (112) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadł z 27,2 % w 2002 r. do 24,2 % w 2003 r., a następnie wzrósł do 24,8 % w 2004 r. W 2005 r. udział w rynku ponownie zmniejszył się do 22,6 %. W OD wzrósł nieznacznie do 24,9 %. W okresie badanym przemysł wspólnotowy stracił 2,3 punktów procentowych udziału w rynku.

	2002	2003	2004	2005	OD
Udział w rynku przemysłu wspólnotowego	27,2 %	24,2 %	24,8 %	22,6 %	24,9 %
Indeks (2002 = 100)	100	89	91	83	91

f) *Wzrost*

- (113) W okresie od 2002 r. do OD, kiedy konsumpcja wspólnotowa zwiększyła się o 9 punktów procentowych, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty nie zwiększyła się, a udział w rynku przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o 2,3 punkty procentowe. Z drugiej strony, w tym samym okresie wzrosła wielkość i udział w rynku ChRL i Ukrainy. Dlatego też uznano, że przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze wzrostu na rynku wspólnotowym.

g) *Zatrudnienie*

- (114) Poziom zatrudnienia przemysłu wspólnotowego najpierw spadł o 32 % w latach 2002–2003, zwiększył się o 27 punktów procentowych w 2004 r., po czym ponownie zmniejszył się o 13 punktów procentowych w 2005 r. oraz o dalszych 26 punktów procentowych w OD. W badanym okresie wielkość produkcji pozostawała względnie stała, wahając się pomiędzy 91 % i 106 % w porównaniu z poziomem z 2002 r. Niemniej jednak w przypadku jednego producenta, który zaprzestał produkcji krzemomanganu w OD, jak opisano w motywie 107, zmiany w wielkości produkcji w badanym okresie były bardziej widoczne, co odzwierciedlają zmiany w poziomie zatrudnienia. Ogółem zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym zmalało o 44 % między 2002 r. a OD, tzn. z około 700 do około 400 osób. Pokazuje to, że przemysł wspólnotowy poprawił od tego czasu wydajność, jako że w tym samym okresie wielkość produkcji zmniejszyła się o 6 %.

	2002	2003	2004	2005	OD
Zatrudnienie (liczba osób)	702	475	668	577	391
Indeks (2002 = 100)	100	68	95	82	56

h) *Wydajność*

- (115) Wydajność siły roboczej przemysłu wspólnotowego mierzona jako produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną w ciągu roku, zaczynając od poziomu 344 ton na pracownika, zwiększyła się w badanym okresie, z wyjątkiem 2004 r., i w OD osiągnęła poziom wyższy o 68 % w porównaniu z 2002 r. Tłumaczy to fakt, iż zatrudnienie spadło o 44 % w badanym okresie, podczas gdy produkcja zmniejszyła się jedynie o 6 %. Wzrost wydajności jest częściowo wynikiem tego, że redukcja zatrudnienia była większa wśród producentów wspólnotowych, którzy początkowo wykazywali się stosunkowo niską wydajnością.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wydajność (w tonach na pracownika)	344	463	383	384	578
Indeks (2002 = 100)	100	135	111	111	168

i) *Płace*

- (116) Średnia płaca w przeliczeniu na pracownika wzrosła o 26 % w latach 2002–2003, pozostawała na podobnym poziomie w 2004 r., po czym ponownie wzrosła w 2005 r. i w OD, osiągając poziom wyższy o 77 % w porównaniu z 2002 r. Wzrost kosztów średniej płacy jest częściowo wynikiem tego, że redukcja zatrudnienia była większa wśród producentów wspólnotowych, którzy początkowo wykazywali się niskimi średnimi płacami.

	2002	2003	2004	2005	OD
Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (w EUR)	17 602	22 102	21 636	22 459	31 092
Indeks (2002 = 100)	100	126	123	128	177

j) *Czynniki wpływające na ceny sprzedaży*

- (117) Ceny jednostkowe sprzedaży przemysłu wspólnotowego dla niepowiązanych odbiorców wzrosły ogółem o 14 % pomiędzy 2002 r. a OD. W 2004 r. ceny były wyjątkowo wysokie w związku z niespotykanym wysokim popytem na rynkach światowych i niską podażą, jak to opisano w motywie 89. Sytuacja ta miała również w pewnej mierze wpływ na 2005 r., kiedy to ceny powróciły do bardziej standardowych poziomów. Ostatecznie osiągnęły one jednak w OD poziom o 14 % wyższy niż w 2002 r.

	2002	2003	2004	2005	OD
Cena jednostkowa na rynku WE (w EUR/t)	521	526	928	640	593
Indeks (2002 = 100)	100	101	178	123	114

k) *Rentowność i zwrot z inwestycji*

- (118) W badanym okresie rentowność sprzedaży produktu podobnego, prowadzonej przez przemysł wspólnotowy, wyrażona jako odsetek sprzedaży netto, wzrosła z 0,8 % w 2002 r. do 3,1 % w 2003 r., zwiększyła się w sposób szczególny do 37,2 % w 2004 r. w związku z sytuacją opisaną w motywie 89, powróciła do 7,0 % w 2005 r. i do 2,5 % w OD. Rentowność wzrosła zatem o 1,7 punktaprocentowego pomiędzy 2002 r. i OD.

	2002	2003	2004	2005	OD
Rentowność sprzedaży WE niepowiązanym klientom (% sprzedaży netto)	0,8 %	3,1 %	37,2 %	7,0 %	2,5 %
	100	385	4 668	884	313
Zwrot z inwestycji (zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	3,6 %	11,0 %	410,2 %	24,4 %	10,4 %
	100	303	11 252	668	284

- (119) Zwrot z inwestycji wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji był zasadniczo zgodny z tendencją dotyczącą rentowności. Wzrósł on z poziomu 3,6 % w 2002 r. do 11 % w 2003 r., wzrósł w stopniu wyjątkowym do 410 % w 2004 r., wrócił do poziomu 24 % w 2005 r., po czym ostatecznie osiągnął poziom 10,4 % w OD, a zatem zwiększył się o 6,8 punktów procentowych w badanym okresie.

l) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (120) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wynosiły prawie zero w 2002 r. Wzrosły do około 9 mln EUR w 2003 r., do 83 mln EUR w 2004 r., po czym wróciły do około 16 mln EUR w 2005 r. i 17 mln w OD. Nie było oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału ze strony przemysłu wspólnotowego.

	2002	2003	2004	2005	OD
Przepływy pieniężne (w EUR)	132	9 551	83 701	16 445	17 092
Indeks (2002 = 100)	100	7 214	63 220	12 421	12 910

m) Inwestycje

- (121) Roczne inwestycje przemysłu wspólnotowego w produkcję produktu podobnego wzrosły pięciokrotnie w latach 2002–2003, po czym powróciły w 2004 r. do poziomu zbliżonego do 2002 r. Inwestycje wzrosły ponownie około osiem razy w latach 2004–2005 r., po czym zmniejszyły się nieznacznie w OD. Ogółem inwestycje wzrosły o około 900 % pomiędzy 2002 r. a OD. Inwestycje przemysłu wspólnotowego są zasługą głównie jednego producenta wspólnotowego. Ustalono, że dotyczyły one konserwacji i wymiany istniejącego wyposażenia i nie miały na celu zwiększenia zdolności produkcyjnych.

	2002	2003	2004	2005	OD
Inwestycje netto (000 EUR)	1 528	8 376	2 351	17 365	15 333
Indeks (2002 = 100)	100	548	154	1 136	1 003

n) Wielkość marginesu dumpingu

- (122) Uwzględniając wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, wpływu rzeczywistej wielkości marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy nie można uznać za nieznaczny.

o) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (123) Zgodnie z motywem 88 zmiana rentowności jasno wskazuje, iż zniesienie środków antydumpingowych odnośnie do krzemomanganu w marcu 2003 r. nie miało znaczącego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego w następnym okresie.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (124) W kontekście rosnącej konsumpcji, udział przemysłu wspólnotowego w rynku zmniejszył się w badanym okresie o 2,3 punktu procentowego do 24,9 %. W tym samym czasie produkcja spadła o 6 %, a wykorzystanie mocy produkcyjnych również zmniejszyło się o 5 punktów procentowych. Ponadto przemysł wspólnotowy musiał zwolnić pewną liczbę pracowników. Z drugiej strony, pewne wskaźniki szkody, takie jak rentowność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji oraz ceny sprzedaży, które wzrosły o 14 %, wskazują na tendencję pozytywną w badanym okresie. Bardziej dogłębna analiza tych danych pokazuje jednak, iż biorąc pod uwagę charakter działalności gospodarczej, marża zysku w wysokości 2,5 % nie jest uważana za wystarczającą i nie może gwarantować długookresowej kontynuacji produkcji przemysłowej. Jeśli chodzi o wzrost cen, był on wystarczający, aby pokryć wzrost cen surowców, lecz nie wystarczał na podniesienie marży zysku do trwałego poziomu. W związku z powyższym, mimo że pewne wskaźniki wskazują tendencję pozytywną, przemysł wspólnotowy nie mógł w ogóle skorzystać z całkowitego wzrostu konsumpcji na rynku wspólnotowym, co potwierdzają straty w udziale w rynku wspólnotowym, spadek produkcji i jej niska rentowność.

- (125) W związku z faktem, iż jeden producent wspólnotowy nie wytwarzał produktu podobnego nieprzerwanie w badanym okresie, zaprzestając produkcji w 2003 r. i większej części OD, jak stwierdzono w motywie 107, zbadano dokładniej wpływ tej przerwy w produkcji. Badanie wykazało, że pomimo relatywnie małej produkcji tego producenta, jego model produkcji charakteryzujący się przerwami miał ograniczony wpływ na ogólny obraz szkody i nie zwiększył wskaźników szkody do znaczącego poziomu. Potwierdza to fakt, iż wyłączenie tego producenta z badania spowodowałoby jedynie niewielkie pozytywne zmiany w wynikach. Szczególnie rentowność przemysłu wspólnotowego byłaby nadal dalece niezadowalająca, na poziomie 3,2 % w OD, podczas gdy produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych wykazywałyby nadal tendencję negatywną. Dlatego też stwierdza się, iż szkoda wyrządzona przemysłowi wspólnotowemu nie może być przypisana jedynie temu producentowi wspólnotowemu.

- (126) W świetle powyższych faktów stwierdza się, iż przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**1. Wstęp**

- (127) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (128) W okresie od 2002 r. do OD wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z ChRL i Kazachstanu wzrosła o 99 %, zaś jego udział w rynku wspólnotowym wzrósł o około 4,6 punktu procentowego. Średnia cena tego przywozu wzrosła o 22 % między 2002 r. a OD, ceny były jednak ogólnie niższe niż ceny przemysłu wspólnotowego w badanym okresie. W tym samym okresie wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z Ukrainy wzrosła o 36 %, zaś jego udział w rynku wspólnotowym wzrósł o około 4,5 punktu procentowego. Średnia cena tego przywozu wzrosła o 8 % między 2002 r. a OD, ceny były jednak ogólnie na poziomie bliskim cen przemysłu wspólnotowego w badanym okresie.

- (129) Zgodnie z motywem 104 powyżej, podcięcie cenowe przywozu z ChRL i Kazachstanu wynosiło ogółem 4,5 % na podstawie średniej ważonej, podczas gdy brak było podcięcia ze strony przywozu z Ukrainy.

- (130) Biorąc pod uwagę podcięcie cen przemysłu wspólnotowego przez przywóz z ChRL i Kazachstanu, uważa się, że przywóz po cenach dumpingowych spowodował presję na obniżkę cen, uniemożliwiając przemysłowi wspólnotowemu zwiększenie cen sprzedaży do poziomu koniecznego do wypracowywania trwałego zysku. W związku z powyższym istnieje oczywisty związek przyczynowy pomiędzy tym przywozem i szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Z drugiej strony, w związku z brakiem podcięcia cenowego przywozu z Ukrainy oraz biorąc pod uwagę fakt, iż margines szkody ze strony Ukrainy jest na poziomie *de minimis* (patrz: motywy 168 i 169), uznaje się, że nie ma oczywistego związku przyczynowego pomiędzy przywozem z Ukrainy i szkodą dla przemysłu wspólnotowego.

3. Wpływ innych czynników

a) Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

- (131) Jak wynika z poniższej tabeli, wielkość sprzedaży na wywóz wzrosła o 40 % w badanym okresie. Cena jednostkowa tej sprzedaży pozostawała na relatywnie stałym poziomie, z wyjątkiem sprzedaży w 2004 r.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży eksportowej (w tonach)	12 056	16 445	10 524	9 713	7 191
Indeks (2002 = 100)	100	136	87	81	60
Cena sprzedaży eksportowej (w EUR/t)	598	522	787	592	578
Indeks (2002 = 100)	100	87	132	99	97

- (132) Należy zauważyć, iż poziom sprzedaży eksportowej nie jest znaczący w kontekście całkowitej sprzedaży przemysłu wspólnotowego i wynosi jedynie około 3–7 % całkowitej sprzedaży w badanym okresie. Dlatego też uznaje się, że działania związane z wywozem nie mogły przyczynić się w żaden sposób do istotnej szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy.

b) Przywóz z państw trzecich

- (133) Badanie przywozu z krajów trzecich oparto na danych Eurostatu. W przypadku pewnej liczby krajów możliwe było porównanie tych danych z potwierdzonymi informacjami przedstawionymi przez zainteresowane strony, co potwierdziło rzetelność danych Eurostatu.
- (134) Całkowity przywóz z krajów trzecich, innych niż kraje, których dotyczy postępowanie, zmalał w okresie badanym o około 6 %, tzn. z około 377 000 ton w 2002 r. do około 354 000 w OD. Odpowiadający temu udział w rynku zmniejszył się z około 45 % do około 39 %. Głównymi źródłami przywozu z innych krajów trzecich są: Norwegia, Indie i Republika Południowej Afryki.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z wszystkich pozostałych krajów trzecich (w tonach)	376 919	437 205	393 857	364 250	353 802
Indeks (2002 = 100)	100	116	104	97	94
Udział w rynku wszystkich pozostałych krajów trzecich	45,1 %	49,5 %	41,3 %	39,5 %	38,7 %
Cena produktu z wszystkich pozostałych krajów trzecich (w EUR/t)	523	528	823	691	597
Indeks (2002 = 100)	100	101	157	132	114

Źródło: Eurostat

- (135) Przywóz z Norwegii zmalał o około 11 %, zaś jego udział w rynku zmniejszył się o 4,9 punktów procentowych (OD = 21,9 %) w okresie badanym. Ogółem średnia cena przywozu z Norwegii była wyższa niż cena przemysłu wspólnotowego w całym badanym okresie. O ile cena niskowęglowego przywozu z Norwegii może do pewnego stopnia podcinać ceny przemysłu wspólnotowego, biorąc pod uwagę fakt, iż produkt o takiej jakości przedstawia jedynie niewielką część (około 5 %) całkowitej

produkcji przemysłu wspólnotowego, a także wobec braku ogólnego podcięcia oraz spadku zarówno wielkości przywozu i udziału w rynku, stwierdzono, że przywóz z Norwegii nie wpłynął na istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

Norwegia	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	224 253	213 838	178 639	200 310	200 272
Indeks (2002 = 100)	100	95	80	89	89
Udział przywozu w rynku	26,8 %	24,2 %	18,7 %	21,7 %	21,9 %
Cena przywozu (w EUR/t)	574	604	956	765	656
Indeks (2002 = 100)	100	105	167	133	114

Źródło: Eurostat

- (136) Przywóz z Indii wzrósł o około 300 %, zaś jego udział w rynku zwiększył się o 7,3 punktów procentowych (OD = 9,7 %) w badanym okresie. W tym samym czasie średnia cena przywozu z Indii była nieznacznie wyższa od ceny przemysłu wspólnotowego (tzn. brak podcięcia). W związku z brakiem podcięcia spowodowanego przez przywóz z Indii uważa się, że brak jest jednoznacznego dowodu na to, że przywóz z Indii przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

Indie	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	19 954	33 497	31 593	48 123	89 017
Indeks (2002 = 100)	100	168	158	241	446
Udział przywozu w rynku	2,4 %	3,8 %	3,3 %	5,2 %	9,7 %
Cena przywozu (w EUR/t)	479	449	804	591	521
Indeks (2002 = 100)	100	94	168	123	109

Źródło: Eurostat

- (137) Przywóz z Republiki Południowej Afryki zmalał o około 38 %, zaś jego udział w rynku zmniejszył się o 2,5 punktu procentowego (OD = 3,2 %) w badanym okresie. Średnia cena przywozu z Republiki Południowej Afryki była niższa od ceny przemysłu wspólnotowego i podobna do ceny oferowanej przez kraje, których dotyczy postępowanie. Dlatego też uznaje się, że przywóz z Republiki Południowej Afryki mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Biorąc jednak pod uwagę znaczący spadek całkowitego przywozu z Republiki Południowej Afryki i jego niewielki udział w rynku, uważa się, że nie był on wystarczający, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy a przywozem po cenach dumpingowych z ChRL i Kazachstanu.

Republika Południowej Afryki	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu z RPA (w tonach)	47 808	81 330	58 753	52 640	29 531
Indeks (2002 = 100)	100	170	123	110	62
Udział w rynku przywozu z RPA	5,7 %	9,2 %	6,2 %	5,7 %	3,2 %
Cena przywozu z RPA (w EUR/t)	417	429	660	611	501
Indeks (2002 = 100)	100	103	158	147	120

Źródło: Eurostat

- (138) Przywóz z krajów trzecich, włącznie z Brazylią, zmalał o około 59 %, zaś jego udział w rynku zmniejszył się o około 6,4 punktów procentowych (OD = 3,8 %) w badanym okresie. W tym samym czasie średnia cena przywozu z krajów trzecich była wyższa od ceny przemysłu wspólnotowego (tzn. brak podcięcia). W związku z brakiem podcięcia spowodowanego przez ten przywóz uważa się, że nie przyczynił się on do istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

Pozostałe kraje trzecie (w tym Brazylia)	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	84 904	108 539	124 872	63 178	34 982
Indeks (2002 = 100)	100	128	147	74	41
Udział przywozu w rynku	10,2 %	12,3 %	13,1 %	6,9 %	3,8 %
Cena przywozu (w EUR/t)	460	476	713	598	528
Indeks (2002 = 100)	100	104	155	130	115

Źródło: Eurostat

c) *Konkurencja ze strony innych producentów wspólnotowych*

- (139) Jak wskazano w motywie 91 powyżej, jeden producent wspólnotowy nie współpracował w dochodzeniu. W oparciu o informacje uzyskane w toku dochodzenia od producentów współpracujących szacuje się, że wielkość jego sprzedaży we Wspólnocie wyniosła około 30 000 ton w całym badanym okresie. Podobnie jego udział w rynku był stały w całym badanym okresie i wynosił około 3 %. Pozostały producent wspólnotowy nie uzyskał żadnej wielkości sprzedaży ani udziału w rynku kosztem przemysłu wspólnotowego. Nie były dostępne żadne informacje odnośnie do cen tego producenta wspólnotowego.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży w WE pozostałych producentów wspólnotowych (w tonach)	30 000	30 000	30 000	30 000	30 000
Indeks (2002 = 100)	100	100	100	100	100
Udział w rynku pozostałych producentów wspólnotowych	3,6 %	3,4 %	3,1 %	3,3 %	3,3 %
Indeks (2002 = 100)	100	95	88	91	91

Źródło: Dochodzenie, skarga

- (140) Biorąc pod uwagę powyższe informacje oraz uwzględniając brak innych danych, przyjmuje się, że pozostały producent wspólnotowy nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

d) *Koszty produkcji (surowce)*

- (141) Na całkowity koszt produkcji składają się głównie surowce (około 45–55 %) oraz energia elektryczna (około 20–30 %). Bezpośrednia robocizna stanowi około 5 % kosztów. Koszt produkcji w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 12 % między 2002 r. a OD.

	2002	2003	2004	2005	OD
Koszt jednostkowy produkcji (w EUR/t)	517	510	583	595	578
Indeks (2002 = 100)	100	99	113	115	112

- (142) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy była spowodowana wzrostem cen produkcji. Odnośnie do surowców, jako że są one zasadniczo towarami będącymi przedmiotem wymiany handlowej na całym świecie, uważa się, że wzrost cen dotknął wszystkich producentów krzemomanganu, którzy w normalnych warunkach byłiby zmuszeni do generalnego podniesienia swoich cen sprzedaży. Szkoda nie była zatem wyrządzona przez ogólny wzrost cen surowców, lecz przez przywóz po cenach dumpingowych, który podcinał ceny przemysłu wspólnotowego tak, że nie był on w stanie sprzedawać swoich produktów po cenach umożliwiających uzyskanie wystarczającej marży zysku. Odnośnie do kosztów robocizny, zgodnie z motywem 115 powyżej, dane dotyczące wydajności pokazują, że zasadniczo przemysł wspólnotowy zdołał zrekompensować wzrost cen dzięki poprawie skuteczności i wydajności. Niektóre zainteresowane strony wskazywały na wzrost cen energii elektrycznej jako główną przyczynę szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. W tym zakresie ustalono, że ceny energii elektrycznej dla odbiorców przemysłowych w krajach, w których przemysł wspólnotowy prowadzi działalność, są zgodne z cenami na pozostałych głównych rynkach światowych, w związku z czym nie mogą być one uznane za przyczynę szkody, którą przemysł wspólnotowy sam sobie wyrządził. Ceny energii elektrycznej mogły mieć pewien wpływ na ogólną wydajność, lecz tylko w przypadku producenta wspólnotowego, który doświadczył braków w zaopatrzeniu w energię w związku ze znaczącym wzrostem cen energii elektrycznej i w związku z powstałym na tym tle sporem z dostawcą energii. Można zatem stwierdzić, że zasadniczo koszty produkcji nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

e) *Szkoda powstała z własnej winy*

- (143) Jako że inwestycje jednego z producentów wspólnotowych wzrosły znacząco w latach 2004–2005 r. (patrz: motyw 121), zbadano, czy przemysł wspólnotowy sam sobie wyrządził szkodę. Inwestycje miały bezpośredni wpływ na koszty produkcji, a co za tym idzie – na rentowność przemysłu wspólnotowego. Analiza wykazała jednakże, iż w związku z ograniczonym wpływem tych inwestycji na koszty produkcji, skutki dla wydajności miały charakter marginalny. Można zatem stwierdzić, że inwestycje jednego z producentów wspólnotowych mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, lecz nie w stopniu naruszającym związek przyczynowy.

f) *Tendencja spadkowa na rynku krzemomanganu spowodowana cyklem produkcyjnym stali*

- (144) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że spadek popytu na stal i idący za tym spadek popytu na krze-

momangan odnotowane w drugiej połowie 2004 r. i pierwszej połowie 2005 r., które miały miejsce po niespotykanym wcześniej wzroście popytu opisanym w motywie 89, przyczyniły się do złego stanu przemysłu wspólnotowego. Dochodzenie wykazało jednakże, iż w całym badanym okresie konsumpcja we Wspólnocie wzrosła łącznie o 9 %. Na tej podstawie wspomniany argument został odrzucony.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (145) Zbieżność czasowa między wzrostem przywozu po cenach dumpingowych z ChRL i Kazachstanu, wzrostem udziałów w rynku oraz stwierdzonym podcięciem cenowym, z jednej strony, a wyraźnym pogorszeniem się sytuacji przemysłu wspólnotowego – z drugiej, prowadzi do wniosku, że przywóz po cenach dumpingowych spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (146) Poddano analizie również inne czynniki, jednak uznano, że nie odgrywały one decydującej roli w poniesionej szkodzie. Odnośnie do Ukrainy, która posiada 23 % udziałów w rynku, w związku z brakiem podcięcia cenowego, uważa się, że przywóz z tego kraju nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Przywóz z Republiki Południowej Afryki mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, mając jednak na uwadze mały udział w rynku i zmniejszającą się wielkość, nie był on wystarczający do zerwania związku przyczynowego z przywozem z ChRL i Kazachstanu. W związku z brakiem podcięcia, wielkością przywozu i tendencjami liczbowymi, brak jest również dowodu na to, że przywóz z Indii lub pozostałych krajów trzecich (włącznie z Brazylią) przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Inwestycje jednego z producentów wspólnotowych mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Niemniej jednak w związku z ograniczoną wielkością tych inwestycji nie mogły one doprowadzić do zerwania związku przyczynowego. Poza tym żaden inny czynnik, np. wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego, konkurencja ze strony pozostałego producenta wspólnotowego, wzrost kosztów produkcji lub cykl na rynku stali, nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

- (147) Opierając się na powyższej analizie, w ramach której odpowiednio określono i rozdzielono wpływ wszystkich innych znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozu po cenach dumpingowych, uznaje się, że przywóz z ChRL i Kazachstanu wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

- (148) Komisja zbadała, czy pomimo wniosków dotyczących dumpingu, szkody i związku przyczynowego istniały przekonujące powody, które doprowadziłyby do uznania, że w interesie Wspólnoty leży niepodjęcie środków w tym konkretnym przypadku. W tym celu oraz zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja przeanalizowała możliwe skutki, jakie środki mogłyby wyrzucić na wszystkie zainteresowane strony, oraz możliwe konsekwencje niepodjęcia tego rodzaju środków.

1. Interes przemysłu wspólnotowego

- (149) W świetle powyższych faktów możliwe jest nałożenie środków na przywóz z ChRL i Kazachstanu. Oczekuje się, że nałożenie tych środków doprowadzi do wzrostu cen krzemomanganu pochodzącego z tych krajów i da przemysłowi wspólnotowemu możliwość poprawienia swojej sytuacji poprzez podniesienie cen, a także być może poprzez zwiększenie wielkości sprzedaży i udziału w rynku. W przypadku braku środków oczekuje się, że kontynuowany będzie przywóz po niskich cenach z ChRL i Kazachstanu oraz że przemysł wspólnotowy nie będzie miał możliwości poprawienia swojej sytuacji.
- (150) Odnośnie do stali niskowęglowej należy zauważyć, iż reprezentuje ona tylko 5 % produkcji przemysłu wspólnotowego i jest przywożona głównie z Norwegii, a także z ChRL. O ile uważa się, że w przypadku nałożenia środków ilość obecnie napływająca z ChRL mogłaby być w jakimś stopniu zastąpiona przez przywóz z Norwegii, środki te dałyby przemysłowi wspólnotowemu możliwość zwiększenia produkcji własnej i sprzedaży stali niskowęglowej w celu zaspokojenia popytu.

2. Interes pozostałych producentów wspólnotowych

- (151) Poza przemysłem wspólnotowym działalność we Wspólnocie prowadzi tylko jeden pozostały producent. W związku z niepodjęciem współpracy przez tego producenta, a zatem wobec braku dokładnych danych dotyczących jego działalności, szacuje się, na podstawie informacji uzyskanych od współpracujących producentów wspólnotowych, że produkcja wspomnianego przedsiębiorstwa odpowiada ok. 10–15 % produkcji przemysłu wspólnotowego. Jeśli zostaną wprowadzone środki antydumpingowe, w przypadku pozostałego producenta wspólnotowego można również oczekiwać podobnego pozytywnego rozwoju sytuacji, jaki opisano w motywach 149 i 150 w kontekście przemysłu wspólnotowego.

3. Interes niepowiązanych importerów we Wspólnocie

- (152) Dwaj niezależni importerzy produktu objętego postępowaniem współpracowali w dochodzeniu poprzez wypełnienie i nadesłanie kwestionariuszy.

- (153) Importerzy ci wyrazili obawę, iż w przypadku nałożenia środków miałyby one wpływ na całkowitą produkcję stali we Wspólnocie w związku z (i) niekorzystnym wpływem na zaopatrzenie we Wspólnocie, zważywszy na całkowitą moc produkcyjną w ramach Wspólnoty wynoszącą około jednej trzeciej wielkości konsumpcji; oraz (ii) w związku z niekorzystnym wpływem jakichkolwiek środków na koszty produkcji produktu objętego postępowaniem będącego podstawowym surowcem dla produkcji stali.

- (154) Odnośnie do zaopatrzenia we Wspólnocie, prawdą jest, że konsumpcja jest około trzy razy większa niż obecne moce produkcyjne oraz że przemysł wspólnotowy dostarczał jedynie około 25 % zapotrzebowania wspólnotowego w OD. Niemniej jednak przemysł wspólnotowy wykorzystywał jedynie około 70 % mocy produkcyjnych w OD oraz około 70–80 % mocy produkcyjnych w badanym okresie. Jest on zatem w stanie znacząco zwiększyć swoją obecną produkcję. Biorąc także pod uwagę relatywnie ograniczoną wielkość przywozu, który będzie objęty środkami (o czym mowa w motywach 149 i 150 powyżej), oraz że możliwe ograniczenie przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, może być zrównoważone przez wywóz z innych krajów, uważa się, że nałożenie cel nie miałoby żadnych znaczących skutków na dostępność dostaw dla importerów. Oprócz dostaw pochodzących od producentów wspólnotowych oraz z krajów, których dotyczy postępowanie, rynek wspólnotowy jest także zaopatrywany na poziomie prawie 40 % konsumpcji przez przywóz z innych krajów, zwłaszcza z Norwegii, Indii, Republiki Południowej Afryki oraz Brazylii. Kraje te łącznie zaopatrywały w przeszłości Wspólnotę w większe ilości produktu.

- (155) Uznaje się, że jeżeli środki miałyby być wprowadzone, mogą wystąpić pewne krótkookresowe zakłócenia w związku z możliwymi opóźnieniami związanymi z rosnącą produkcją wspólnotową, oraz jeżeli okaże się, że niektórzy użytkownicy będą musieli znaleźć alternatywne źródła dostaw.

- (156) Odnośnie do importerów, nawet w przypadku wzrostu cen produkcji przemysłu wspólnotowego, jego sprzedaży i udziału w rynku we Wspólnocie, przy założeniu, że przemysł wspólnotowy może zaspokoić jedynie około 30 % zapotrzebowania na rynku oraz że konsumpcja we Wspólnocie będzie rosła, nadal istniałaby potrzeba znaczącego przywozu z zagranicy. O ile uznaje się, że importerzy zasadniczo działają w oparciu o relatywnie niewielką marżę zysku i że jakiegokolwiek krótkoterminowe zakłócenia ze strony użytkowników chcących zapewnić sobie nowe lub alternatywne źródła dostaw mogłyby mieć negatywny wpływ na ich marże, uważa się jednak, iż importerzy są w stanie zapewnić sobie marże poprzez przeniesienie podwyższonych kosztów na użytkowników.

4. Interes użytkowników

- (157) Dziesięciu użytkowników produktu objętego postępowaniem związanych z przemysłem metalurgicznym współpracowało w dochodzeniu poprzez wypełnienie i nadesłanie kwestionariuszy lub poprzez zgłaszanie uwag. Otrzymano również uwagi od Europejskiej Konfederacji Przemysłu Żelaznego i Stalowego (EUROFER).
- (158) Użytkownicy, podobnie jak importerzy (patrz: motywy 153 powyżej), wyrażali zbliżone obawy dotyczące wystarczających dostaw i zwiększonych kosztów dla użytkowników końcowych. W związku z powodami wymienionymi w motywie 154 uważa się, iż nałożenie środków nie miałyby poważnych niekorzystnych średniookresowych skutków na poziom zaopatrzenia we Wspólnocie.
- (159) Bezpośredni wpływ wzrostu ceny krzemomanganu na koszt produkcji stali byłby ograniczony przy założeniu, że krzemomangan reprezentuje najwyżej 1 % kosztów produkcji stali węglowej, a nawet mniej w przypadku stali nierdzewnej. Na podstawie danych dostarczonych przez stowarzyszenie użytkowników przemysłowych (EUROFER) dotyczących całkowitego rocznego kosztu używania krzemomanganu uważa się, że nawet znaczący wzrost cen o 20 %, dotyczący wszystkich typów krzemomanganu, obniżyłby rentowność producentów stali (obecnie osiągających poziomy zysku w granicach 10–40 %) tylko o około 0,2 %. Zważywszy, że środki byłyby na znacznie niższym poziomie oraz że dotknęłyby najwyżej 10 % konsumpcji we Wspólnocie (gdyby przywóz objęty środkami nie zostałby zastąpiony przywozem z innych źródeł), wpływ jakichkolwiek możliwych środków na rentowność przemysłu stalowego byłby bardzo ograniczony.
- (160) Twierdzono, że rynek krzemomanganu ma charakter światowy oraz że światowe zapotrzebowanie zwiększa się odpowiednio do wzrostu popytu na stal. Kiedy popyt przewyższa podaż, może to doprowadzić do znaczącego wzrostu cen, jak to miało miejsce w 2004 r. W przypadku powstania tymczasowego zakłócenia podaży i popytu we Wspólnocie, jak to opisano w motywie 155, mogłoby to doprowadzić do krótkoterminowego wzrostu cen ponad poziom jakichkolwiek nałożonych środków. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż rynek krzemomanganu ma charakter światowy, uważa się, że poziom cen we Wspólnocie jest ustalony poprzez wzajemne oddziaływanie podaży i popytu, a ceny we Wspólnocie nie powinny w istotnym stopniu przez dłuższy czas odbiegać od poziomu cen światowych w związku ze znaczącą obecnością na rynku przywozu z innych źródeł. Ponadto producenci stali, działający obecnie na zadowalającym poziomie zysku (od 10 % do 40 %), będą mogli zawsze obciążyć inne podmioty skutkami jakichkolwiek podwyżek cen produktu objętego postępowaniem, które będą ograniczone ze względu na relatywnie niewielkie znaczenie krzemomanganu w całkowitych kosztach produkcji stali.
- (161) Użytkownicy kwestionowali również skuteczność nakładania środków, twierdząc, że nałożenie, a następnie zniesienie poprzednich środków miało niewielki wpływ na rentowność przemysłu wspólnotowego. Biorąc to pod uwagę, pomimo faktu, iż celem nałożenia środków antidumpingowych jest odtworzenie uczciwych warunków handlowych w celu stworzenia przemysłowi wspólnotowemu, który odniósł istotną szkodę w związku z dumpingiem, możliwości poprawienia swojej sytuacji, fakt iż taka poprawa nie miała miejsca w przeszłości nie powinien być powodem wstrzymania się od rozważania właściwości nałożenia środków antidumpingowych obecnie, gdy jest to uzasadnione.
- (162) Niektórzy użytkownicy wskazywali na fakt, iż w ciągu mniej więcej dziesięciu ostatnich lat wspólnotowy przemysł stalowy odnosił szkody w wyniku rosnących kosztów powstałych w związku ze środkami antidumpingowymi nakładanymi na różne surowce używane jedynie lub głównie do produkcji stali. Wskazywali oni również na fakt, iż obok przedmiotowego dochodzenia toczy się obecnie kilka innych dochodzeń dotyczących surowców wykorzystywanych do produkcji stali. Twierdzili oni, że ich ogólnym skutkiem będzie postawienie wspólnotowych producentów stali w niekorzystnej pozycji na skalę światową. Odnośnie do poprzednich środków należy zauważyć, iż większość poprzednich środków już wygasła. Odnośnie do łącznego wpływu środków na różne surowce należy mieć na uwadze, iż celem środków antidumpingowych jest wyeliminowanie skutków zakłóceń warunków rynkowych powstałych w wyniku przywozu po cenach dumpingowych. Jako takie, środki antidumpingowe, nawet jeżeli są nałożone na kilka surowców wykorzystywanych w ramach jednego przemysłu, nie powinny powodować zakłóceń. W każdym wypadku skutki nałożenia jakichkolwiek środków, w tym przypadku dotyczących przemysłu stalowego, będą miały niewielkie znaczenie, zgodnie z wyjaśnieniami w motywie 159 powyżej.
- (163) Po ujawnieniu tych ustaleń EUROFOR ponownie podkreślił, iż nałożenie środków nie byłoby w ogólnym interesie Wspólnoty, ponieważ doprowadziłyby one do wzrostu kosztów dla użytkowników i miałyby niewielki wpływ na poprawienie sytuacji przemysłu wspólnotowego. Nie dostarczono żadnych nowych informacji w tym zakresie, a zatem argumentacja przedstawiona powyżej (motywy od 157 do 162) została potwierdzona i na tej podstawie uznaje się, że jakikolwiek wpływ nałożenia cła antidumpingowego na ogólną sytuację finansową użytkowników będzie prawdopodobnie znikomy.

5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (164) Podsumowując, oczekuje się, że nałożenie środków na przywóz z ChRL i Kazachstanu, pomimo ograniczonej dostępności i zmniejszającej się na rynku ilości krzemomanganu pochodzącego z pozostałych krajów (tj. Republiki Południowej Afryki i Norwegii w przypadku krzemomanganu o niskiej zawartości węgla) oraz od dostawców niepodlegających środkom, po cenach podobnych do tych oferowanych przez ChRL i Kazachstan przed nałożeniem jakichkolwiek cel, dałoby przemysłowi wspólnotowemu, a także pozostałemu producentowi wspólnotowemu, możliwość poprawienia swojej sytuacji poprzez zwiększenie wielkości sprzedaży, cen sprzedaży i udziału w rynku. O ile mogą się pojawić pewne niekorzystne skutki w postaci zwiększonych kosztów dla użytkowników, wynikające z konieczności zapewnienia nowych lub alternatywnych dostaw, uznaje się, iż ogólny skutek nałożenia środków na ChRL i Kazachstan dla użytkowników będzie znikomy. W świetle powyższego stwierdza się, że nie ma żadnych istotnych powodów do nienakładania środków w niniejszym przypadku oraz że nałożenie tego rodzaju środków leżałoby w interesie Wspólnoty.

G. OSTATECZNE ŚRODKI

Szacowany poziom likwidacji szkody

- (165) Poziom jakichkolwiek środków antydumpingowych powinien być wystarczający do usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz po cenach dumpingowych, nie przekraczając jednak ustalonych marginesów dumpingu. Obliczając kwotę konieczną do usunięcia skutków szkodliwego dumpingu, uznano, że wszelkie środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu uzyskanie zysku przed opodatkowaniem w wysokości, jaką mógłby uzyskać w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (166) Przemysł wspólnotowy twierdził, że marża zysku w wysokości 8 % obrotu powinna być uznana za właściwy poziom, który można osiągnąć przy braku szkodliwego dumpingu. Informacje te zbiedzano i stwierdzono, że deklarowana marża zysku spowodowałaby poprawę sytuacji w zakresie inwestycji kapitałowych w stosunkowo krótkim terminie. Dodatkowo dochodzenie wykazało, że sam przemysł wspólnotowy zasadniczo amortyzował swoje inwestycje kapitałowe w dłuższej perspektywie czasu. Na tej podstawie uznaje się, że marża zysku w wysokości 5 %, zgodna z marżą przyjętą w dochodzeniu, które doprowadziło do przyjęcia poprzednich środków antydumpingowych, jest właściwym poziomem, osiągalnym dla przemysłu wspólnotowego w sytuacji braku szkodliwego dumpingu.

- (167) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania, w podziale na typy produktów, średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktów podobnych, sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Niepowodującą szkody cenę otrzymano, dostosowując ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, aby odzwierciedlić wyżej wspomnianą marżę zysku. Różnica uzyskana z tego porównania została następnie wyrażona jako wartość procentowa łącznej wartości importowej cif. Ponieważ żadnemu ze współpracujących chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET ani IT, ogólnokrajowy margines dumpingu obliczono dla całej ChRL na podstawie ceny oferowanej przez Comext.

- (168) Wyżej wspomniane porównanie cen wykazało następujące marginesy dumpingu:

Ukraina: wszystkie przedsiębiorstwa	1,6 %
OJSC Kazchrome	7,3 %
ChRL	8,2 %

- (169) W związku z powyższym i na mocy art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego uznaje się, że ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Kazachstanu i z ChRL, na poziomie niższego marginesu dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. Analogicznie, na mocy art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę, iż margines szkody dla Ukrainy jest poniżej poziomu *de minimis*, dochodzenie w stosunku do tego kraju powinno zostać zakończone.

- (170) W związku z powyższym, biorąc pod uwagę powody wymienione w motywach od 165 do 169, cła antydumpingowe powinny wynosić:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka celna
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	6,5 %
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	8,2 %

H. ZOBOWIĄZANIA

(171) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego, producent eksportujący z Kazachstanu przedstawił zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Produkt objęty postępowaniem wykazywał w ostatnich latach znaczne wahania cenowe, a zatem nie jest produktem odpowiednim dla ustalania zobowiązań w zakresie stałych cen. W celu wyeliminowania tego problemu producent eksportujący zobowiązał się indeksować minimalną cenę importową do poziomu cen głównego surowca, tj. rudy manganu. Wahań cen produktu objętego postępowaniem nie można jednak tłumaczyć wahaniami cen głównego surowca, a co za tym idzie, nie jest możliwe indeksowanie minimalnej ceny importowej do poziomu cen surowca. Jako podejście alternatywne producent eksportujący zaproponował również indeksowanie minimalnej ceny importowej na podstawie swoich własnych kosztów, zgodnie z własnymi sprawozdaniami finansowymi. Podejścia tego nie można jednak zaakceptować, jako że zmiany jego kosztów niekoniecznie odzwierciedlają zmiany cen. Ponadto takie zobowiązanie uznaje się za niewykonalne, jako że Komisja miałaby bardzo duże trudności w ciągłym monitorowaniu zmian kosztów. W związku z powyższym stwierdzono, że takie zobowiązanie zaproponowane przez eksportera nie może zostać przyjęte,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu (w tym również żelazokrzemomanganu) objętego kodem CN 7202 30 00 oraz

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

ex 8111 00 11 (kod TARIC 8111 00 11 10) pochodzącego ze Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu.

2. Stawka cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocenieniem dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa jest następująca:

Kraj	Producent	Stawka celna
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	6,5 %
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	8,2 %

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Postępowanie dotyczące przywozu krzemomanganu pochodzącego z Ukrainy jest niniejszym zakończone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

F. TEIXEIRA DOS SANTOS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1421/2007**z dnia 4 grudnia 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 4 grudnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	114,0
	MA	63,5
	SY	68,2
	TR	97,5
	ZZ	85,8
0707 00 05	JO	196,3
	MA	52,5
	TR	80,2
	ZZ	109,7
0709 90 70	MA	57,9
	TR	82,6
	ZZ	70,3
0709 90 80	EG	301,9
	ZZ	301,9
0805 10 20	AR	28,9
	AU	15,0
	SZ	38,2
	TR	50,7
	ZA	40,1
	ZW	17,7
	ZZ	31,8
0805 20 10	MA	66,5
	ZZ	66,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	62,5
	HR	21,2
	IL	66,9
	TR	81,9
	UY	95,3
	ZZ	65,6
0805 50 10	EG	61,3
	TR	102,4
	ZA	104,9
	ZZ	89,5
0808 10 80	AR	87,7
	CA	87,3
	CL	86,0
	CN	78,9
	MK	31,5
	US	83,6
	ZA	95,7
0808 20 50	ZZ	78,7
	AR	71,1
	CN	45,5
	TR	141,1
	ZZ	85,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1422/2007**z dnia 4 grudnia 2007 r.****zmieniające dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 69,uwzględniając dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽²⁾, w szczególności jej art. 78,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej, w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) ⁽³⁾ Rada zatwierdziła Porozumienie w sprawie zamówień publicznych (zwane dalej „porozumieniem”). Porozumienie powinno być stosowane do każdego zamówienia publicznego o wartości równej lub przekraczającej kwoty (zwane dalej „progami”) wyznaczone w porozumieniu i wyrażone w specjalnych prawach ciągnięcia.

(2) Celem dyrektyw 2004/17/WE i 2004/18/WE jest między innymi umożliwienie podmiotom i instytucjom zamawiającym, stosującym te dyrektywy, przestrzegania

równocześnie zobowiązań wynikających z porozumienia. Aby osiągnąć ten cel, progi określone w dyrektywach dla zamówień publicznych, które podlegają również porozumieniu, powinny zostać dostosowane tak, aby odpowiadały wartości w EUR progów ustalonych w porozumieniu, zaokrąglonej w dół do pełnego tysiąca.

(3) W celu zapewnienia spójności właściwe jest dostosowanie również tych progów wymienionych w dyrektywach 2004/17/WE i 2004/18/WE, które dotyczą zamówień nieobjętych porozumieniem.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dyrektywie 2004/17/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) kwotę „422 000 EUR” zastępuje się kwotą „412 000 EUR”;

b) w lit. b) kwotę „5 278 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 150 000 EUR”;

2) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 kwotę „422 000 EUR” zastępuje się kwotą „412 000 EUR”;

b) w ust. 2 kwotę „422 000 EUR” zastępuje się kwotą „412 000 EUR”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2006/97/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 107).

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/97/WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 1.

Artykuł 2

W dyrektywie 2004/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) kwotę „137 000 EUR” zastępuje się kwotą „133 000 EUR”;
- b) w lit. b) kwotę „211 000 EUR” zastępuje się kwotą „206 000 EUR”;
- c) w lit. c) kwotę „5 278 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 150 000 EUR”;

2) w art. 8 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) kwotę „5 278 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 150 000 EUR”;
- b) w lit. b) kwotę „211 000 EUR” zastępuje się kwotą „206 000 EUR”;

3) w art. 56 kwotę „5 278 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 150 000 EUR”;

4) w art. 63 ust. 1 akapit pierwszy kwotę „5 278 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 150 000 EUR”;

5) w art. 67 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) kwotę „137 000 EUR” zastępuje się kwotą „133 000 EUR”;
- b) w lit. b) kwotę „211 000 EUR” zastępuje się kwotą „206 000 EUR”;
- c) w lit. c) kwotę „211 000 EUR” zastępuje się kwotą „206 000 EUR”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1423/2007**z dnia 4 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

„1. Nie naruszając przepisów art. 24, państwo członkowskie może zezwolić, aby pozwolenie lub świadectwo:

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2 oraz odpowiadające mu przepisy w innych rozporządzeniach w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a) zostało złożone organowi wydającemu lub organowi odpowiedzialnemu za wypłacanie refundacji;

a także mając na uwadze, co następuje:

b) było przechowywane w bazie danych organu wydającego lub organu odpowiedzialnego za wypłacanie refundacji, w przypadkach gdy stosuje się art. 19.”;

(1) Artykuł 19 rozporządzenia Komisji (WE) 1291/2000 ⁽²⁾ przewiduje możliwość wydawania pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw w formie elektronicznej.

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

(2) Jak wykazuje doświadczenie, w celu usprawnienia działań przywozu i wywozu można poprawić przepisy art. 25, tak aby nie budziło wątpliwości, że właściwy organ państwa członkowskiego może przechowywać pozwolenia i świadectwa oraz zarządzać nimi w formie elektronicznej, w miejsce wydawania ich importerowi lub eksporterowi, oraz że w przypadku wprowadzenia danych dotyczących wywozu i ich przekazania do organu wydającego drogą elektroniczną, wpisy na elektronicznym pozwoleniu na wywóz lub na świadectwie mogą być również dokonywane w formie elektronicznej.

„3. Państwo członkowskie wyznacza organ właściwy do dokonywania wpisów i poświadczania pozwoleń lub świadectw.

Przydział, jego potwierdzenie oraz poświadczenie umieszczone na pozwoleniu lub świadectwie uznaje się jednak za dokonane, również w przypadku gdy:

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1291/2000.

a) dokument, w którym są w sposób szczegółowy ujęte wywiezione ilości towarów, sporządzono komputerowo; dokument taki musi zostać załączony do pozwolenia lub świadectwa i razem z nim włączony do akt;

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich odpowiednich komitetów zarządzających,

b) wywiezione ilości towarów zostały wprowadzone do urzędowej elektronicznej bazy danych należącej do danego państwa członkowskiego i istnieje odsyłacz od tej informacji do pozwolenia w formie elektronicznej; państwo członkowskie może archiwizować te informacje w formie wersji papierowej dokumentów elektronicznych.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 wprowadza się następujące zmiany:

Datą, którą uznaje się za datę dokonania wpisu, jest data przyjęcia zgłoszenia określona w art. 24 ust. 1.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1424/2007**z dnia 4 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2304/2002 wdrażające decyzję Rady 2001/822/WE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską i przydzielające orientacyjne kwoty w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

kowskimi, podpisanej dnia 23 czerwca 2000 r. w Kotonu ⁽⁵⁾ (umowa o partnerstwie AKP-WE).

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 23,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2304/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wdrażające decyzję Rady 2001/822/WE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) ⁽²⁾,uwzględniając umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy wspólnotowej na mocy wieloletnich ram finansowych na lata 2008–2013 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–WE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE ⁽³⁾ (dalej zwane „umową wewnętrzną ustanawiającą 10. EFR”),uwzględniając rozporządzenie finansowe mające zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 2304/2002 przyjętego na mocy art. 23 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim powinny być dostosowane do zmian wprowadzonych do wspomnianej decyzji, w kontekście nowo ustanowionego 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (dalej zwanego „10. EFR”). Powinny być one również dostosowane do zmian w odpowiednich artykułach załącznika IV do umowy o partnerstwie zawartej pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku a Wspólnotą Europejską i jej państwami człon-

- (2) Biorąc pod uwagę szczególne potrzeby, możliwości i ograniczenia krajów i terytoriów zamorskich (dalej zwanych „KTZ”), pomoc finansowa w ramach 10. EFR powinna być przyznawana KTZ w postaci wsparcia budżetowego pod warunkiem, że zarządzanie przez KTZ wydatkami publicznymi jest dostatecznie przejrzyste, odpowiedzialne i skuteczne. Ponadto procedury udzielania zamówień publicznych w tych krajach i na tych terytoriach powinny odpowiadać normom rozporządzenia finansowego dla 10. EFR pod względem przejrzystości i otwartości. Biorąc pod uwagę doświadczenia z 9. EFR, pomoc finansowa w ramach 10. EFR może być świadczona w postaci wsparcia projektów i programów tylko w szczególnych okolicznościach, a mianowicie jeżeli nie zostaną spełnione warunki do uzyskania wsparcia budżetowego.
- (3) Przed przyjęciem jednolitych dokumentów programowych (JDP) należy zweryfikować, czy zawierają one wszystkie wymagane elementy umożliwiające Komisji podjęcie decyzji finansowej, o której mowa w art. 20 ust. 4 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.
- (4) Zgodnie z art. 3 ust. 1 załącznika II Aa do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim w dokumentach JDP należy zwracać szczególną uwagę, w stosownych przypadkach, na działania mające na celu zwiększenie możliwości zarządczych i instytucjonalnych KTZ będących beneficjentem funduszu oraz, w razie konieczności, na prawdopodobny harmonogram zaplanowanych działań, w tym działań w obszarze finansowym, podatkowym i sądowym.
- (5) Należy ustanowić rezerwę na zaprogramowanie kwoty przydziału w ramach 10. EFR na rzecz wsparcia współpracy i integracji regionalnej, w celu zwiększenia możliwości poszczególnych KTZ w podejmowaniu wyzwań, jakie stają przed nimi jako mikroświatkami na małych wyspach – na przykład poprzez inicjatywy na rzecz ochrony przed katastrofami i na rzecz łagodzenia skutków katastrof. W związku z tym należy zapewnić koordynację, zwłaszcza w zakresie wsparcia współpracy i integracji regionalnej i wsparcia na szczeblu terytorialnym. Należy zwrócić szczególną uwagę na współpracę pomiędzy poszczególnymi KTZ, państwami AKP oraz – w powiązaniu z innymi finansowymi środkami Wspólnoty – z najbardziej oddalonymi regionami, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2007/249/WE (Dz.U. L 109 z 26.4.2007, str. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 32.

⁽⁴⁾ Dotychczas nieopublikowane – COM(2007) 410 wersja ostateczna z 16.7.2007 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3. Umowa ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 22).

- (6) Orientacyjne kwoty przyznawane KTZ będącym beneficjentami 10. EFR należy określić zgodnie z art. 3 ust. 5 załącznika II Aa do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu były przedmiotem konsultacji z KTZ.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFR-KTZ ustanowionego na podstawie art. 24 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2304/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia procedury programowania, wykonywania i kontroli wspólnotowej pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) zarządzanej przez Komisję w ramach Dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), zgodnie z przepisami decyzji o stowarzyszeniu zamorskim i rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. EFR.”;

- 2) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Programowanie terytorialne

Działania finansowane z bezzwrotnej pomocy w ramach decyzji o stowarzyszeniu zamorskim są programowane niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia jednolitego dokumentu programowego (JDP), stosownie do wzoru przedstawionego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Przygotowanie JDP

1. Właściwe władze KTZ przygotowują projekt JDP po konsultacjach z możliwie jak najszerszą grupą uczestników procesu rozwoju oraz opierając się na zdobytych doświadczeniach i najlepszych praktykach.

Każdy projekt dotyczący JDP jest dostosowany do potrzeb i odpowiada szczególnym okolicznościom panującym

w każdym KTZ. Określa on wskaźniki ukierunkowane na osiągnięcie wyników podlegające monitorowaniu oraz przyczynia się do miejscowej przynależności programów współpracy.

2. Wstępny projekt JDP stanowi przedmiot wymiany poglądów między KTZ a zainteresowanymi państwami członkowskimi i Komisją, za pośrednictwem odpowiedniej delegacji, w stosownych przypadkach.

KTZ dostarczają wszystkich niezbędnych informacji, w tym wyników wszelkich badań dotyczących wykonalności, aby umożliwić jak najskuteczniejszą ocenę projektu JDP przez Komisję.

3. Środki w ramach 10. EFR są w zasadzie przyznawane w formie wsparcia budżetowego, z wyjątkiem szczególnych i należyte uzasadnionych okoliczności.

Jeżeli warunki ubiegania się o wsparcie budżetowe nie zostały spełnione, JDP uwzględnia środki umożliwiające stworzenie warunków do uzyskania wsparcia budżetowego.

Należy odnotować wszelkie różnice między oceną własną danego KTZ a oceną Wspólnoty.”;

- 4) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Ocena JDP przez Komisję

Komisja przeprowadza ocenę wniosku JDP, aby ustalić, czy zawiera on wszystkie wymagane elementy oraz czy jest zgodny z celami decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, niniejszego rozporządzenia oraz odpowiedniej polityki Wspólnoty.

Komisja przeprowadza ocenę wniosku JDP, aby ustalić, czy zawiera on wszystkie wymagane elementy umożliwiające Komisji podjęcie decyzji finansowej, o której mowa w art. 20 ust. 4 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

Informuje ona o otrzymanym projekcie Europejski Bank Inwestycyjny.

Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 3 Komisja podejmuje decyzję, czy pomoc finansowa w ramach 10. EFR ma być przyznana w postaci wsparcia budżetowego, z zastrzeżeniem uprzedniej oceny przejrzystości, odpowiedzialności i skuteczności zarządzania wydatkami publicznymi oraz otwartości i przejrzystości zamówień publicznych, zgodnie z normami określonymi w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do 10. EFR – czy też w postaci wsparcia dla programów lub projektów.”;

5) artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Programy regionalne

1. Artykuły 3–5 mają zastosowanie z uwzględnieniem niezbędnych zmian do wsparcia finansowego na rzecz współpracy i integracji międzyregionalnej zgodnie z art. 3 ust. 2 załącznika II Aa decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

W trakcie oceny wniosków Komisja bierze pod uwagę w szczególności spodziewany wpływ na integrację KTZ będących beneficjentami z regionem, do którego należą.

W zakresie, w jakim jest to możliwe, zapewnia się koordynację programów prowadzonych na szczeblu terytorialnym z działaniami obejmującymi państwa AKP i/lub najbardziej oddalone regiony, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu. Tego rodzaju działania mogą wymagać określenia priorytetów oraz szczególnych zasobów w celu wzmocnienia współpracy z krajami AKP i/lub z najbardziej oddalonymi regionami, jak również środków umożliwiających określenie i koordynację wyboru działań we wspólnym interesie.

Zobowiązania dotyczące wydatków są poprzedzane decyzją finansową Komisji obejmującą wsparcie dla projektów i programów.

2. W celu uzyskania odpowiedniego wymiaru i zwiększenia skuteczności fundusze regionalne i terytorialne mogą być łączone w celu finansowania programów zawierających wyraźny składnik terytorialny.

3. Artykuły 8 i 16–30 stosuje się do programów regionalnych z uwzględnieniem niezbędnych zmian.”;

6) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Wykorzystanie rezerwy

1. Komisja przydziela środki z rezerwy B na cele określone w art. 3 ust. 4 lit. b) załącznika II A do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim na podstawie przeglądu śródkresowego, o którym mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia. Komisja dostosowuje w odpowiedni sposób już przydzielone kwoty orientacyjne i informuje KTZ oraz państwa członkowskie o swojej decyzji dotyczącej nowego przydziału środków.

2. Do celów zatwierdzenia środków ustanowionych w art. 28 i w załączniku II D do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim wszystkie KTZ, które uważają, iż kwalifikują się do uzyskania pomocy określonej w tej decyzji, składają kompletny wniosek na formularzach udostępnionych przez Komisję i obejmujących wszystkie informacje konieczne do dokonania jego oceny.

Wniosek zostaje przedłożony Komisji najpóźniej do końca roku następującego po roku, w którym wymagane jest dodatkowe wsparcie.

O swej decyzji Komisja informuje KTZ w jak najkrótszym czasie.”;

7) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Zobowiązania

1. Wydatki na pomoc finansową dla KTZ są zatwierdzane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do 10. EFR.

2. W zakresie JDP zobowiązania dotyczące wydatków są poprzedzane decyzją finansową Komisji obejmującą zasadniczo wsparcie budżetowe, z wyjątkiem szczególnych i należycie uzasadnionych okoliczności.

3. Poza zakresem JDP wydatki związane z nieprzydzieloną rezerwą B zarezerwowaną zgodnie z art. 3 ust. 4 załącznika II A do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim zatwierdzane są przez Komisję i wykonywane zgodnie z rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do 10. EFR.”;

8) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Upoważnieni płatnicy

Instytucje finansowe w KTZ, w których Komisja otwiera rachunki zgodnie z rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do 10. EFR w celu wykonywania współpracy z KTZ, pełnią funkcję »upoważnionych płatników«.

Od funduszy zdeponowanych u upoważnionych płatników na terenie Wspólnoty wymagalne są odsetki.

Upoważnieni płatnicy nie otrzymują wynagrodzenia za swoje usługi, a od zdeponowanych funduszy nie są wymagalne żadne odsetki.”;

9) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Ogólne przepisy dotyczące zamówień

1. Procedury regulujące udzielanie zamówień są wskazane w porozumieniach finansowych.
2. Jeżeli pomoc finansowa jest udzielana w drodze wsparcia budżetowego, stosuje się procedury dotyczące zamówień publicznych danych KTZ.
3. We wszystkich innych przypadkach udzielenie zamówienia odbywa się z zastosowaniem przepisów ustanowionych w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do 10. EFR.”;

10) artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Delegacje

1. Jeżeli Komisja reprezentowana jest przez delegację, której przewodniczący posiada odpowiednie upoważnienie, poinformuje o tym odpowiednio zainteresowane KTZ. W takich przypadkach stosuje się odpowiednie przepisy rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. EFR dotyczącego subdelegowanych urzędników zatwierdzających i księgowych.
2. Przewodniczący delegacji jest główną osobą kontaktową dla poszczególnych stron zaangażowanych we współpracę z danym KTZ. Ścisłe współpracuje on z urzędnikiem zatwierdzającym dla terytoriów.
3. Przewodniczący delegacji uzyskuje niezbędne instrukcje oraz uprawnienia w celu ułatwienia i przyspieszenia wszystkich działań przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia.
4. Przewodniczący delegacji regularnie informuje władze KTZ o działaniach podejmowanych przez Wspólnotę, które mogą mieć bezpośredni wpływ na współpracę pomiędzy Wspólnotą a danym KTZ.”;

11) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Urzędnik zatwierdzający dla terytoriów

1. Rząd każdego KTZ mianuje urzędnika zatwierdzającego dla terytoriów, który reprezentuje go podczas wszystkich działań finansowanych ze środków funduszu zarządzanych przez Komisję i bank. Urzędnik zatwierdzający dla terytoriów wyznacza jednego lub kilku zastępców, którzy będą go zastępować, jeżeli sam nie będzie w stanie wywiązywać się ze swych obowiązków. Urzędnik

zatwierdzający dla terytoriów informuje Komisję o wyznaczeniu zastępców. Jeżeli spełniono warunki dotyczące możliwości instytucjonalnego i rzetelnego zarządzania finansowego, wówczas urzędnik zatwierdzający dla terytoriów może delegować swoje obowiązki w zakresie wdrażania programów i projektów odpowiedzialnemu organowi w ramach administracji KTZ. Urzędnik zatwierdzający dla terytoriów informuje Komisję o delegacjach tego rodzaju.

Jeżeli Komisja dowie się o problemach w zakresie realizacji procedur związanych z zarządzaniem zasobami EFR, wówczas wraz z urzędnikiem zatwierdzającym dla terytoriów wykorzystuje ona wszelkie kontakty w celu naprawy sytuacji oraz podejmuje odpowiednie kroki.

Urzędnik zatwierdzający dla terytoriów przyjmuje odpowiedzialność finansową tylko za powierzone mu zadania wykonawcze.

W przypadku zdecentralizowanego zarządzania środkami EFR i z zastrzeżeniem dodatkowych uprawnień, jakie mogą zostać mu przyznane przez Komisję, urzędnik zatwierdzający dla terytoriów:

- a) jest odpowiedzialny za koordynację, programowanie, regularne monitorowanie, przeprowadzanie przeglądów rocznych, śródk okresowych oraz końcowych w zakresie realizacji współpracy oraz, w stosownych przypadkach, jest odpowiedzialny za koordynację działań z donatorami;
- b) jest odpowiedzialny za przygotowanie, przedkładanie i ocenę projektów i programów w ścisłej współpracy z Komisją;
- c) przygotowuje dokumentację przetargową oraz, w stosownych przypadkach, dokumenty związane z zaproszeniem do składania wniosków;
- d) przedkłada do zatwierdzenia przez Komisję dokumentację przetargową oraz, w stosownych przypadkach, dokumenty związane z zaproszeniem do składania wniosków, przed wysłaniem zaproszenia do składania ofert oraz w stosownych przypadkach przed wysłaniem zaproszenia do składania wniosków;
- e) wysyła zaproszenia do składania ofert oraz, w stosownych przypadkach, zaproszenia do składania wniosków, w ścisłej współpracy z Komisją;
- f) odbiera oferty oraz, w stosownych przypadkach, wnioski, a także przekazuje Komisji kopię ofert; przewodniczy w procesie otwierania ofert i podejmuje decyzję o wynikach ich badania w okresie ważności ofert, przy uwzględnieniu czasu wymaganego na zatwierdzenie umów;

- g) zaprasza Komisję do udziału w otwarciu ofert oraz, w stosownych przypadkach, wniosków, a także zawiadamia Komisję o wynikach badania ofert i wniosków w celu zatwierdzenia wniosków o przyznanie zamówień i dotacji;
- h) przekazuje Komisji do zatwierdzenia umowy, dane szacunkowe związane z programem oraz wszelkie załączniki do tych dokumentów;
- i) podpisuje umowy i załączniki zatwierdzone przez Komisję;
- j) rozlicza i zatwierdza wydatki w granicach powierzonych mu funduszy; a także
- k) podczas realizacji działań dokonuje wszelkich ustaleń dostosowawczych koniecznych do zapewnienia właściwego wykonywania zatwierdzonych projektów lub programów pod względem ekonomicznym i technicznym.

2. Podczas realizacji działań i z zastrzeżeniem wymogu informowania Komisji urzędnik zatwierdzający dla terytoriów korzysta z uprawnień do podejmowania decyzji obejmujących następujące dziedziny:

- a) dostosowania techniczne i zmiany dotyczące szczegółów działań, o ile nie mają one wpływu na przyjęte rozwiązania techniczne i pozostają w granicach rezerwy przeznaczonej na dostosowania określonej w umowie finansowania;
- b) zmiana miejsca realizacji programów lub projektów wieloetapowych, jeżeli jest to uzasadnione względami technicznymi, ekonomicznymi lub społecznymi;
- c) nakładanie lub umarzanie kar za zwłokę;
- d) dokumenty rozliczeniowe poręczycieli;
- e) kupno towarów, niezależnie od ich pochodzenia, na rynku lokalnym;
- f) korzystanie ze sprzętu budowlanego i maszyn niepodlegających z KTZ, państw członkowskich lub państw AKP, pod warunkiem że w KTZ, państwach członkowskich i państwach AKP nie produkuje się porównywalnego sprzętu i maszyn;
- g) podwykonawstwo;

- h) odbiór końcowy, pod warunkiem że Komisja jest obecna podczas odbioru tymczasowego; zatwierdzenie stosownego protokołu i, gdzie sytuacja tego wymaga, obecność podczas odbioru końcowego, zwłaszcza jeżeli zastrzeżenia odnotowane podczas odbioru tymczasowego wymagają dużego nakładu dodatkowej pracy; oraz
- i) wynajęcie konsultantów oraz innych ekspertów świadczących pomoc techniczną.

3. Oprócz tego urzędnik zatwierdzający dla terytoriów:

- a) przygotowuje roczne sprawozdanie z wykonania, a po uzyskaniu zgody komitetu monitorującego przedkłada je Komisji;
- b) przeprowadza przegląd śródkresowy, o którym mowa w art. 22;
- c) dokłada starań, aby organy uczestniczące w zarządzaniu i wykonywaniu programów EFR utrzymywały oddzielny system rachunkowości lub system odpowiedniej numeracji pozycji księgowych dla wszystkich transakcji odnoszących się do pomocy; oraz
- d) stosuje wszelkie środki konieczne do zapewnienia wykonania art. 16, 19, 24 i 30.

4. Po złożeniu rocznego sprawozdania z wykonania, określonego w art. 21, Komisja i urzędnik zatwierdzający dla terytoriów dokonują przeglądu najważniejszych wyników z poprzedniego roku.

Po dokonaniu przeglądu Komisja może przekazać swoje uwagi urzędnikowi zatwierdzającemu dla terytoriów. Urzędnik zatwierdzający dla terytoriów powiadamia Komisję o wszelkich działaniach podejmowanych w związku z tymi uwagami. Jeżeli we właściwie umotywowanych przypadkach Komisja uzna, że podjęte środki są nieodpowiednie, może skierować do KTZ oraz do urzędnika zatwierdzającego dla terytoriów zalecenia dotyczące dostosowań mających zwiększyć skuteczność uzgodnień dotyczących monitorowania lub zarządzania, wraz z uzasadnieniem wszelkich zaleceń tego rodzaju.

Po otrzymaniu takich zaleceń urzędnik zatwierdzający dla terytoriów przedstawia kroki podjęte w celu poprawy ustaleń dotyczących monitorowania lub zarządzania albo też wyjaśnia, dlaczego takich kroków nie podjęto.”;

12) artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Przegląd śródkresowy

1. Przegląd śródkresowy organizuje się w celu zbadania wstępnych wyników JDP, ich przydatności oraz stopnia osiągnięcia celów.

Przegląd ten obejmuje również ocenę wykorzystania środków finansowych oraz działań w zakresie monitorowania i realizacji.

2. Przegląd śródkresowy jest przeprowadzany na odpowiedzialność Komisji, we współpracy z urzędnikiem zatwierdzającym dla terytoriów i zainteresowanym państwem członkowskim.

Przegląd śródkresowy przeprowadza się zasadniczo między 30. a 42. miesiącem po wejściu w życie umowy wewnętrznej ustanawiającej 10. EFR.

W JDP można ustalić inny nieprzekraczalny termin, zwłaszcza w odniesieniu do wskaźników przyjętych w przypadku wsparcia budżetowego.

Przegląd śródkresowy jest przeprowadzany przez niezależnego asesora. Wyniki przeglądu są przedkładane komitetowi monitorującemu, a następnie przesyłane Komisji.

3. Komisja bada przydatność i jakość oceny na podstawie kryteriów określonych w JDP, także z uwzględnieniem przydziału finansowego EFR.”;

13) artykuł 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Dostosowanie przydziałów z EFR

Wykorzystując jako podstawę wyniki monitorowania, kontroli i ocen oraz uwzględniając uwagi komitetu monitorującego, Komisja może z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanych KTZ dostosować sumy i warunki wstępnego JDP w kontekście bieżących potrzeb oraz osiągnięć tych KTZ oraz przy uwzględnieniu ostatnich dostępnych danych statystycznych dotyczących tych KTZ.

Dostosowanie takie ma zwykle miejsce przy okazji przeglądu śródkresowego, o którym mowa w art. 22, lub, w przypadku nieprawidłowości, w możliwie jak najkrótszym czasie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.”;

14) artykuł 29 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

Odzyskanie i zwrot środków

1. Wszelkie zwroty, których należy dokonać wobec Komisji, są dokonywane w terminie wymagalności wskazanym w poleceniu zwrotu sporządzonym zgodnie rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do 10. EFR. Terminem wymagalności jest ostatni dzień drugiego miesiąca następującego po wydaniu polecenia zwrotu.

2. Opóźnienie w dokonaniu zwrotu stanowi podstawę naliczania odsetek za zwłokę, poczynwszy od terminu wymagalności określonego w ust. 1, a skończywszy w dniu rzeczywistego dokonania płatności. Wysokość odsetek wynosi półtora punktu procentowego powyżej stawki stosowanej przez Europejski Bank Centralny w głównych operacjach refinansowych i obowiązującej w pierwszym dniu roboczym miesiąca, w którym przypada termin wymagalności.

3. Urzędnik zatwierdzający dla terytoriów prowadzi rachunek sum podlegających odzyskaniu z już dokonanych płatności z pomocy wspólnotowej i zapewnia odzyskanie tych sum bez nieuzasadnionych opóźnień.

Beneficjent spłaca sumę przypadającą do zwrotu wraz z odsetkami za zwłokę, odliczając dane sumy w następnej deklaracji wydatków i we wniosku o dokonanie płatności dla Komisji, lub jeżeli jest to niewystarczające, dokonując refundacji na rzecz Wspólnoty.

Urzędnik zatwierdzający dla terytoriów przesyła Komisji raz w roku zestawienie sum, które mają zostać odzyskane, sklasyfikowanych według roku rozpoczęcia procedury odzyskiwania środków.”;

15) załącznik zastępuje się nowym załącznikiem dołączonym do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zgodnie z art. 3 ust. 5 załącznika II Aa do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim orientacyjne kwoty przydzielone w ramach 10. EFR przedstawiają się następująco:

(w mln EUR)	
KTZ	Orientacyjna kwota przydzielona w ramach 10. EFR
Nowa Kaledonia	19,81
Polinezja Francuska	19,79
Wallis i Futuna	16,49
Majotta	22,92
Saint-Pierre i Miquelon	20,74
Aruba	8,88
Antyle Niderlandzkie	24
Falklandy	4,13
Turks i Caicos	11,85
Anguilla	11,7
Montserrat	15,66
Święta Helena i terytoria zależne (Ascension, Tristan da Cunha)	16,63
Pitcairn	2,4
Współpraca i integracja regionalna	40
Nieprzydzielona rezerwa B	15

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie umowy wewnętrznej ustanawiającej 10. EFR.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Louis MICHEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

STANDARDOWA STRUKTURA JEDNOLITYCH DOKUMENTÓW PROGRAMOWYCH W ODNIESIENIU DO KRAJÓW I TERYTORIÓW ZAMORSKICH W RAMACH 10. EFR

Pełny tekst jednolitego dokumentu programowego wraz ze streszczeniem oraz rozdziałami 1–6 powinien ograniczać się do maksymalnie 15 stron (opcja: statystyka wyrazów) plus załączniki.

CZĘŚĆ A: STRATEGIA W ZAKRESIE WSPÓŁPRACY**Streszczenie**

JDP powinien zaczynać się półstronicowym streszczeniem, zawierającym główne średnio- i długoterminowe wyzwania natury politycznej, instytucjonalnej, gospodarczej, społecznej i środowiskowej stojące przed danym KTZ, jak również podstawowy cel JDP, zasadnicze powody wyboru dziedziny ogniskowej oraz ogólny podział funduszy.

Rozdział 1: Cele współpracy WE

W rozdziale tym należy jednoznacznie przedstawić ogólne cele współpracy WE, określone w Traktacie WE, w decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, umowach międzynarodowych oraz w ostatniej deklaracji w sprawie polityki rozwoju WE.

Rozdział 2: Ocena sytuacji politycznej, gospodarczej i społecznej

Należy wymienić główne wydarzenia/kwestie związane z polityką wewnętrzną oraz odpowiednie aspekty w kontekście zewnętrznym, w tym sytuację polityczną, aspekty handlowe oraz stabilny charakter bieżących polityk i wyzwania średnio- i długoterminowe.

Opracowanie to powinno mieć charakter analityczny, a nie jedynie opisowy. Analiza powinna opierać się na dialogu, powinna zostać przygotowana w ścisłej współpracy z innymi donatorami (w stosownych przypadkach) oraz przy zaangażowaniu podmiotów spoza sektora rządowego.

W stosownych przypadkach należy zwrócić szczególną uwagę na wdrożenie międzynarodowych zasad dobrych rządów na obszarze finansów, podatków i sądownictwa, jak również na zakres oraz harmonogram reform w tym obszarze.

W ten sam sposób należy zwrócić szczególną uwagę na dostępność aktualnych danych statystycznych.

Rozdział 3: Agenda polityki KTZ

Rozdział ten powinien zawierać zwięzłą deklarację na temat założeń i celów rządu, określonych w oficjalnych dokumentach politycznych, w planach średnio- i długoterminowych, w strategiach w zakresie reform oraz w programach rozwoju. Powinien kończyć się określeniem sposobu, w jaki rząd proponuje osiągnąć przedmiotowe cele.

Rozdział 4: Ocena dotychczasowej i bieżącej współpracy z WE

Ta część dokumentu powinna zawierać zwięzły bilans wyników i wniosków wyciągniętych z dotychczasowej i bieżącej współpracy z WE. Należy uwzględnić zalecenia z odpowiednich ocen dotyczących KTZ, poszczególnych sektorów lub projektów.

W spójnym ustępie (łącznie polityka WE) należy dokonać oceny powiązań między JDP a innymi politykami wspólnotowymi, zasobami i instrumentami. Należy przedstawić ogólny zarys programów państw członkowskich UE i pozostałych donatorów (w stosownych przypadkach). Należy zwrócić szczególną uwagę na skoordynowanie programów terytorialnych i regionalnych oraz na współpracę z państwami AKP i najbardziej oddalonymi regionami, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu.

Rozdział 5: Strategia reagowania

W tym rozdziale należy określić strategiczne kierunki współpracy WE, z wyszczególnieniem dziedziny/sektora, na którym będzie skupiała się pomoc. Kierunek ten powinien wynikać w logiczny sposób z:

- celów polityki WE,
- analizy sytuacji KTZ i strategii ich rozwoju, z określeniem znaczenia i stabilnego charakteru strategii wsparcia,

- wniosków wyciągniętych z opracowania analitycznego w kontekście »łącznej polityki«/spójności,
- orientacyjnej wysokości dostępnych środków finansowych,
- wniosków wyciągniętych z dotychczasowej i bieżącej działalności WE,
- komplementarności, przy pomocy innych głównych donatorów oraz programów rządowych. Pomoc wspólnotowa powinna skupiać się na dziedzinach, w których przynosi ona porównywalne korzyści lub szczególne doświadczenie.

Rozdział ten powinien również zawierać zwięzłą ocenę możliwości instytucjonalnych oraz w stosownych przypadkach odnosić się do potencjalnych potrzeb w zakresie działań dotyczących rozwoju instytucjonalnego i rozwoju możliwości lub w stosownych przypadkach do wsparcia działań mających na celu wzmocnienie zarządzania, również w obszarze finansów, podatków i sądownictwa, w zależności od okoliczności.

Jeżeli jako środek finansowania proponuje się wsparcie dla programów lub projektów, wówczas należy opisać szczególne i należyte uzasadnione okoliczności, które uniemożliwiają zapewnienie pomocy w formie wsparcia budżetowego. Jeżeli nie spełniono warunków do uzyskania wsparcia budżetowego, należy opisać środki, jakie zostaną podjęte, aby stworzyć warunki do uzyskania wsparcia budżetowego.

CZĘŚĆ B: PROGRAM TERYTORIALNY

Rozdział 6: Program terytorialny

Ten rozdział stanowi prezentację programu terytorialnego KTZ, który jest oparty na analizie strategicznej i jest z nią w pełni zgodny. Program terytorialny stanowi integralną część JDP i powinien składać się z następujących części:

OPCJA A: PROGRAM WSPARCIA POLITYKI SEKTOROWEJ

Określenie

Tytuł	
Łączny koszt	Należy określić wkład WE oraz w stosownych przypadkach wkład KTZ będących beneficjentem pomocy (oraz w stosownych przypadkach innych donatorów)
Metoda pomocy/sposób zarządzania	Program wsparcia polityki sektorowej: — wsparcie budżetu sektorowego (zarządzanie scentralizowane), — wspólny fundusz (zarządzanie scentralizowane (w sposób bezpośredni lub pośredni)/zdecentralizowane/lub zarządzanie wspólne), — tryb projektu (scentralizowany (w sposób bezpośredni lub pośredni)/zdecentralizowany/zarządzanie wspólne).
Kod DAC	
	Sektor

1. Uzasadnienie i kontekst KTZ

Sytuacja gospodarczo-społeczna

Kluczowe wnioski z oceny sytuacji makroekonomicznej, zwłaszcza w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Jeżeli środkiem finansującym jest wsparcie finansowe, należy wskazać następujące kwestie:

- sytuacja makroekonomiczna – struktura PKB, ostatnie wyniki gospodarcze i spodziewane tendencje w zakresie wzrostu PKB i inflacji, finanse publiczne, deficyt fiskalny, zadłużenie i kwota zaległości, udział wydatków w sektorach o kluczowym znaczeniu, saldo płatności bieżących oraz saldo w rachunku kapitałowym, rezerwy, sytuacja monetarna, rola wsparcia zewnętrznego w gospodarce, relacje z Międzynarodowym Funduszem Mone-tarnym,
- profil i tendencje w zakresie ubóstwa – ewolucja rzeczywistego PKB *per capita*, spójność pomiędzy dynamiką wzrostu a wyzwaniem, jakim jest obniżenie ubóstwa, wyniki badań w zakresie ubóstwa, sytuacja głównych wskaźników socjalnych w porównaniu z innymi krajami, ewolucja wskaźników w ostatnich latach (jeżeli takie informacje są dostępne),
- czy spełniono odpowiednie kryterium budżetowego, a mianowicie, czy sytuacja makroekonomiczna jest wystarczająco stabilna.

Polityka współpracy KTZ będącego beneficjentem programu

Główna polityka, priorytety strategiczne oraz kierunki działania:

- główne cechy polityki i strategii rozwoju narodowego (analiza sytuacji bieżącej, deklaracja polityki i strategii, plan(-y) działania, średnioterminowe perspektywy finansowe i budżet, pomiar wyników, monitorowanie i ocena),
- realizm polityki i strategii (np. powiązania pomiędzy wzrostem a ograniczaniem ubóstwa, strategiczne kierunki działania),
- własność polityki i strategii przez rząd w ogóle oraz przez właściwe ministerstwo.

Program sektora rządowego

Pochodzenie i status programu sektora rządowego:

- główne wyniki oceny polityki sektorowej i budżetu sektorowego oraz jego średnioterminowych perspektyw finansowych (jeżeli są dostępne), jak również powiązanie z terytorialnymi ramami strategicznymi,
- ocena możliwości instytucyjnych,
- ogólne ramy dotyczące monitorowania procesu wdrażania polityki i strategii sektorowych.

Jeżeli środkiem finansowania jest wsparcie budżetowe, należy podać kluczowe wnioski z oceny systemu zarządzania finansami publicznymi:

- jakość istniejącego systemu zarządzania finansami publicznymi, w tym wszelkie konkretne kwestie sektorowe i reformy związane z zarządzaniem finansami publicznymi,
- ocena procesu wprowadzania usprawnień do zarządzania finansami publicznymi.

Jeżeli korzysta się ze wsparcia budżetowego, należy zaznaczyć, czy zostały spełnione odpowiednie kryteria przydziału:

- dobrze zdefiniowana polityka sektorowa, oraz
- dobrze zdefiniowany program mający na celu poprawę systemu zarządzania finansami publicznymi.

Wnioski wyciągnięte z poprzednich doświadczeń

Odniesienie do wyników przeglądów, ocen, monitorowania oraz krótki opis poprzednich działań o istotnym znaczeniu dla tego projektu.

Działania dodatkowe

Ogólny przegląd bieżących działań WE, działań innych donatorów i/lub KTZ będących beneficjentami projektu, które stanowią uzupełnienie bieżącego projektu.

Koordinacja działań z donatorami

Opis procesu koordynacji z KTZ będących beneficjentami projektu i/lub innymi donatorami, szczególnie z państwami członkowskimi.

2. Opis

Cele i oczekiwane wyniki

Cele i kluczowe elementy programu sektora rządowego oraz cele obecnego programu wsparcia polityki sektorowej w odniesieniu do programu rządowego.

Wyniki oczekiwane z realizacji programu sektora rządowego oraz z programu wsparcia polityki sektorowej. Konkretnie działania, jakie należy podjąć w ramach programu wsparcia polityki sektorowej.

Zainteresowane strony

Opis głównych zainteresowanych stron, w tym beneficjentów projektu, konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim i innymi partnerami. Własność i ocena możliwości instytucjonalnych.

Rodzaje ryzyka i założenia

Określenie głównych rodzajów ryzyka i przegląd działań łagodzących, elementy świadczące o stabilności proponowanych działań. Jeżeli środkiem finansowania jest wsparcie budżetowe, wówczas należy wskazać ryzyko związane z kryteriami przydziału.

Kwestie krzyżujące się

Trwałość środowiska naturalnego, równość płci, dobre rządy oraz prawa człowieka.

3. Kwestie związane z wdrażaniem

Metoda wdrażania

Należy zaznaczyć odpowiednią opcję zgodnie z wybranym środkiem finansowania:

- Zarządzanie scentralizowane.
- Zarządzanie wspólne w drodze podpisania umowy z międzynarodową organizacją.
- Zarządzanie zdecentralizowane w drodze podpisania umowy o finansowaniu z danym KTZ (należy wybrać tę opcję, jeżeli część projektu jest wdrażana w sposób scentralizowany, a część – w sposób zdecentralizowany).

W przypadku decentralizacji zamówień i procedur przyznawania dotacji:

- Komisja przeprowadza kontrolę *ex ante* procedur dla zamówień o wartości > 50 000 EUR oraz kontrolę *ex post* dla zamówień o wartości ≤ 50 000 EUR,

lub

- Komisja przeprowadza kontrolę *ex post* zamówień (pełna decentralizacja może zostać wybrana tylko w przypadku spełnienia wszystkich kryteriów decentralizacji określonych w rozporządzeniu finansowym).

W przypadku decentralizacji płatności (co jest możliwe, tylko jeżeli zdecentralizowano procedury przyznawania odpowiednich zamówień):

- na podstawie danych szacunkowych programu płatności decentralizuje się na koszty operacyjne i zamówienia do następujących pułapów:

Roboty budowlane	Dostawy	Usługi	Dotacje
< 300 000 EUR	< 150 000 EUR	< 200 000 EUR	≤ 100 000 EUR

lub

- płatności są w pełni zdecentralizowane (pełną decentralizację można wybrać tylko w przypadku spełnienia wszystkich kryteriów decentralizacji określonych w rozporządzeniu finansowym).

Procedury składania zamówień i przyznawania dotacji

W przypadku czynności, do których zastosowanie mają procedury WE, należy zamieścić w niezmienionej formie następującą informację: »Wszystkie zamówienia wdrażające dane działanie muszą być złożone i zrealizowane zgodnie z procedurami i standardowymi dokumentami określonymi i opublikowanymi przez Komisję w obszarze wdrażania operacji zewnętrznych oraz obowiązującymi w momencie rozpoczęcia danej procedury«.

Jeżeli umowa z organizacją międzynarodową przewiduje wykorzystanie własnych zasad i procedur, które są zgodne z międzynarodowymi standardami, wówczas należy zamieścić w niezmienionej formie następującą informację: »Wszystkie zamówienia wdrażające dane działanie muszą być złożone i zrealizowane zgodnie z procedurami i standardowymi dokumentami określonymi i opublikowanymi przez daną organizację międzynarodową«.

Jeżeli zastosowanie mają zasady i procedury inne niż procedury WE, wówczas należy określić te procedury i spełnić kryteria określone w rozporządzeniu finansowym.

Budżet i harmonogram

Orientacyjny podział całej kwoty na główne składniki, w tym ocena, kontrola i promocja. W stosownych przypadkach należy również określić wkład KTZ będących beneficjentem pomocy w danej pozycji budżetowej, zaznaczając formę wkładu (pieniężna lub niepieniężna).

Jeżeli jest to możliwe, należy zaznaczyć proporcje finansowania zarezerwowane na dotacje i zamówienia. W przypadku zamówień należy określić ich rodzaj (usługi, dostawy, roboty budowlane), natomiast w przypadku dotacji należy zaznaczyć główną kategorię beneficjentów.

W stosownych przypadkach należy podać orientacyjne ramy czasowe rozpoczęcia procedury zamówień lub zaproszenia do składania ofert.

Jeżeli środkiem finansującym jest wsparcie budżetowe, należy podać orientacyjny harmonogram wypłat w poszczególnych miesiącach, z rozróżnieniem transz stałych i zmiennych.

Należy wskazać czas trwania operacji w miesiącach, począwszy od daty podpisania umowy o finansowaniu (jeżeli nie podpisano umowy o finansowaniu, będzie to data zamówienia lub innej umowy wdrażającej).

Monitorowanie realizacji i kryteria wypłaty

Opis ustaleń w zakresie monitorowania realizacji.

Wskaźniki realizacji programu wsparcia polityki sektorowej, zgodność z ogólnymi zasadami oceny realizacji programu sektora budżetowego, proces monitorowania realizacji, środki weryfikacji, odpowiednie działania mające na celu wzmocnienie oceny realizacji.

Jeżeli środkiem finansującym jest wsparcie budżetowe lub finansowanie wspólne, należy określić ogólne warunki uruchomienia wszystkich transz oraz obszary, w przypadku których zostaną określone szczególne warunki uruchomienia poszczególnych transz.

Należy określić dane wejściowe, produkcję oraz rezultat końcowy, jak również – o ile jest to możliwe – wskaźniki wpływu obszarów polityki, których dotyczy strefa ogniska. Wskaźniki te powinny uwzględniać kryteria metodologii SMART (ang. *specific, measurable in the short/medium term, achievable, realistic and time-bound* – konkretne, mierzalne w krótkim/średnim okresie, osiągalne, realne, ujęte w ramy czasowe) oraz posiadać poziom wyjściowy, poziom docelowy i wyraźny horyzont czasowy, umożliwiający porównanie podczas przeglądów rocznych, śródroczowych i końcowych.

Ocena i kontrola

Opis ustaleń w zakresie oceny (ocena śródroczowa, końcowa i *ex post*) i kontroli.

Komunikacja i promocja

Opis działań w zakresie komunikacji i promocji.

OPCJA B: WSPARCIE BUDŻETU OGÓLNEGO**Określenie**

Tytuł			
Łączny koszt	Wkład WE		
Metoda pomocy/Sposób zarządzania	Wsparcie budżetu ogólnego – zarządzanie scentralizowane		
Kod DAC		Sektor	

1. Uzasadnienie i kontekst KTZ**Sytuacja gospodarczo-społeczna**

Sytuacja makroekonomiczna – struktura PKB, ostatnie wyniki gospodarcze w zakresie wzrostu PKB i inflacji, finanse publiczne, deficyt fiskalny, zadłużenie i kwota zaległości, udział wydatków w sektorach o kluczowym znaczeniu, saldo płatności bieżących oraz saldo w rachunku kapitałowym, rezerwy, sytuacja monetarna, rola wsparcia zewnętrznego w gospodarce, krótki opis głównych przeszłych i spodziewanych tendencji w zakresie zmiennych makroekonomicznych, opis relacji z krajem partnerskim oraz z Międzynarodowym Funduszem Monetarnym, inne kwestie natury makroekonomicznej związane z danymi KTZ.

Profil i tendencje w zakresie ubóstwa – ewolucja rzeczywistego PKB *per capita*, spójność pomiędzy dynamiką wzrostu a wyzwaniem, jakim jest obniżenie ubóstwa, wyniki badań w zakresie ubóstwa, sytuacja głównych wskaźników społecznych w porównaniu z innymi krajami, ewolucja wskaźników w ostatnich latach (jeżeli takie informacje są dostępne).

Należy zaznaczyć, czy spełniono odpowiednie kryterium wsparcia budżetowego, a mianowicie, czy wdrożono lub czy wdraża się politykę makroekonomiczną mającą na celu osiągnięcie stabilności oraz czy polityka ta powinna być wspierana przez WE.

Polityka i strategia współpracy KTZ będącego beneficjentem programu

Główna polityka, strategiczne priorytety oraz kierunki działania:

— Polityka i strategia KTZ:

- główne cechy polityki i strategii KTZ (analiza sytuacji bieżącej, deklaracja na temat polityki i strategii, plan(-y) działania, średnioterminowe perspektywy finansowe i budżet, pomiar wyników, monitorowanie i ocena),
- realizm polityki i strategii (np. powiązania pomiędzy wzrostem a ograniczaniem ubóstwa, strategiczne kierunki działania),
- własność polityki i strategii.
- Pomiar realizacji: istnienie procesu monitorowania wraz ze wskaźnikami realizacji umożliwiającymi pomiar osiągnięcia celów, zgodność z milenijnymi celami rozwoju oraz przybliżenie polityczne i gospodarcze do UE, istnienie programu, który zapewni jakość wykorzystanych wskaźników realizacji.
- Należy wskazać odpowiednie kryterium uzyskania wsparcia budżetowego, a mianowicie, czy wdrożono lub czy wdraża się politykę makroekonomiczną mającą na celu osiągnięcie stabilności oraz czy polityka ta powinna być wspierana przez WE.

Polityki sektorowe (w stosownych przypadkach)

Przegląd cech charakterystycznych głównych sektorów oraz polityk sektorowych w priorytetowych obszarach określonych w tym programie.

Finanse publiczne

Główne kwestie związane z finansami publicznymi w dwóch kluczowych obszarach:

— Zarządzanie finansami publicznymi:

- ocena jakości istniejącego systemu zarządzania finansami publicznymi,
- ocena procesu wprowadzania usprawnień do systemu zarządzania finansami publicznymi, w tym zobowiązanie władz KTZ do poprawy wyników w zakresie zarządzania finansami publicznymi; istotność oraz stopień wdrożenia strategii reform; istotność i stopień koordynacji i wdrożenia programów rozwoju możliwości w obszarze zarządzania finansami publicznymi,
- czy spełniono odpowiednie kryterium budżetowego, a mianowicie, czy istnieje wiarygodny przydatny program w celu poprawy zarządzania finansami.
- Budżet narodowy oraz średnioterminowe perspektywy finansowe – wielkość wsparcia budżetowego w odniesieniu do samego budżetu, rodzaj oraz pokrycie budżetu (w tym struktura dochodów i wydatków budżetowych; spójność pomiędzy polityką i strategią KTZ a kwotami przydzielanymi w ramach budżetu oraz wydatkami; strategia budżetowa (w tym stabilność fiskalna, stabilność zadłużenia, zasady budżetowania, strategie finansowania); wszelkie działania w zakresie uzyskania wartości za pieniądze, a także status wszelkich średnioterminowych perspektyw finansowych (w tym pokrycie, zakres zintegrowania lub braku zintegrowania z procesem budżetowym, zakres reorientacji zgodnie z zasadami polityki i strategii).

Wnioski wyciągnięte z poprzednich doświadczeń

Podsumowanie wniosków wyciągniętych z poprzednich doświadczeń, w tym wyników przeglądów, ocen, monitorowania oraz krótki opis poprzednich działań o istotnym znaczeniu dla tego projektu.

Działania dodatkowe

Ogólny przegląd bieżących działań WE, działań innych donatorów i/lub K TZ będących beneficjentami projektu, które stanowią uzupełnienie bieżącego projektu.

Koordinacja działań z donatorami

Opis procesu koordynacji z K TZ będących beneficjentami projektu i/lub innymi donatorami, szczególnie z państwami członkowskimi.

2. Opis

Cele

Cele ogólne wynikające z polityki i strategii K TZ. Kwestia ta zazwyczaj obejmuje wkład w ogólne cele rozwojowe oraz milenijne cele rozwoju, takie jak: wzrost, zmniejszenie ubóstwa, bezpieczeństwo i dobre sąsiedztwo, integracja z gospodarką światową, partnerstwo gospodarcze.

Cel szczegółowy wynikający z polityki i strategii K TZ. Odnosi się do szczególnych aspektów ogólnej strategii. Często wiąże się z poprawą stabilności makroekonomicznej, zarządzaniem finansami publicznymi, wdrożeniem reform i usprawnień w funkcjonowaniu rządu i służb socjalnych.

Oczekiwane wyniki i główne działania

Oczekiwane wyniki często związane są z lepszym funkcjonowaniem sektora publicznego lub ogólnego sektora rządowego oraz z towarami i usługami, jakich dostarcza, jak również z usprawnieniami w zakresie polityki publicznej i wydatków publicznych. Towary i usługi, o których mowa, powinny stanowić wkład w osiągnięcie celów ogólnych, takich jak zmniejszenie ubóstwa i milenijne cele rozwojowe.

Działania obejmują kwestie związane z dialogiem politycznym, rozwojem możliwości, monitorowanie warunków uruchomienia wsparcia budżetowego. Środki (lub dane wejściowe) odnoszą się głównie do wsparcia finansowego poprzez wsparcie budżetowe, wskazując rozmiar tego wsparcia w odniesieniu do głównych zmiennych makroekonomicznych.

Zainteresowane strony

Opis głównych zainteresowanych stron, w tym beneficjentów projektu, konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim i innymi partnerami. Własność i ocena możliwości instytucjonalnych.

Rodzaje ryzyka i założenia

Określenie głównych rodzajów ryzyka, zwłaszcza w odniesieniu do kryteriów przydziału oraz przegląd działań łagodzących.

Kwestie krzyżujące się

Trwałość środowiska naturalnego, równość płci, dobre rządy oraz prawa człowieka.

3. Kwestie związane z wdrażaniem

Metoda wdrażania

Łączny budżet oraz orientacyjny harmonogram wypłat w poszczególnych miesiącach, z rozróżnieniem transz stałych i zmiennych.

Czas trwania operacji w miesiącach począwszy od daty podpisania umowy o finansowaniu.

Kwoty alokowane z budżetu na dodatkowe działania wspierające dany projekt.

Środki wsparcia budżetowego

Należy określić: środki bezpośrednio/pośrednio; docelowe/pozostałe; polityka i strategia średnioterminowa/krótkoterminowa (w zależności).

Procedury składania zamówień i przyznawania dotacji

Tylko w przypadku czynności dodatkowych, takich jak pomoc techniczna, kontrola czy ocena. Należy zamieścić w niezmienionej formie następującą informację: »Wszystkie zamówienia wdrażające dane działanie muszą być złożone i zrealizowane zgodnie z procedurami i standardowymi dokumentami określonymi i opublikowanymi przez Komisję w obszarze wdrażania operacji zewnętrznych oraz obowiązującymi w momencie rozpoczęcia danej procedury«.

Monitorowanie realizacji i kryteria wypłaty

Opis ustaleń w zakresie monitorowania realizacji, ogólne warunki uruchomienia wszystkich transz, szczególne warunki uruchomienia poszczególnych transz. Należy określić dane wejściowe, produkcję oraz rezultat końcowy, jak również – o ile jest to możliwe – wskaźniki wpływu obszarów polityki, których dotyczy strefa ogniska. Wskaźniki te powinny uwzględniać kryteria metodologii SMART (ang. *specific, measurable in the short/medium term, achievable, realistic and time-bound* – konkretne, mierzalne w krótkim/średnim okresie, osiągalne, realne, ujęte w ramy czasowe) oraz posiadać poziom wyjściowy, poziom docelowy i wyraźny horyzont czasowy, umożliwiający porównanie podczas przeglądów rocznych, śródkresowych i końcowych.

Ocena i kontrola

Opis ustaleń w zakresie oceny (ocena śródkresowa, końcowa i *ex post*) i kontroli.

Komunikacja i promocja

Opis działań w zakresie komunikacji i promocji.

OPCJA C: PODEJŚCIE PROJEKTOWE

Określenie

Tytuł			
Łączny koszt	Należy określić wkład WE oraz w stosownych przypadkach wkład KTZ będących beneficjentem pomocy (oraz w stosownych przypadkach innych donatorów)		
Metoda pomocy/Sposób zarządzania	Podejście projektowe – scentralizowane (w sposób bezpośredni lub pośredni)/zdecentralizowane/zarządzanie wspólne)		
Kod DAC		Sektor	

1. Uzasadnienie

Kontekst sektorowy

Charakterystyka oraz zasady polityki związane z danym sektorem lub obszarem tematycznym (na poziomie regionalnym, w stosownych przypadkach) oraz główne problemy, które projekt ma na celu rozwiązać.

Wnioski wyciągnięte z poprzednich doświadczeń

Odniesienie do wyników przeglądów, ocen, monitorowania oraz krótki opis poprzednich działań o istotnym znaczeniu dla tego projektu.

Działania dodatkowe

Ogólny przegląd bieżących działań WE, działań innych donatorów i/lub KTZ będących beneficjentami projektu, które stanowią uzupełnienie bieżącego projektu.

Koordinacja działań z donatorami

Opis procesu koordynacji z KTZ będących beneficjentami projektu i/lub innymi donatorami, szczególnie z państwami członkowskimi.

2. Opis

Cele

Cele ogólne i szczegółowe wsparcia WE.

Oczekiwane wyniki i główne działania

Strategia wybrana w celu naprawy zidentyfikowanych problemów, które są celem projektu. Opis oczekiwanych wyników oraz wskazanie sposobu, w jaki problemy te mają zostać rozwiązane.

Zainteresowane strony

Opis głównych zainteresowanych stron, w tym beneficjentów projektu, konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim i innymi partnerami, w stosownych przypadkach. Własność i ocena możliwości instytucjonalnych.

Rodzaje ryzyka i założenia

Określenie głównych rodzajów ryzyka i przegląd działań łagodzących, w tym warunki, jakie muszą zostać spełnione przed wdrażaniem i w jego trakcie oraz elementy świadczące o stabilności proponowanych działań.

Kwestie krzyżujące się

Trwałość środowiska naturalnego, równość płci, dobre rządy oraz prawa człowieka.

3. Kwestie związane z wdrażaniem

Metoda wdrażania

Należy wybrać odpowiednią opcję zgodnie z wybranym środkiem finansowania:

- Zarządzanie scentralizowane.
- Zarządzanie wspólne w drodze podpisania umowy z międzynarodową organizacją.
- Zarządzanie zdecentralizowane w drodze podpisania umowy o finansowaniu z danym KTZ (opcję tę należy wybrać, jeżeli część projektu jest wdrażana w sposób scentralizowany, a część – w sposób zdecentralizowany).

Należy zaznaczyć zadania (procedury zamówień i przyznawania dotacji/płatności), które mają być scentralizowane lub zdecentralizowane oraz instytucję zamawiającą i instytucję płatniczą.

W przypadku decentralizacji zamówień i procedur przyznawania dotacji:

- Komisja przeprowadza kontrolę *ex ante* procedur dla zamówień o wartości > 50 000 EUR oraz kontrolę *ex post* dla zamówień o wartości ≤ 50 000 EUR,

lub

- Komisja przeprowadza kontrolę *ex post* zamówień (pełna decentralizacja może zostać wybrana tylko w przypadku spełnienia wszystkich kryteriów decentralizacji określonych w rozporządzeniu finansowym).

W przypadku decentralizacji płatności (co jest możliwe, tylko jeżeli zdecentralizowano procedury przyznawania odpowiednich zamówień):

- na podstawie danych szacunkowych programu płatności decentralizuje się na koszty operacyjne i zamówienia do następujących pułapów:

Roboty budowlane	Dostawy	Usługi	Dotacje
< 300 000 EUR	< 150 000 EUR	< 200 000 EUR	≤ 100 000 EUR

lub

- płatności są w pełni zdecentralizowane (pełna decentralizacja może zostać wybrana tylko w przypadku spełnienia wszystkich kryteriów decentralizacji określonych w rozporządzeniu finansowym).

Procedury składania zamówień i przyznawania dotacji

W przypadku czynności, do których zastosowanie mają procedury WE, należy zamieścić w niezmienionej formie następującą informację: »Wszystkie zamówienia wdrażające dane działanie muszą być złożone i zrealizowane zgodnie z procedurami i standardowymi dokumentami określonymi i opublikowanymi przez Komisję w obszarze wdrażania operacji zewnętrznych oraz obowiązującymi w momencie rozpoczęcia danej procedury«.

Jeżeli umowa z organizacją międzynarodową przewiduje wykorzystanie własnych zasad i procedur, które są zgodne z międzynarodowymi standardami, wówczas należy zamieścić w niezmienionej formie następującą informację: »Wszystkie zamówienia wdrażające dane działanie muszą być złożone i zrealizowane zgodnie z procedurami i standardowymi dokumentami określonymi i opublikowanymi przez daną Organizację międzynarodową«.

Jeżeli zastosowanie mają zasady i procedury inne niż procedury WE, wówczas należy określić te procedury i spełnić kryteria określone w rozporządzeniu finansowym.

Budżet i harmonogram

Orientacyjny podział całej kwoty na główne składniki, w tym ocena, kontrola i promocja. W stosownych przypadkach należy również określić wkład KTZ będących beneficjentem pomocy w danej pozycji budżetowej, zaznaczając formę wkładu (pieniężna lub niepieniężna).

W stosownych przypadkach należy zaznaczyć proporcje finansowania zarezerwowane na dotacje i zamówienia. W przypadku zamówień należy określić ich rodzaj (usługi, dostawy, roboty budowlane), natomiast w przypadku dotacji należy zaznaczyć główną kategorię beneficjentów.

W stosownych przypadkach należy podać orientacyjne ramy czasowe rozpoczęcia procedury zamówień lub zaproszenia do składania ofert.

Jeżeli środkiem finansującym jest wsparcie budżetowe, należy podać orientacyjny harmonogram wypłat w poszczególnych miesiącach, z rozróżnieniem transz stałych i zmiennych.

Należy wskazać przewidywany czas trwania operacji w miesiącach, począwszy od daty podpisania umowy o finansowaniu (jeżeli nie podpisano umowy o finansowaniu, będzie to data zamówienia lub innej umowy wdrażającej).

Monitorowanie realizacji i kryteria wypłaty

Opis ustaleń w zakresie monitorowania realizacji oraz kluczowe wskaźniki do pomiaru postępu prac. Należy określić dane wejściowe, produkcję oraz rezultat końcowy, jak również – o ile jest to możliwe – wskaźniki wpływu obszarów polityki, których dotyczy strefa ogniska. Wskaźniki te powinny uwzględniać kryteria metodologii SMART (ang. *specific, measurable in the short/medium term, achievable, realistic and time-bound* – konkretne, mierzalne w krótkim/średnim okresie, osiągalne, realne, ujęte w ramy czasowe) oraz posiadać poziom wyjściowy, poziom docelowy i wyraźny horyzont czasowy, umożliwiający porównanie podczas przeglądów rocznych, śródkresowych i końcowych.

Ocena i kontrola

Opis ustaleń w zakresie oceny (ocena śródkresowa, końcowa i *ex post*) i kontroli.

Komunikacja i promocja

Opis działań w zakresie komunikacji i promocji.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1425/2007**z dnia 3 grudnia 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefie ICES IV; na wodach terytorialnych WE II a przez statki pływające pod banderą Belgii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	78
Państwo członkowskie	Belgia
Stado	COD/2AC4.
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Obszar	IV; wody WE strefy IIa
Data	15.11.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1426/2007**z dnia 3 grudnia 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefach ICES VII b-k, VIII, IX i X; na wodach terytorialnych WE CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Belgii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	79
Państwo członkowskie	Belgia
Stado	COD/7X7A34
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Obszar	VII b-k, VIII, IX i X; wody WE CECAF 34.1.1
Data	15.11.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1427/2007**z dnia 3 grudnia 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach WE obszaru ICES IV przez statki pływające pod banderą Belgii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	80
Państwo członkowskie	Belgia
Stado	LIN/04.
Gatunek	Molwa (<i>Molva molva</i>)
Obszar	Wody WE obszaru ICES IV
Data	15.11.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1428/2007**z dnia 4 grudnia 2007 r.****zmieniające załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanowiono środki zwalczania, które należy zastosować w następstwie stwierdzenia obecności przenośnej gąbczastej encefalopatii (TSE) u owiec i kóz.
- (2) W ramach komunikatu Komisji zatytułowanego „Mapa drogowa dla TSE” ⁽²⁾ z dnia 15 lipca 2005 r. oraz zgodnie z programem prac SANCO dotyczącym TSE na lata 2006–2007 ⁽³⁾ z dnia 21 listopada 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 727/2007 z dnia 26 czerwca 2007 r. zmieniające załączniki I, III, VII i X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii. W zmienionym w powyższy sposób rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 przewidziano pewne środki, które należy zastosować w następstwie stwierdzenia obecności TSE u owiec i kóz w gospodarstwie oraz w przypadku gdy wykluczono obecność gąbczastej encefalopatii bydła.
- (3) Zważywszy, że struktura sektora owiec i kóz jest wyraźnie zróżnicowana we Wspólnocie, rozporządzenie (WE) nr 999/2001, zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 727/2007, wprowadziło możliwość stosowania alternatywnych rodzajów polityki, pod warunkiem ustanowienia zharmonizowanych przepisów na poziomie wspólnotowym.
- (4) W załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zanim rozporządzeniem (WE) nr 727/2007 wprowadzone zostały do niego zmiany, przewidziano odstępstwo dotyczące zniszczenia zwierząt z grupy owiec i kóz w następstwie stwierdzenia obecności TSE u takich zwierząt w gospodarstwie. Zgodnie z powyższym państwa członkowskie mogą opóźnić zniszczenie zwierząt, pod pewnymi warunkami, przez maksymalny okres pięciu lat hodowlanych. Jednakże wskazane odstępstwo nie zostało objęte zmienionym w powyższy sposób załącznikiem VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, ponieważ nie było już konieczne.
- (5) Dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie T-257/07 przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich Francja wniosła skargę przeciwko Komisji Europejskiej o stwierdzenie nieważności niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 727/2007, w szczególności dotyczących środków mających zastosowanie do stad dotkniętych TSE, lub alternatywnie o całkowite stwierdzenie nieważności tego rozporządzenia. W swoim postanowieniu z dnia 28 września 2007 r. Trybunał zawiesił, jako tymczasowy środek, stosowanie tych przepisów do czasu wydania ostatecznego wyroku.
- (6) W następstwie tego postanowienia państwa członkowskie nie mają już możliwości stosowania zawieszonych środków. W związku z powyższym niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w przeprowadzeniu natychmiastowego zniszczenia zwierząt, o których mowa.
- (7) Dlatego też konieczne jest ponowne wprowadzenie odstępstwa, które miało zastosowanie przed zmianami odpowiednich przepisów załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 727/2007, aby w przypadku gdy częstotliwość występowania allele ARR w obrębie jednej rasy lub gospodarstwa jest niska lub gdy uznaje się to za konieczne celem uniknięcia chowu wsobnego, umożliwić państwom członkowskim opóźnienie zniszczenia wymienionych zwierząt przez maksymalny okres pięciu lat hodowlanych od daty wydania wymienionego postanowienia.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 999/2001.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 727/2007 (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 8).

⁽²⁾ COM(2005) 322 wersja ostateczna.

⁽³⁾ SEC(2006) 1527.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, w rozdziale A pkt 2.3 dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) W przypadku gdy częstotliwość występowania allele ARR w obrębie jednej rasy lub gospodarstwa jest niska lub gdy uznaje się to za konieczne celem uniknięcia chowu wsobnego, państwo członkowskie może podjąć decyzję

o opóźnieniu zniszczenia zwierząt wskazanych w pkt 2.3 lit. b) ppkt (i) oraz (ii) przez maksymalny okres pięciu lat hodowlanych.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 28 września 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 22 października 2007 r.

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2007/786/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

(2) Negocjacje zostały zakończone z wynikiem zadowalającym Komisję.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 310 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

(3) Artykuł 9 ust. 2 protokołu wynegocjowanego z Izraelem przewiduje tymczasowe stosowanie tego protokołu przed jego wejściem w życie.

uwzględniając Akt przystąpienia z 2005 r., w szczególności jego art. 6 ust. 2,

(4) Protokół powinien zostać podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich oraz stosowany tymczasowo, z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie,

uwzględniając wniosek Komisji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich podpisanie protokołu do układu eurośródziemnomorskiego, z zastrzeżeniem zawarcia tego protokołu.

(1) Dnia 23 października 2006 r. Rada upoważniła Komisję, w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich, do rozpoczęcia negocjacji z Izraelem w celu dostosowania Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony⁽¹⁾, zwanego dalej „układem eurośródziemnomorskim”, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania protokołu w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich, z zastrzeżeniem jego zawarcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 21.6.2000, str. 3.

Artykuł 3

Pod warunkiem wzajemności protokół stosuje się tymczasowo ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r. do zakończenia procedury jego formalnego zawarcia.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 22 października 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

PROTOKÓŁ

do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIESKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

zwane dalej „państwami członkowskimi”, reprezentowane przez Radę Unii Europejskiej

i

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”, reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Wspólnot Europejskich,

z jednej strony, oraz

Państwo Izrael, zwane dalej „Izraelem”,

z drugiej strony,

MAJĄC NA UWADZE, że Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, zwany dalej „układem eurośródziemnomorskim”, został podpisany w Brukseli dnia 20 listopada 1995 r. i wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2000 r.,

MAJĄC NA UWADZE, że Traktat dotyczący przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej oraz załączony do niego akt zostały podpisane w Luksemburgu dnia 25 kwietnia 2005 r. i weszły w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r., przystąpienie do układu eurośródziemnomorskiego nowych Stron musi nastąpić poprzez zawarcie protokołu do układu eurośródziemnomorskiego,

MAJĄC NA UWADZE, że na mocy art. 21 układu eurośródziemnomorskiego przeprowadzone zostały konsultacje w celu zapewnienia, że uwzględnione zostaną wzajemne interesy Wspólnoty i Izraela,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Bułgarii i Rumunia, zwane dalej „nowymi państwami członkowskimi”, stają się niniejszym Stronami układu eurośródziemnomorskiego oraz zatwierdzają i przyjmują do wiadomości, w taki sam sposób, jak pozostałe państwa członkowskie, zarówno tekst układu eurośródziemnomorskiego, jak i wspólnych deklaracji, deklaracji i wymian listów.

ROZDZIAŁ I

ZMIANY DO TEKSTU UKŁADU EUROŚRÓDZIEMNOMORSKIEGO, W TYM DO JEGO ZAŁĄCZNIKÓW I PROTOKOŁÓW

Artykuł 2

Produkty rolne, przetworzone produkty rolne i produkty rybołówstwa

1. W tabeli 1 załącznika VI do układu eurośródziemnomorskiego, zawierającej wykaz koncesji taryfowych na przywóz do Wspólnoty towarów pochodzących z Izraela, dodaje się jedną dodatkową koncesję taryfową, określoną w następujący sposób:

„Kod CN (*)	Wyszczególnienie (**)	Kontyngent roczny (w tonach)	Koncesja w granicach kontyngentu
ex 2106 90 98	Zaprawy cytrynowe do produkcji napojów bezalkoholowych i napojów, zawierające co najmniej 30 % masy zagęszczonych soków owocowych i nie więcej niż 50 % sacharozy, niezawierające mleka ani przetworów mlecznych	5 550 (***)	33 % obniżki elementu rolnego

(*) Kody CN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1549/2006 (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, str. 1).

(**) W przypadku gdy wskazywane są kody „ex” CN, system preferencji jest ustalany poprzez łączne zastosowanie kodów CN oraz odpowiadającego im opisu.

(***) W 2007 r. wysokość kontyngentu ustala się na 3 240 ton.”

2. W ramach dostosowywania dwustronnych koncesji na produkty rolne, przetworzone produkty rolne i produkty rybostwa Strony uzgadniają dodatkowe koncesje taryfowe zgodnie z postanowieniami określonymi w załączniku.

Artykuł 3

Reguły pochodzenia

W protokole [4] wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 skreśla się odniesienie do nowych państw członkowskich;
- 2) załącznik IVa otrzymuje brzmienie:

„Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, които се обхващат от този документ (митническо разрешение № ... ⁽¹⁾) декларира, че освен когато ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход ⁽²⁾.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera n° ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación clara en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... ⁽²⁾.

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ... ⁽¹⁾) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾.

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferencceoprindelse i ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolli kinnitus nr ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμωσιακής καταγωγής ... ⁽²⁾.

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾ preferential origin.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾] dichiara che, salvo espressa indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

Wersja w języku łotewskim

Eksportētājs produktiem, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas pilsvara Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir priekšrocību izcelsme no ... ⁽²⁾.

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardintų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės prekės.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő jelzés hiányában az áruk preferenciális ... ⁽²⁾ származásúak.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾.

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ... ⁽²⁾ preferencyjne pochodzenie.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾], declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor la care se referă acest document [autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾.

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia ... ⁽¹⁾] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾.

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperä-tuotteita ⁽²⁾.

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr. ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾.

Wersja w języku hebrajskim

היצואן של הטובין המכוסים במסמך זה (אישור מכס מס' ... ⁽¹⁾) מצהיר כי מקורם של הטובין הללו מועדף, אלא אם כן צוין אחרת במפורש. ⁽²⁾

3) załącznik IVb otrzymuje brzmienie:

„Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, които се обхващат от този документ [митническо разрешение № ... ⁽¹⁾] декларира, че освен

когато ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera n.º ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación clara en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial. ... ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ... ⁽¹⁾) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolli kinnitus nr ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμηση-σικής καταγωγής ... ⁽²⁾:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾ preferential origin:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾] dichiara che, salvo espressa indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku łotewskim

Eksportētājs produktiem, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas pilnvara Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir priekšrocību izcelsme no ... ⁽²⁾:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardintų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės prekės:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő jelzés hiányában az áruk preferenciális ... ⁽²⁾ származásúak:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾:

- cumulation applied with ... (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ... ⁽²⁾ preferencyjne pochodzenie:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾], declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor la care se referă acest document [autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia ... ⁽¹⁾] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohdeltuun oikeutettuja ... alkuperäistuotteita ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr. ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾:

— cumulation applied with ... (name of the country/countries)

— no cumulation applied ⁽³⁾.

Wersja w języku hebrajskim

היצואן של הטובין המכוסים במסמך זה (אישור מכס מס' ... ⁽¹⁾) מצהיר כי מקורם של הטובין הללו מועדף, אלא אם כן צוין אחרת במפורש. ⁽²⁾

- הוחלה צבירה עם ... (שם המדינה/המדינות)

- לא הוחלה צבירה ⁽³⁾

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

Artykuł 4

Dowód pochodzenia i współpraca administracyjna

1. Dowody pochodzenia prawidłowo wydane przez Izrael lub nowe państwo członkowskie w ramach dwustronnych umów o wolnym handlu lub niezależnych uzgodnień obowiązujących między nimi są uznawane w odpowiednich państwach zgodnie z niniejszym protokołem pod następującymi warunkami:

- uzyskanie takiego statusu pochodzenia pozwala na zastosowanie preferencyjnego traktowania zgodnie z preferencyjnymi środkami taryfowymi określonymi w układzie eurośródziemnomorskim lub w ogólnym systemie preferencji taryfowych Wspólnoty;
- dowód pochodzenia oraz dokumenty przewozowe zostały wydane nie później niż w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia;
- dowód pochodzenia został przedstawiony organom celnym w okresie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

W przypadku gdy towary do przywozu zgłoszono władzom celnym w Izraelu lub w nowym państwie członkowskim przed dniem przystąpienia, w ramach dwustronnych umów o wolnym handlu lub niezależnych uzgodnień obowiązujących w tym czasie między Izraelem i nowym państwem członkowskim, dowód pochodzenia wystawiony z mocą wsteczną na podstawie tych umów lub uzgodnień może również zostać uznany, pod warunkiem że został on przedstawiony władzom celnym w ciągu czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

2. Izrael i nowe państwa członkowskie mają prawo zachować upoważnienia, poprzez które został nadany status „upoważnionego eksportera” na mocy obowiązujących dwustronnych umów o wolnym handlu lub niezależnych uzgodnień, pod następującymi warunkami:

- a) zasada taka została również przewidziana w umowie zawartej między Izraelem a Wspólnotą przed dniem przystąpienia; i
- b) upoważniony eksporter stosuje zasady pochodzenia określone w tej umowie.

Upoważnienia takie zostaną zastąpione nowymi upoważnieniami wydawanymi na warunkach zawartych w układzie eurośródziemnomorskim nie później niż przed upływem jednego roku od daty przystąpienia.

3. Wnioski o następczą weryfikację dowodów pochodzenia wydanych na mocy dwustronnych umów o wolnym handlu lub niezależnych uzgodnień, o których mowa w ust. 1 i 2 powyżej, mogą być przedstawiane przez właściwe organy celne Izraela lub nowych państw członkowskich i są akceptowane przez te organy przez okres trzech lat od chwili wydania danego dowodu pochodzenia. Weryfikacje prowadzone są zgodnie z dwustronnymi umowami o wolnym handlu, obowiązującymi w dniu wydania dowodu pochodzenia.

Artykuł 5

Tranzyt towarów

1. Postanowienia układu eurośródziemnomorskiego mają zastosowanie do towarów wywożonych z Izraela do jednego z nowych państw członkowskich lub z jednego z nowych państw członkowskich do Izraela, które spełniają kryteria określone w protokole [4] oraz które w dniu przystąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej znajdują się w drodze albo w składzie czasowym, składzie celnym lub w wolnym obszarze celnym na terenie Izraela lub jednego z nowych państw członkowskich.

2. W takich przypadkach można przyznać preferencyjne traktowanie, które uzależnione jest od przedstawienia organom celnym kraju przywozu, przed upływem czterech miesięcy od dnia przystąpienia, dowodu pochodzenia wystawionego z mocą wsteczną przez organy celne kraju wywozu.

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 6

Izrael zobowiązuje się nie wnosić żadnych roszczeń, wniosków lub skarg ani nie wprowadzać zmian i nie odwoływać żadnych koncesji na podstawie art. XXIV.6 i XXVIII GATT z 1994 r. na produkty rolne, przetworzone produkty rolne i produkty rybołówstwa w związku z rozszerzeniem Wspólnoty, pod warunkiem, w odniesieniu do produktów innych niż produkty objęte kodem CN 2106 90 98, zakończenia negocjacji w sprawie nowego protokołu dodatkowego dotyczącego dostosowania dwustronnych koncesji handlowych na produkty rolne, przetworzone produkty rolne i produkty rybołówstwa zgodnie z załącznikiem do niniejszego protokołu.

Artykuł 7

Niniejszy protokół stanowi integralną część układu eurośródziemnomorskiego.

Załącznik do niniejszego protokołu stanowi jego integralną część.

Artykuł 8

1. Niniejszy protokół jest zatwierdzany przez Wspólnotę, Radę Unii Europejskiej w imieniu państw członkowskich oraz przez Izrael, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi.

2. Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu stosownych procedur, o których mowa w ust. 1. Dokumenty zatwierdzające są składane w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Artykuł 9

1. Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po złożeniu ostatniego dokumentu zatwierdzającego.

2. Protokół stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2007 r.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu jego podpisania.

Artykuł 10

Niniejszy protokół sporządzono w dwóch egzemplarzach, w każdym z języków urzędowych Stron, przy czym wszystkie teksty są na równi autentyczne.

Artykuł 11

Tekst układu eurośródziemnomorskiego wraz z załącznikami i protokołami stanowiącymi jego integralną część oraz Akt końcowy wraz z załączonymi do niego deklaracjami zostaną sporządzone w językach bułgarskim i rumuńskim⁽¹⁾, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne z tekstem oryginalnym.

Teksty te zatwierdza Rada Stowarzyszenia.

⁽¹⁾ Wersje językowe bułgarska i rumuńska zostaną opublikowane w wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego w późniejszym terminie.

Съставено в Брюксел, 31 октомври 2007 г.

Hecho en Bruselas, el 31 de octubre de 2007.

V Bruselu dne 31. října 2007.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. oktober 2007.

Geschehen zu Brüssel am 31. Oktober 2007.

Brüsselis, 31. oktoober 2007.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 31 Οκτωβρίου 2007.

Done at Brussels on the 31 October 2007, which corresponds to the 19th day of Heshvan in the year five thousand seven hundred and sixty eight in the Hebrew calendar.

Fait à Bruxelles, le 31 octobre 2007.

Fatto a Bruxelles, addì 31 ottobre 2007.

Briselē, 2007. gada 31. oktobrī.

Priimta Briuselyje, 2007 m. spalio 31 d.

Kelt Brüsszelben, 2007. október 31-én.

Magħmul fi Brussell, 31 ta' Ottubru 2007.

Gedaan te Brussel, 31 oktober 2007.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 października 2007 r.

Feito em Bruxelas, em 31 de Outubro de 2007.

Întocmit la Bruxelles, 31 octombrie 2007.

V Bruseli 31. októbra 2007.

V Bruslju, dne 31. oktobra 2007.

Tehty Brysselissä 31. lokakuuta 2007.

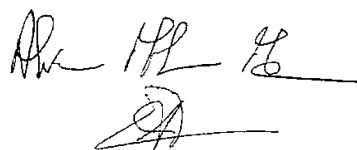
Som skedde i Bryssel den 31 oktober 2007.

נעשה בבריסל ביום י"ט לחודש חשוון התשס"ח, שהוא יום השלושים ואחד לחודש אוקטובר אלפיים ושבע

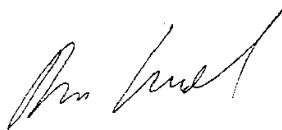
За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā —
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu państw członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
På medlemsstaternas vägnar
בשם המדינות החברות

За Европейската общност
Por las Comunidades Europeas
Za Evropská společnost
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduste nimel
Για τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες
For the European Community
Pour les Communautés européennes
Per le Comunità europee
Eiropas Kopienas vārdā —
Europos bendrijų vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunitajiet Ewropej
Voor de Europese Gemeenschappen
W imieniu Wspólnot Europejskiej
Pelas Comunidades Europeias
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvá
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisöjen puolesta
För Europeiska gemenskapernas vägnar
בשם הקהילות האירופיות

За Държавата Израел
Por el Estado de Israel
Za Stát Izrael
For Staten Israel
Für den Staat Israel
Iisraeli Riigi nimel
Για τα Κράτος του Ισραήλ
For the State of Israel
Pour l'État d'Israël
Per lo Stato di Israele
Izraēlas Valsts vārdā —
Izraelio Valstybės vardu
Izrael Állam részéről
Ghall-Istat ta' Izrael
Voor de Staat Israël
W imieniu Państwa Izrael
Pelo Estado de Israel
Pentru statul Israel
Za Izraelský štát
Za Državo Izrael
Israelin valtion puolesta
På Staten Israels vägnar
בשם מדינת ישראל

ZAŁĄCZNIK

Dotyczący ustaleń mających zastosowanie do koncesji handlowych na produkty rolne, przetworzone produkty rolne i produkty rybactwa

Strony uzgadniają, że obecna wielkość handlu między Izraelem i Bułgarią oraz Izraelem i Rumunią, a także warunki dostępu do rynku na mocy istniejących dwustronnych umów o wolnym handlu stanowią minimalną ilość uwzględnianą do celów dostosowania dwustronnych koncesji handlowych na produkty rolne, przetworzone produkty rolne i produkty rybactwa w układzie eurośroziemnomorskim, które zostaną wprowadzone w życie w drodze nowego protokołu dodatkowego.

DECYZJA RADY

z dnia 29 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2007/787/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

(2) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 310 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie oraz art. 300 ust. 3 akapit drugi,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

uwzględniając Akt przystąpienia z 2005 r., w szczególności jego art. 6 ust. 2,

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty oraz jej państw członkowskich Protokół do Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

uwzględniając wniosek Komisji,

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji ⁽³⁾.

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2007 r.

- (1) Protokół do Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony ⁽²⁾, został podpisany w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich dnia 31 października 2007 r.

W imieniu Rady
M. LINO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 21.6.2000, str. 3.

⁽³⁾ Patrz: str. 65 niniejszego Dziennika Urzędowego.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 września 2007 r.

w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE

(sprawa COMP/E-2/39.140 – DaimlerChrysler)

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4275)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2007/788/WE)

- (1) Niniejsza decyzja przyjęta zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) 1/2003⁽¹⁾ skierowana jest do przedsiębiorstwa DaimlerChrysler AG (zwanego dalej „DaimlerChrysler”) i dotyczy udostępnienia informacji technicznych związanych z naprawami pojazdów marek Mercedes-Benz i Smart.
- (2) W skład informacji technicznych wchodzi dane techniczne, dane dotyczące sprzętu i narzędzi oraz instrukcje niezbędne do przeprowadzania kontroli, napraw i wymiany wadliwych, zepsutych lub zużytych części pojazdów silnikowych oraz usunięcia awarii któregośkolwiek z systemów pojazdu. Obejmują one siedem głównych kategorii:
- parametry podstawowe (dokumentacja w zakresie wszystkich wartości referencyjnych i nastawów wielkości pomiarowych dotyczących pojazdu, takich jak ustawienia momentu obrotowego, pomiary luzu hamulca, ciśnienie w układzie hydraulicznym i pneumatycznym),
 - schematy i opisy etapów prac w zakresie operacji związanych z naprawami i przeglądem (instrukcje obsługi, plany robocze, opisy narzędzi stosowanych do dokonania danej naprawy oraz schematy, takie jak układy elektryczne czy hydrauliczne),
 - testy i diagnostyka (w tym kody błędów/diagnozowanie i usuwanie usterek, oprogramowanie i inne informacje niezbędne do diagnozowania usterek w pojazdach) – duża część tych informacji, chociaż nie całość, znajduje się w specjalistycznych narzędziach elektronicznych,
 - kody, oprogramowanie i inne informacje niezbędne do ponownego zaprogramowania, przywrócenia ustawień lub wyzerowania jednostek sterowania elektronicznego zainstalowanych w pojeździe. Ta kategoria ma związek z poprzednią, w której często ten sam sprzęt elektroniczny wykorzystywany jest do diagnozowania usterek, a następnie do usuwania ich za pośrednictwem jednostek sterowania elektronicznego,
 - informacja o częściach zamiennych, w tym katalogi części zamiennych z numerami i opisami oraz sposób identyfikacji pojazdów (to znaczy dane odnoszące się do danego pojazdu, umożliwiające podmiotowi zajmującemu się naprawą identyfikację numerów poszczególnych części użytych w procesie montażu pojazdu oraz identyfikację odpowiednich numerów właściwych oryginalnych części zamiennych dla danego pojazdu),
 - informacje o charakterze szczególnym (zawiadomienia w celu przypomnienia i zawiadomienia o najczęściej występujących problemach),
 - materiały szkoleniowe.
- (3) W grudniu 2006 r. Komisja wszczęła postępowanie i przesłała przedsiębiorstwu DaimlerChrysler wstępną ocenę zawierającą wstępne stanowisko mówiące o tym, że umowy zawarte przez nie z partnerami usług posprzedażnych budzą obawy co do ich zgodności z art. 81 ust. 1 Traktatu WE.
- (4) Wstępna ocena Komisji wykazała, że przez długi czas po zakończeniu okresu przejściowego przewidzianego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1400/2002⁽²⁾ przedsiębiorstwo DaimlerChrysler nie udostępniało pewnych kategorii informacji technicznych związanych z naprawami. Ponadto w chwili wszczęcia przez Komisję postępowania wyjaśniającego przedsiębiorstwo DaimlerChrysler wciąż nie wprowadziło skutecznego systemu pozwalającego niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami na dostęp do informacji technicznych związanych z naprawami w sposób niezwiązany z innymi warunkami dostępu do informacji. Mimo że DaimlerChrysler poprawił dostępność swoich informacji technicznych w toku postępowania wyjaśniającego Komisji, zwłaszcza tworząc w tym celu w czerwcu 2005 r. stronę internetową („strona internetowa TI”), to jednak informacje udostępniane niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami nadal wydawały się niekompletne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1419/2006 (Dz.U. L 269 z 28.9.2006, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym (Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 30). Rozporządzenie zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

- (5) Zgodnie ze wstępną oceną właściwymi rynkami objętymi przedmiotową praktyką były: rynek usług związanych z naprawą i przeglądem samochodów osobowych oraz rynek udostępniania informacji technicznych podmiotom zajmującym się naprawami. Autoryzowane sieci związane z markami Mercedes-Benz i Smart posiadały bardzo dużą część udziałów w rynku w odniesieniu do pierwszego z wymienionych rynków, podczas gdy na drugim z nich przedsiębiorstwo DaimlerChrysler było jedynym dostawcą zdolnym do zaoferowania wszystkich informacji technicznych potrzebnych podmiotom zajmującym się naprawami pojazdów jego marek.
- (6) Zasadniczo umowy zawarte przez przedsiębiorstwo DaimlerChrysler dotyczące usług posprzedażnych i dystrybucji części zamiennych nakładają na członków jego autoryzowanych sieci wymóg prowadzenia pełnego zakresu usług naprawczych właściwych dla tej marki oraz pełnienia roli hurtowników części zamiennych. Komisja wyraża obawy, że potencjalne negatywne skutki wynikające z tego typu umów mogą być większe w związku z tym, że DaimlerChrysler nie udostępnia w odpowiedni sposób informacji technicznych niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami, wykluczając tym samym podmioty, które byłyby zainteresowane świadczeniem usług w ramach innego modelu działalności gospodarczej i byłyby w stanie świadczyć takie usługi.
- (7) Wstępny wniosek Komisji odnosił się do tego, że umowy przedsiębiorstwa DaimlerChrysler na udostępnianie informacji technicznych niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami nie odpowiadały ich potrzebom ani w dziedzinie zakresu dostępnych informacji, ani ich dostępności oraz do faktu, że praktyka tego typu połączona z podobnymi praktykami innych producentów samochodów mogłaby prowadzić w efekcie do zmniejszenia się udziałów w rynku niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami. To mogłoby z kolei spowodować poważne szkody dla konsumentów wskutek znacznego ograniczenia wyboru części zamiennych, wzrostu cen usług naprawczych, zmniejszenia liczby dostępnych warsztatów naprawczych, potencjalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa oraz braku dostępu do innowacyjnych warsztatów.
- (8) Ponadto fakt, że DaimlerChrysler najwyraźniej nie zapewnia odpowiedniego dostępu do informacji technicznych niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami, może doprowadzić do tego, że zastosowanie zwolnienia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 w odniesieniu do umów z partnerami usług posprzedażnych będzie niemożliwe, gdyż zgodnie z art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia zwolnienie to nie ma zastosowania, w przypadku gdy dostawca pojazdów silnikowych odmawia niezależnym podmiotom dostępu do jakichkolwiek informacji technicznych, sprzętu diagnostycznego i innego sprzętu, narzędzi, w tym odpowiedniego oprogramowania, lub szkoleń wymaganych do dokonywania napraw i przeglądów tych pojazdów silnikowych. Zgodnie z motywem 26 wspomnianego rozporządzenia warunki dostępu nie mogą być różne dla podmiotów autoryzowanych i niezależnych.
- (9) Wreszcie Komisja przyjęła wstępnie stanowisko, że w związku z brakiem dostępu do informacji technicznych dotyczących napraw, jest mało prawdopodobne, aby przepisy art. 81 ust. 3 Traktatu WE miały zastosowanie w przypadku umów zawartych przez przedsiębiorstwo DaimlerChrysler z jego autoryzowanymi podmiotami zajmującymi się naprawami.
- (10) W dniu 14 lutego 2007 r. przedsiębiorstwo DaimlerChrysler zaproponowało Komisji podjęcie zobowiązań uwzględniających zawarte we wstępnej ocenie obawy dotyczące naruszenia zasad konkurencji.
- (11) Zgodnie z powyższymi zobowiązaniami zakres wymaganych informacji określałaby zasada polegająca na zakazie wprowadzania dyskryminacji niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami względem autoryzowanych podmiotów. W świetle powyższej zasady przedsiębiorstwo DaimlerChrysler zapewni również niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami dostęp do wszelkich informacji technicznych, narzędzi, wyposażenia, oprogramowania i szkoleń niezbędnych do dokonywania napraw i przeglądów pojazdów produkowanych przez to przedsiębiorstwo, które są udostępniane przez DaimlerChrysler – lub w jego imieniu – wszystkim autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami i/lub niezależnym importerom marek Mercedes-Benz i Smart w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej.
- (12) Wspomniane zobowiązania precyzują, że w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 „informacje techniczne” obejmują wszystkie informacje udostępnione autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami w celu dokonywania napraw i przeglądów pojazdów silnikowych marek Mercedes-Benz i Smart. Należą do nich na przykład: oprogramowanie, kody błędów i inne parametry, wraz z aktualizacjami, wymagane do pracy przy jednostkach sterowania elektronicznego w celu zainstalowania lub przywrócenia ustawień zalecanych przez przedsiębiorstwo DaimlerChrysler, sposoby identyfikacji pojazdów, katalogi części zamiennych, rozwiązania praktyczne wynikające z konkretnych doświadczeń i odnoszące się do problemów pojawiających się zazwyczaj w danym modelu lub w danej serii, przypomnienia oraz inne zawiadomienia zawierające wykaz napraw, które mogą być świadczone bezpłatnie w ramach autoryzowanej sieci naprawczej.
- (13) Dostęp do narzędzi obejmuje dostęp do elektronicznego sprzętu diagnostycznego i innych narzędzi służących do wykonywania napraw, w tym do odpowiedniego oprogramowania wraz z jego okresową aktualizacją, oraz świadczenie związanych z tymi narzędziami usług posprzedażnych.
- (14) Zobowiązania są wiążące dla przedsiębiorstwa DaimlerChrysler i powiązanych z nim przedsiębiorstw, nie są jednak bezpośrednio wiążące dla niezależnych importerów marek Mercedes-Benz i Smart. Przedsiębiorstwo DaimlerChrysler zgodziło się zatem, że w państwach członkowskich, w których za pośrednictwem sieci niezależnych importerów prowadzi ono dystrybucję pojazdów marki Mercedes-Benz i/lub Smart, podejmie wysiłki na rzecz zobowiązania tych przedsiębiorstw w formie umowy do udostępnienia niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami bezpłatnie i w sposób niedyskryminujący, za pośrednictwem ich krajowych komercyjnych stron internetowych, informacji technicznych oraz wersji językowych tych informacji, dostarczonych przez danego importera autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami w państwie członkowskim, w którym prowadzi on działalność, i które nie są dostępne dla niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami na stronie internetowej TI.

- (15) Zgodnie z motywem 26 rozporządzenia (WE) nr 1400/2002, przedsiębiorstwo DaimlerChrysler nie musi dostarczać niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami informacji technicznych, które umożliwiłyby osobie trzeciej obejście lub wyłączenie pokładowych urządzeń antywłamaniowych i/lub ponowne wzorcowanie⁽¹⁾ urządzeń elektronicznych lub ingerencję w urządzenia ograniczające moc pojazdu. Podobnie jak w przypadku każdego innego wyjątku w prawie UE, motyw 26 należy interpretować w sposób ścisły. Zgodnie ze zobowiązaniami, w przypadku gdy DaimlerChrysler powoła się na ten wyjątek jako powód odmowy ujawnienia niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami jakichkolwiek informacji technicznych, zobowiązał się on do ograniczenia nieuwjawionych informacji jedynie do tych, wymaganych do zapewnienia ochrony, o której mowa w motywie 26, a brak tych informacji nie uniemożliwi niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami prowadzenia działań innych niż wymienione w motywie 26, w tym prac przy takich urządzeniach, jak moduły elektronicznego sterowania silnikiem, poduszki powietrzne, napinacze pasów bezpieczeństwa lub elementy zamka centralnego.
- (16) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 stanowi, że informacje techniczne muszą być udostępnione na potrzeby niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami w sposób proporcjonalny. Oznacza to ujawnienie informacji oraz ustalenie ceny przy uwzględnieniu zakresu wykorzystania informacji przez niezależne podmioty zajmujące się naprawami.
- (17) Zgodnie z tą zasadą zobowiązania określają, że DaimlerChrysler zamieści na swojej stronie internetowej TI wszelkie informacje techniczne odnoszące się do modeli wprowadzonych na rynek po 1996 r. oraz zapewni nieprzerwany dostęp do aktualizowanych na bieżąco informacji technicznych na stronie internetowej TI lub na stronie, która ją zastąpi. W przypadku gdy pewne części informacji technicznych dotyczące modeli wprowadzonych na rynek po 1996 r. lub wersje językowe tych informacji udostępnione autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami w danym państwie członkowskim przez DaimlerChrysler lub powiązane z nim przedsiębiorstwa, nie są dostępne na stronie internetowej TI, uznaje się, że DaimlerChrysler wypełnił zobowiązania w tym zakresie, jeśli udostępnił je bezzwłocznie i nieodpłatnie niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami poprzez zamieszczenie ich na swojej komercyjnej stronie internetowej w przedmiotowym państwie członkowskim.
- (18) Ponadto DaimlerChrysler zadba, aby stronę można było zawsze łatwo odnaleźć oraz, aby udostępniała informacje techniczne w sposób równie skuteczny, jak ma to miejsce wobec członków autoryzowanych sieci tego przedsiębiorstwa. W przypadku gdy DaimlerChrysler lub inne przedsiębiorstwo działające w jego imieniu udostępni autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami informację techniczną w danym języku UE, DaimlerChrysler zadba, aby ta wersja językowa została bezzwłocznie zamieszczona na stronie internetowej TI.
- (19) Roczna opłata ustalona przez DaimlerChrysler za dostęp do strony internetowej TI wynosi 1 254 EUR (1 239 EUR za dostęp do głównej części serwisu znanej jako „WIS net”; dostęp do strony internetowej zawierającej katalog części zamiennych jest bezpłatny z wyjątkiem rocznej opłaty w wysokości 15 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych). Jednak w poszanowaniu zasady proporcjonalności określonej we wspomnianym rozporządzeniu DaimlerChrysler wyraża zgodę na proporcjonalny podział opłaty za dostęp do części serwisu „WIS net” na raty miesięczne, tygodniowe, dzienne oraz godzinne w wysokości odpowiednio 180 EUR, 70 EUR, 20 EUR i 4 EUR. DaimlerChrysler zobowiązuje się do utrzymania wymienionej struktury opłat za dostęp oraz niepodnoszenia cen powyżej poziomu średniej stopy inflacji wewnątrz UE przez cały okres ważności zobowiązań.
- (20) Zobowiązania podjęte przez przedsiębiorstwo DaimlerChrysler pozostają bez uszczerbku dla jakiegokolwiek obecnego lub przyszłego wymogu ustanowionego prawem wspólnotowym lub krajowym, które może rozszerzyć zakres informacji technicznych, które DaimlerChrysler ma dostarczać niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami, i/lub ustalić bardziej korzystne sposoby przekazywania tych informacji.
- (21) Na wniosek niezależnego podmiotu zajmującego się naprawami lub stowarzyszenia niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami DaimlerChrysler zobowiązuje się do zaakceptowania procedury arbitrażowej dla rozstrzygania sporów dotyczących udostępniania informacji technicznych. Procedura arbitrażowa podlega krajowym przepisom w zakresie arbitrażu oraz przepisom prawa materialnego, do przestrzegania których DaimlerChrysler zobowiązał się w umowach zawartych z autoryzowanymi podmiotami zajmującymi się naprawami w państwie członkowskim, w którym strona występująca z wnioskiem ma zarejestrowaną siedzibę. DaimlerChrysler zobowiązuje się do udostępnienia na żądanie informacji dotyczących powyższych przepisów. W skład sądu arbitrażowego wchodzić będzie trzech arbitrów wyznaczonych zgodnie z tymi przepisami. Arbitraż nie narusza prawa do wniesienia sprawy do właściwego sądu krajowego.
- (22) Niniejszą decyzją stwierdza się, że w świetle omówionych powyżej zobowiązań nie ma już podstaw do podjęcia przez Komisję działań. Zobowiązania będą wiążące do dnia 31 maja 2010 r.
- (23) Na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2007 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydał przychylną opinię.

⁽¹⁾ To jest zmianę ustawień fabrycznych w jednostkach sterowania elektronicznego w sposób niezalecany przez DaimlerChrysler.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 grudnia 2007 r.****zawieszająca ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1420/2007 na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu**

(2007/789/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14 ust. 4,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1420/2007 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu (włącznie z żelazokrzemomanganem) („SiMn”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) i Kazachstanu, objętego kodami CN 7202 30 00 oraz ex 8111 00 11 (kod TARIC 8111 00 11 10) („produkt objęty postępowaniem”). Stawka cła antydumpingowego wynosi odpowiednio 8,2 % i 6,5 % w przypadku produktu pochodzącego z ChRL i Kazachstanu.
- (2) Komisja otrzymała informacje o zmianie warunków rynkowych, która nastąpiła po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, wskazanym w rozporządzeniu (WE) nr 1420/2007, i która może stanowić uzasadnienie zawieszenia obowiązujących obecnie środków zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja zbadała czy takie zawieszenie jest uzasadnione.

B. PODSTAWA

- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe mogą zostać zawieszone w interesie Wspólnoty, jeżeli warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia szkoda nie powinna wystąpić ponownie, z zastrzeżeniem, że przemysł wspólnotowy miał możliwość wyrażenia opinii na ten temat i opinia ta została uwzględniona. Artykuł 14 ust. 4 określa ponadto że wspomniane środki antydumpingowe mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.

- (4) Od okresu objętego pierwotnym dochodzeniem odnotowano wzrost światowych cen SiMn wskazujący na zmianę sytuacji i warunków rynkowych. W związku z powyższym Komisja przeprowadziła dalsze dochodzenie, aby ocenić ostatnie zmiany wielkości przywozu i cen produktu objętego postępowaniem w okresie od 1 lipca 2006 do 30 września 2007 r. oraz ich wpływ na szkodę wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu, a także na ogólny interes Wspólnoty.
- (5) Na podstawie zebranych informacji, ustalono, że do trzeciego kwartału 2007 r. ceny rynkowe SiMn na rynku wspólnotowym wzrosły po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem o około 69 %, tj. z średnio 622 EUR/MT w trzecim kwartale 2006 r. do średnio 1 051 EUR/MT w trzecim kwartale 2007 r. W szczególności odnotowano znaczny wzrost o około 42 % między drugim i trzecim kwartałem 2007 r. Wskazane trendy można również zauważyć na innych głównych rynkach światowych, a także w odniesieniu do przywozu SiMn do Wspólnoty.
- (6) Krzemomangan jest podstawowym surowcem używanym do produkcji stali. Opisany powyżej wzrost cen można przypisać tymczasowym niedoborom dostaw połączonym z wyższym popytem na SiMn, który był wynikiem zwiększonego światowego popytu na stal. Przykłady odnoszące się do poprzednich nagłych wzrostów cen, takich jak te, które miały miejsce w 2004 r., wskazują, że opisany brak równowagi między popytem i podażą na omawianym rynku ma charakter przejściowy. Ceny bowiem zwykle powracają do swoich długoterminowych poziomów po tym jak wolne moce produkcyjne dotyczące SiMn zostaną w pełni wykorzystane.
- (7) Między okresem objętym pierwotnym dochodzeniem i okresem od 1 października 2006 r. do 30 września 2007 r. udział w rynku przywozu SiMn pochodzącego z ChRL i Kazachstanu zmniejszył się o 0,6 punktu procentowego do 9,8 % ogólnej konsumpcji we Wspólnocie. Konsumpcja we WE wzrosła o 20 %.
- (8) W odniesieniu do przemysłu wspólnotowego należy zauważyć, że od okresu objętego pierwotnym dochodzeniem sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się. Między okresem objętym pierwotnym dochodzeniem i okresem od 1 października 2006 r. do 30 września 2007 r. wielkość sprzedaży i produkcji wzrosła odpowiednio o 15 % i 19 %. Jednakże udział przemysłu wspólnotowego w rynku zmniejszył się o 1,1 punktu procentowego do 23,8 %. Sytuacja w zakresie zysków uległa istotnej poprawie, a rentowność przemysłu wspólnotowego osiągnęła 42 % w trzecim kwartale 2007 r., znacznie przekraczając zysk na poziomie 5 % ustalony jako odpowiedni w pierwotnym dochodzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Patrz str. 5 Dz.U.

- (9) Jak wskazano w motywach 157 do 163 rozporządzenia (WE) nr 1420/2007, wprowadzenie środków, o których mowa, miało wywrzeć negatywny, chociaż w ograniczonym stopniu, wpływ na użytkowników spowodowany wzrostem kosztów związanym z ewentualną potrzebą zorganizowania nowych lub alternatywnych źródeł dostaw. Mając na uwadze tymczasową zmianę warunków rynkowych oraz to, że przemysł wspólnotowy nie ponosi obecnie szkody, wszelki negatywny wpływ wywierany na użytkowników mógłby zostać usunięty poprzez zawieszenie wymienionych środków. W konsekwencji można stwierdzić, że wskazane zawieszenie leży w ogólnym interesie Wspólnoty.
- (10) Uwzględniając tymczasową zmianę warunków rynkowych, a w szczególności wysoki poziom cen SiMn na rynku wspólnotowym, który znacznie przewyższa poziom usuwający szkodę określony w pierwotnym dochodzeniu, w połączeniu z brakiem równowagi między popytem i podażą w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, uznaje się, że szkoda związana z przywozem produktu objętego postępowaniem z ChRL i Kazachstanu najprawdopodobniej nie wystąpi ponownie w wyniku zawieszenia środków. Proponuje się zatem zawieszenie obowiązujących środków na dziewięć miesięcy zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. KONSULTACJE Z PRZEMYSŁEM WSPÓLNOTOWYM

- (11) Na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała przemysł wspólnotowy o swoim zamiarze zawieszenia wymienionych środków antydumpingowych. Przemysł wspólnotowy miał możliwość przedstawienia uwag i nie sprzeciwił się zawieszeniu środków antydumpingowych.

D. WNIOSEK

- (12) Dlatego Komisja uważa, że zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego spełniono wszystkie wymogi zawieszenia cła antydumpingowego nałożonego na produkt objęty postępowaniem. W związku z powyższym należy zawiesić na okres dziewięciu

miesięcy cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1420/2007.

- (13) Komisja będzie śledzić zmiany w przywozie i cenach produktu objętego postępowaniem. Jeżeli w jakimkolwiek momencie dojdzie do ponownego wystąpienia zwiększonych wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL i Kazachstanu po dumpingowych cenach, a w konsekwencji do wyrządzenia szkody przemysłowi wspólnotowemu, Komisja podejmie konieczne kroki w celu przywrócenia cła antydumpingowego, uwzględniając podstawowe przepisy regulujące ocenę szkody. W stosownych przypadkach możliwe będzie wszczęcie przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zawiesza się na okres dziewięciu miesięcy cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1420/2007 na nr przywóz krzemomanganu (włącznie z żelazokrzemomanganem), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu, objętego kodami CN 7202 30 00 oraz ex 8111 00 11 (kod TARIC 8111 00 11 10).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 23 listopada 2007 r.

dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2008 r.

(EBC/2007/16)

(2007/790/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 106 ust. 2,

uwzględniając art. 1 decyzji Rady 2007/503/WE z dnia 10 lipca 2007 r. wydanej na podstawie art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia wspólnej waluty przez Cypr w dniu 1 stycznia 2008 r. ⁽¹⁾,

uwzględniając art. 1 decyzji Rady 2007/504/WE z dnia 10 lipca 2007 r. wydanej na podstawie art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia wspólnej waluty przez Maltę w dniu 1 stycznia 2008 r. ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 1 stycznia 1999 r. Europejski Bank Centralny (EBC) dysponuje wyłącznym prawem do zatwierdzania wielkości emisji monet przez państwa członkowskie, które wprowadziły walutę euro (zwane dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”).
- (2) Zwolnienie na rzecz Cypru i Malty wskazane w art. 4 Aktu przystąpienia z 2003 r. zostało zniesione z dniem 1 stycznia 2008 r.
- (3) Trzynaście obecnie uczestniczących państw członkowskich, Cypr oraz Malta przedstawiły EBC do zatwierdzenia własne szacunki wielkości emisji monet euro w 2008 r., wraz z odpowiednimi wyjaśnieniami dotyczącymi stosowanej metodologii prognozowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie wielkości emisji monet euro w 2008 r.

EBC zatwierdza niniejszym wielkość emisji monet emitowanych przez uczestniczące państwa członkowskie w 2008 r., zgodnie z następującą tabelą:

(mln EUR)	
	Emisja monet przeznaczonych do obiegu oraz emisja monet kolekcjonerskich (nieprzeznaczonych do obiegu) w 2008 r.
Belgia	130,0
Niemcy	655,0
Grecja	114,0

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 18.7.2007, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 18.7.2007, str. 32.

	(mln EUR)
	Emisja monet przeznaczonych do obiegu oraz emisja monet kolekcjonerskich (nieprzeznaczonych do obiegu) w 2008 r.
Hiszpania	97,3
Francja	550,0
Irlandia	500,0
Włochy	375,2
Cypr	147,4
Luksemburg	49,0
Malta	56,7
Holandia	57,5
Austria	185,0
Portugalia	50,0
Słowenia	39,0
Finlandia	60,0

*Artykuł 2***Przepis końcowy**

Niniejsza decyzja skierowana jest do uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 23 listopada 2007 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/791/WPZiB

z dnia 4 grudnia 2007 r.

dotycząca wdrożenia wspólnego działania 2007/749/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając wspólne działanie Rady 2007/749/WPZiB z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1, w związku z art. 23 ust. 2 tiret drugie Traktatu o Unii Europejskiej,

1. Finansowa kwota referencyjna przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z wdrożeniem wspólnego działania 2007/749/WPZiB na rok 2008 wynosi 14 800 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(1) W dniu 19 listopada 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/749/WPZiB, w którym postanowiono o kontynuowaniu EUPM do dnia 31 grudnia 2009 r. Finansowa kwota odniesienia na lata 2008 i 2009 ma być ustalana corocznie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2007 r.

(2) EUPM będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 21.11.2007, str. 40.